ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

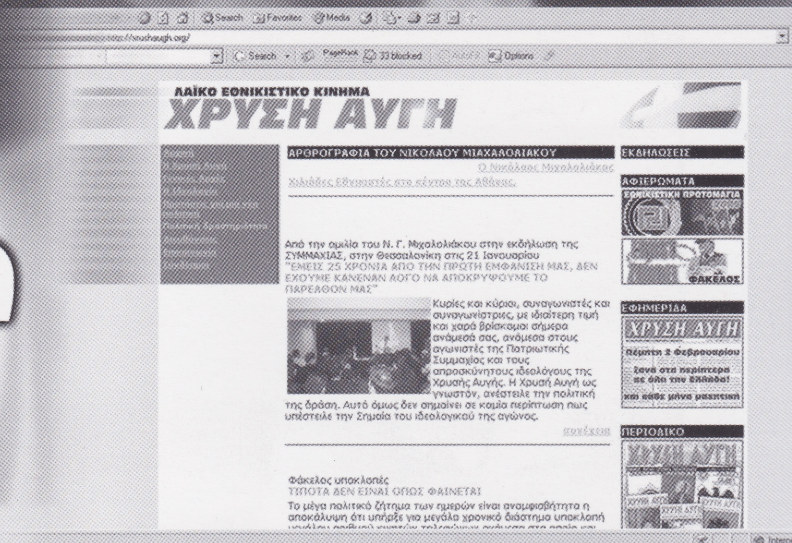
ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Μάρτιος 2006 α.τ. 126 3.70 ευρώ

Η ανθελληνική θεωρία της "Μαύρης Αθηνάς"

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ

Η ελληνική δύναμη στο διαδίκτυο

www.xrushaugh.org

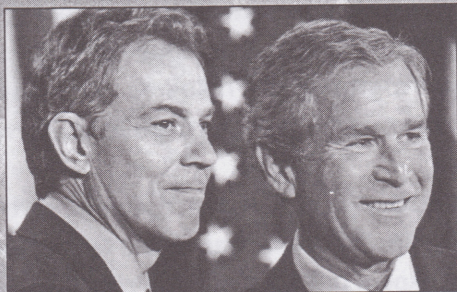

Η πρώτη
σε επισκέψεις
εθνικιστική
ιστοσελίδα
στην Ελλάδα!

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ ΦΥΛΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Μάρτιος 2006
αριθμός τεύχους 126

περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ www.xrushaugh.org
Γράμματα - Επιστολές Τ.Θ. 8346 Τ.Κ. 100 10 Αθήνα

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ν.Γ. Μιχαλολιάκος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Ι. Αλεξίου, Ι. Βουλδής, Θ. Γεωργίου, Μ. Γεωργιλάς, Γ. Δημητρούλιας, Ε. Ζαρούλια, Δ. Ζαφειρόπουλος, Ε. Καλομοίρη, ν. Κωνσταντίνου, Ι. Μάνεσης, Γ. Νικολόπουλος, Γ. Μάστορας, Η. Παναγιώταρος, Ε. Παππά, Χ. Παππάς, Κώστας Χ.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΕΝΟΥΣ

άρθρο του
Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Γ.Γ. του Λαϊκού
Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Την ώρα που γράφω αυτές εδώ τις γραμμές, διαβάζω σε γνωστή και μεγάλη "προοδευτική" εφημερίδα τον τίτλο "ΚΑΤΑΡΓΗΣΤΕ ΤΙΣ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ" και από κάτω από τον τίτλο αυτό ενημερωτικό κείμενο σύμφωνα με το οποίο εκπαιδευτικοί και απλοί πολίτες ανέλαβαν πρωτοβουλία για... να καταργηθούν οι μαθητικές παρελάσεις! Γιατί όπως λένε ήταν επινόηση του Φρειδερίκου της Πρωσσίας, που αποθεώθηκε στην Χιτλερική Γερμανία και καθιερώθηκε στην Ελλάδα της 4ης Αυγούστου του Ιωάννου Μεταξά.

Ζητούν ακόμη να καταργηθούν οι παρελάσεις γιατί κρύβουν μέσα τους... διακρίσεις και δεν σέβονται την διαφορετικότητα, την ειρήνη και τα δικαιώματα και ακόμη λένε ότι γενιές και γενιές παρατάσσονται σε γραμμές με το γνωστό ιεραρχικό μιλιταριστικό μοντέλο που απαιτεί να είναι οι μαθητές χωρισμένοι κατά φύλο και κατά ύψος...

Το μόνο που δεν μας λένε είναι ότι πρέπει να βάλουμε και ένα κρεββάτι ωσάν αυτό του Προκρούστη ούτως ώστε όλοι οι μαθητές να έχουν το ίδιο ύψος! Πέρα από το γελοίον του πράγματος υπάρχει και η ουσία: **Η βαρβαρότητα του ισοπεδωτισμού στην εποχή του μαζανθρώπου! Στην εποχή της "παγκοσμιοποίησης...** Και μετά απ' όλα αυτά εμείς έχουμε το θράσος μέσα σε αυτήν την εποχή να υπάρχει και ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ! Ένα κίνημα, που υπερασπίζεται μ' όλη την δύναμη της ψυχής των αγωνιστών και των αγωνιστριών της τις Ιδέες του Έθνους, της Φυλής, της Παραδόσεως, του Πολιτισμού, της Ιεραρχίας και της Αξιοκρατίας! Παρ' όλα αυτά επιμένουμε!

Ως γνωστόν στις 19 Νοεμβρίου του 2005, μία τρομοκρατική και δολοφονική επίθεση έλαβε χώρα κατά των γραφείων της Κεντρικής Διοικήσεως του Κινήματός μας. Μετά από το γεγονός αυτό η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ αποφάσισε την αναστολή της πολιτικής της δράσεως. **Όχι από δειλία, όχι γιατί υπεχώρησε, αλλά σαν πράξη έσχατης διαμαρτυρίας απέναντι στην κατ' ουσίαν δικτατορία εις ό,τι αφορά τα συνταγματικά δικαιώ-**

ματα των αληθινών Ελλήνων Εθνικιστών. Αυτό όμως σε καμμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ σαν Πίστη, σαν Ιδέα και σαν κίνημα ιδεολογικό έπαψε να υπάρχει. Παρ' όλα αυτά, όμως, παρ' όλη την αναστολή πολιτικής δράσεως του Κινήματός μας, κάποιοι δεν μας ξέχασαν και ούτε πρόκειται φυσικά και ποτέ να μας ξεχάσουν!

Ένα δημοσίευμα της "Ελευθεροτυπίας"

Έτσι, λοιπόν, ένα δημοσίευμα της εφημερίδος "Ελευθεροτυπία" της Κυριακής 26 Φεβρουαρίου 2006 και συγκεκριμένα της γνωστής στήλης του "Ιού" επιχείρησε να ασκήσει εναντίον μας μια ολοφάνερη ιδεολογική τρομοκρατία, γράφοντας ούτε λίγο, ούτε πολύ ότι όσοι είναι ηγετικά στελέχη της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ και της Πατριωτικής Συμμαχίας πρέπει να διωχθούν με βάσει τον... αντιρατσιστικό νόμο(!) για κάποια συνθήματα που έγραψαν άγνωστοι σε κάποιους δρόμους της Ελλάδος! Όλα αυτά ενώ η βία απλώνεται παντού και συνθήματα εξόχως υβριστικά για την Πατρίδα μας υπάρχουν παντού σε ολόκληρη την χώρα... Όλα αυτά όταν αυτοί που ζητούν την κεφαλή μας επί πίνακι είναι οι πρώτοι που υπερασπίζονται αυτούς που καίνε την Ελληνική Σημαία.

Από την μία πλευρά έχουμε τις βόμβες και τις δολοφονικές επιθέσεις εναντίον μας, που εξυμνούνται στην γνωστή ιστοσελίδα που ανήκει στο κύκλωμα που σύμφωνα με επίσημα στοιχεία χρηματοδοτείται από σκοτεινά κέντρα στις ΗΠΑ. Από την άλλη πλευρά έχουμε μία αναφορά στην Δικαιοσύνη του γνωστού "Παρατηρητηρίου του Ελσίνκι" που είναι γνωστό ότι είναι μη κυβερνητική οργάνωση που έχει σχέσεις με το ίδρυμα Σόρος...

Από αυτό το δημοσίευμα της "Ελευθεροτυπίας" και το παρακάτω απόσπασμα, που ούτε λίγο, ούτε πολύ, μας θέλει εμάς τους επώνυμους ασυμβίβαστους εθνικιστές σχεδόν στο κατώφλι της φυλακής. Ιδού τι αναφέρει σχετικώς:

"Ο ρατσισμός στο εδώλιο: Όπως πληροφορούμαστε από το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι (ΕΠΣΕ), αυτές τις μέρες έχει σχηματιστεί δικογραφία και διενεργείται προανάκριση για τα ρατσιστικά και ναζιστικά συνθήματα της "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" στην Αθήνα και στο Αργοστόλι. Ο εκπρόσωπος του ΕΠΣΕ Παναγιώτης Δημητράς κλήθηκε για κατάθεση στις 16/2/06. Σε αυτή προσκόμισε έγχρωμες φωτογραφίες των συνθημάτων στην Αθήνα, στο Αργοστόλι και στην εθνική οδό Αθήνας-Τρίπολης (σε μερικά από τα σημεία της τελευταίας τα συνθήματα ξαναγράφτηκαν και υπήρχαν τουλάχιστον στις 11/2/06). Προσκόμισε επίσης έγγραφο του Α.Τ. Αργοστολίου προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών Κεφαλληνίας για τα συνθήματα στο Αργοστόλι, που οδήγησε στο σχηματισμό από την τελευταία αυτεπάγγελτης δικογραφίας κατά της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ (ΑΒΜ Α05/1692)... Σύμφωνα με το ΕΠΣΕ "προκύπτει από την επίσημη προπαγάνδα των δύο οργανώσεων πως αυτές και άρα τα στελέχη τους διαπνέονται από εχθρότητα και μίσος προς τους ξένους και τους Εβραίους και επιδιώκουν την εξαφάνισή τους. Με βάση όλα αυτά, το ΕΠΣΕ ζήτησε να διωχθούν τουλάχιστον τα κατονομαζόμενα ηγετικά στελέχη των δύο οργανώσεων". [ΙΟΣ]

Βεβαίως και απαντήσαμε στο δημοσίευμα αυτό, που είναι γεμάτο ψέματα, ανακρίβειες και συκοφαντίες με επίσημη ανακοίνωση

μας που δημοσιεύθηκε στο φύλλο της εφημερίδος μας ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ του Μαρτίου 2006. Δεν έλεγε όμως μόνον αυτά το δημοσίευμα του "Ιού". Έλεγε και άλλα πράγματα ανάμεσα στα οποία και τα εξής:

"Στην ουσία (η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ) μετονομάστηκε απλώς σε "Πατριωτική Συμμαχία" και άλλαξε αρχηγό. Ο Μιχαλολιάκος παρέδωσε στον Ζαφειρόπουλο. Είναι καταφανής η προσπάθεια και αυτής της ομάδας του χώρου της Ακροδεξιάς να ξεπεράσει το περιθώριο της δυναμικής ναζιστικής γκρούπας.

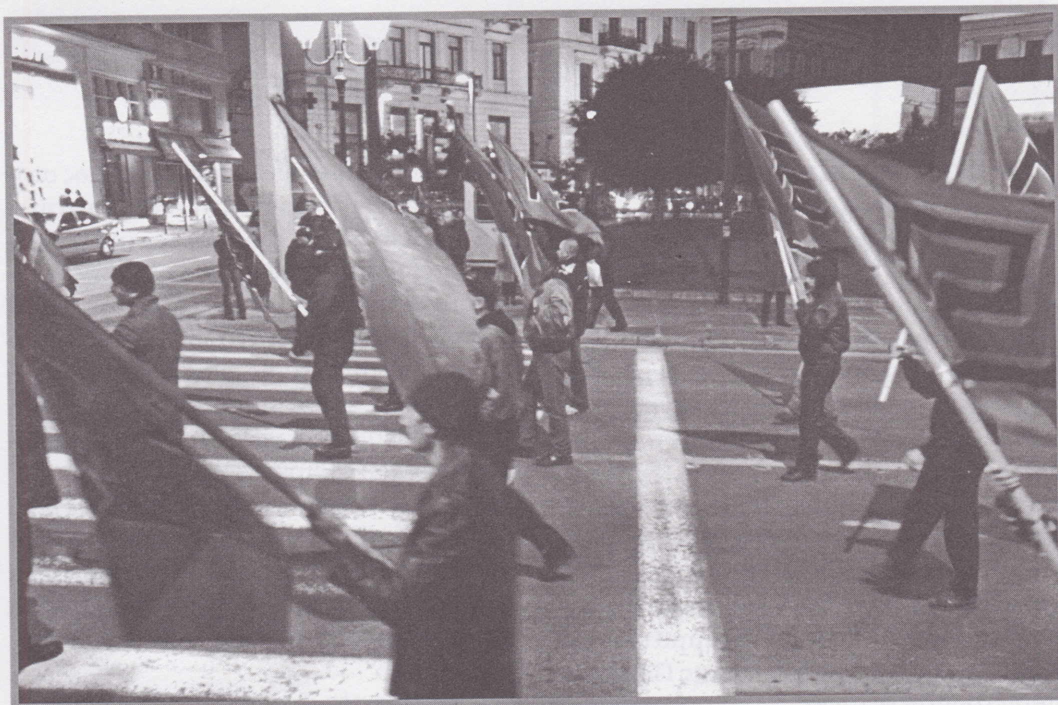
Όχημα για τη μεταμόρφωση δεν είναι άλλο παρά το χρίσμα του Λεπέν. Επισκέφθηκαν λοιπόν οι μεταμορφωμένοι Χρυσαυγίτες τον γάλλο πολιτικό και σύμφωνα με τα λεγόμενά τους τον έπεισαν να αναλάβουν την αντιπροσωπεία του για την Ελλάδα..."

Διαψεύδουμε κατηγορηματικά τους συντάκτες του "Ιού", που έγραψαν τα παραπάνω. Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ αποφάσισε την αναστολή της πολιτικής της δράσεως για λόγους που εκτενώς έχουμε περιγράψει και όχι για να... μετονομαστεί! Άλλωστε, η ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ υπήρχε από τις αρχές του 2004 και η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ανέστειλε την πολιτική της δράση στα τέλη του 2005. Αυτά τα δύο ολόκληρα χρόνια τι γινότανε; Είναι σαφές ότι το άρθρο αυτό στην "Ελευθεροτυπία" είχε σαφείς και ευκρινείς σκοπούς να καλλιεργήσει αβεβαιότητα, προβληματισμό και σύγχυση στις τάξεις των Εθνικιστών. Απαντώντας, λοιπόν, τόσο σε αυτούς, όσο και στα λοιπά παπαγαλάκια του συστήματος, αλλά και στους Συναγωνιστές και Συναγωνίστριές μας διευκρινίζουμε ότι η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ συνεχίζει να υπάρχει με την μορφή που σήμερα έχει επιλέξει να υπάρχει και την ευθύνη της ηγεσίας της εξακολουθεί να έχει με την σύμφωνη γνώμη των στελεχών του Κινήματός μας, ο υπογράφων το κείμενο αυτό. Η Πατριωτική Συμμαχία είναι μια προσπάθεια πολιτική Εθνική, που έχει την συμπαράσταση της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ. Ας μη προσπαθούν, λοιπόν, να φορτώσουν τις "αμαρτίες" της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ και σε άλλους... Δεν τους φτάνουμε εμείς;

Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ σήμερα

Η απόφαση αναστολής της πολιτικής δράσεως της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ είναι απόλυτα σχετική με ένα ρητό του Ηρακλείτου. Συγκεκριμένα όταν οι κάτοικοι της Εφέσου ζήτησαν από τον Ηράκλειτο να αναλάβει την ηγεσία της πόλεως ο Ηράκλειτος τους απήντησε με την περίφημη φράση "Άξιον Εφεσίοις απάγξασθαι πάσι...". Σε μετάφραση η πλήρης απάντησή του προς τους συμπολίτας του της Εφέσου: "Όλοι οι Εφέσιοι θα πρέπει να πάνε να κρεμαστούν και να αφήσουν την πόλη στα παιδιά, που δεν έχουν φθάσει ακόμη στην εφηβεία, αφού τον πιο άξιο άνδρα ανάμεσά τους, τον Ερμόδωρο, τον εξόρισαν λέγοντας: κανένας από εμάς να μη είναι πιο άξιος, και αν υπάρχει τέτοιος ας ζει αλλού και με άλλους".

Εξόριστοι και εμείς λοιπόν, ωσάν τον Ερμόδωρο, στο "περιθώριο". Ζούμε αλλού, αλλά και ανάμεσά σας. Μας ενδιαφέρει το σήμερα, μας ενδιαφέρει το εδώ, αλλά με μία εντελώς διαφορετική προοπτική από αυτήν που το σύστημα επιβάλει. Δεν είμαστε οι αρκούδες τους για να χορέψουμε στον ρυθμό που δίνει το "ντέφι" τους. Έχουμε διαλέξει τον δικό μας δρόμο. Τα παρατήσαμε; Όχι βεβαίως και απόδειξη γι' αυτό αποτελεί το παρακάτω τμήμα της ανακοινώσεως, που δημοσιεύθηκε στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδος μας,

ανακοινώσεως στην οποία τονίζαμε:

"Η Σημαία της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ δεν υπεστάλη. Ο ιδεολογικός αγώνας συνεχίζεται. Επί των τεκταινομένων δε στο πολιτικό τοπίο της χώρας μας έχουμε να απευθύνουμε μία έκκληση προς όλους τους αληθινούς, ασυμβίβαστους και απροσκύνητους εθνικιστές. Έκκληση να κλείσουν τα αυτιά τους στις σειρήνες του καιροσκοπισμού. Ενός καιροσκοπισμού που θέλει τους εθνικιστές ιδεολογικά ταπεινωμένους, προκειμένου να επιτευχθεί η περίφημη κοινοβουλευτική εκπροσώπηση. Μια κοινοβουλευτική εκπροσώπηση, που υπήρξε και στο παρελθόν και στο μόνο που οδήγησε ήταν στο ξεπούλημα και την προδοσία."

Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, λοιπόν, συνεχίζει τον αγώνα της. Με την εφημερίδα της σε μηνιαία βάση, με το περιοδικό της, με την ιστοσελίδα της, με τις ιδέες της και την πίστη των αγωνιστών και των αγωνιστριών της. Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ είναι εδώ! Προπαντός για να κρατά ψηλά τη Σημαία του Αληθινού Εθνικισμού, του ασυμβίβαστου Εθνικισμού. Για να δίνει τον τόνο και τον ρυθμό στο ποιος είναι ο πραγματικός Εθνικισμός, ο Εθνικισμός του αγώνος, της φυλής, του αληθινού σοσιαλισμού, της παραδόσεως, ο Εθνικισμός του καθήκοντος και του χρέους. Ο Εθνικισμός, τον οποίον κάποιοι εξευτελίζουν, ζώντας μέσα σε μία παραζάλη από την οποία οπιστεύουν ότι θα βγουν υπουργοί ή βουλευτές, ενώ στην πραγματικότητα είτε με την θέλησή τους, είτε χωρίς αυτήν έχουν καταλήξει θλιβερές μαριονέτες του συστήματος.

Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ υπάρχει και θα υπάρχει μόνο και μόνο για να βροντοφωνάζει προς κάθε κατεύθυνση προς κάθε καθαρή και αγνή καρδιά ετούτα τα λόγια: "Κανένας συμβιβασμός με τους συμβιβασμένους"!

Τυφοειδής πυρετός ο λοιμός των αρχαίων Αθηνών

Τα μυστικά του λοιμού της Αθήνας, που αποδεκάτισε τους κατοίκους της πόλης πριν από 2.500 χρόνια, αποκάλυψε η γενετική έρευνα στο ανθρωπολογικό υλικό που βγήκε από τις ανασκαφές του Μετρό. Ο περίφημος λοιμός της Αθήνας, του 430-426 π.Χ. από τον οποίο πέθανε το ένα τρίτο των Αθηναίων και οδήγησε στον θάνατο τον Περικλή, ήταν μια επιδημία τυφοειδούς πυρετού. Όταν οι αρχαιολόγοι άρχισαν να σκάβουν για τον σταθμό Κεραμεικός του Μετρό, ανακάλυψαν ένα αρχαίο νεκροταφείο σε μια έκταση περίπου δυόμισι στρεμμάτων στη συμβολή της Ιεράς Οδού και της Πειραιώς με δύο ομαδικές ταφές.

Σε έναν μεγάλο λάκκο 6,5 μ. υπολογίζεται ότι είχαν ταφεί 150 άνθρωποι, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, με ελάχιστα κτερίσματα. Αυτά έφεραν αμέσως στον νου τον πρωτοφανή λοιμό που περιγράφει ο Θουκυδίδης και ο οποίος θέρισε την Αθήνα στη διάρκεια του Πελοποννησιακού Πολέμου και έδωσε τέλος στην αθηναϊκή ηγεμονία. Ήταν τέτοιος ο λοιμός, που όλοι οι νόμοι που ίσχυαν για τις ταφές καταργήθηκαν και γίνονταν ομαδικές ταφές. Το συμπέρασμα από τις αναλύσεις των σκελετικών δειγμάτων ήταν η ύπαρξη της γενετικής αλυσίδας του ιού του τυφοειδούς πυρετού. Δόθηκε έτσι τέλος στην επιστημονική διαμάχη σχετικά με το αίτιο του λοιμού, τα συμπτώματα και τη διάδοση του οποίου περιγράφει ο Θουκυδίδης.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον θα είχε εάν οι ειδικοί εξέταζαν το γεγονός ότι ο λοιμός των Αρχαίων Αθηνών σταμάτησε μετά από την εντολή που έδωσαν οι αρχαίοι Έλληνες ιατροί να κάψουν άνθη στην πόλη των Αθηνών, προκειμένου να καθαριστεί ο αέρας.

Θα ήταν πολύ σημαντικό να γνωρίζαμε ποια ήταν αυτά τα άνθη και ποιες ουσίες περιείχαν και τι σχέση είχαν οι ουσίες αυτές με τα φάρμακα που σήμερα χρησιμοποιούνται για τον τυφοειδή πυρετό.

"Η αρχαία ψυχή ζει μέσα μας αθέλητα κρυμμένη"

Κάθε χρόνο στις 6 Ιανουαρίου την ημέρα των Θεοφανίων αναβιώνει το έθιμο των Αράπηδων στο Μοναστηράκι Δράμας. Ένα παραδοσιακό χωριό τρία χιλιόμετρα μετά την Δράμα ζωντανό, με ταβέρνες, καφενεία, καταστήματα, ακόμη και ντισκοτέκ, όπου αυτή την μέρα συρρέουν χιλιάδες επισκέπτες να ζήσουν την ατμόσφαιρα των Αράπηδων, το δρώμενο, αλλά και τους λεβέντικους στριφογυριστούς χορούς των τσολιάδων. Όσοι επιστρέφουν από αυτή την γιορτή μιλούν για μια εθιμική παράσταση - δρώμενο, όπου κυριαρχούν η υπερβολή, το μαγικό και το λατρευτικό στοιχείο με την συμμετοχή όλων των παρευρισκομένων.

Το έθιμο έχει τις ρίζες του στην αρχαία ελληνική θρησκεία και συγκεκριμένα στις διονυσιακές τελετές. Μαύρες κάπες, δέρματα ζώων, μάσκες, κουδούνια και θόρυβοι, στάχτες και σταχτώματα, χοροί και αγερμοί (κεράσματα), αναπαράσταση οργώματος και σποράς, πλούσιο φαγοπότι και ευχές, επιδιώκουν να επενεργήσουν στην καρποφορία της φύσης.

Είναι σαφές ότι το εν λόγω έθιμο αναπαριστά μία μιμητική αγροτική τελετουργία. Α-

νάλογες τελετές έγιναν σε ολόκληρη την Ελλάδα με αφορμή τις Απόκριες, που μέσα στην φαιδρότητα του πράγματος κατόρθωσε ο λαός μας να κρατήσει ζωντανά αρχαία θρησκευτικά δρώμενα πολλών χιλιετιών. Δεν είναι τυχαίο ότι η Χριστιανική Εκκλησία αποκηρύσσει όλες αυτές τις τελετές, όπως επίσης και τα μοιρολόγια της Μάνης και άλλα αρχαία έθιμα.

Εθνικοσοσιαλιστής χωρίς αμφιβολία ο μεγαλύτερος φιλόσοφος του 20ου αιώνος Μάρτιν Χάιντεγκερ

Ο μεγαλύτερος φιλόσοφος του 20ου αιώνος υπήρξε για εχθρούς και φίλους ο Μάρτιν Χάιντεγκερ. Το μέγα πρόβλημα όμως γι' αυτούς που εξουσιάζουν τον κόσμο είναι ότι ο Χάιντεγκερ υπήρξε εθνικοσοσιαλιστής, αντισιωνιστής και φυλετιστής. Συνεχώς και νέα στοιχεία έρχονται στην δημοσιότητα. Συγκεκριμένα, ο γιος του Χέρμαν έχει αποφασίσει τα αρχεία και η προσωπική αλληλογραφία του Χάιντεγκερ να παραμείνουν κλειστά για τους ερευνητές έως το 2026. Όμως, κατά καιρούς δίνει την άδεια σε κάποιους επιστήμονες να ερευνούν κάποια στοιχεία. Τα νέα στοιχεία είναι δύο επιστολές του Χάιντεγκερ, η μία με ημερομηνία 18 Οκτωβρίου του 1916, πριν ακόμη ιδρυθεί το εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα και η άλλη στις 19 Μαρτίου του 1933, η οποία μάλιστα αφορά την κριτική του προς τον Γιάσπερς (μεγάλο Γερμανό πνευματικό δημιουργό), ο οποίος ήτο παντρεμένος με Εβραία. Τα συγκεκριμένα αποσπάσματα των επιστολών έχουν ως εξής:

"Ο εξεβραϊσμός (Verjudung) του πολιτισμού και των πανεπιστημίων μας είναι πράγματι τρομακτικός και πιστεύω ότι η γερμανική φυλή (die deutsche Rasse) θα πρέπει να βρει αρκετή εσωτερική δύναμη ώστε να φθάσει στην κορυφή. Για να φθάσει η γερμανική φυλή στην κορυφή χρειάζεται έναν οδηγό (Fuhrer). Από αυτή την άποψη, πολύ νωρίς, ο Χάιντεγκερ έχει προλάβει το κόμμα του: Στην επιστολή της 17ης Οκτωβρίου 1918 κατακρίνει "την απόλυτη απώλεια σκοπού και το κενό" στη "ζωή και στη σύσταση του κράτους" και καταληγει: "Αναγνωρίζω με τρόπο όλο και περισσότερο πιεστικό την αναγκαιότητα του Φύρερ".

Η επιστολή του Χάιντεγκερ για το γεγονός ότι ο Γιάσπερς ήτο παντρεμένος με Εβραία:"Με συγκλονίζει το να βλέπω αυτόν τον άνθρωπο, καθαρά Γερμανός, με τον πλέον αυθεντικό ένστικτο και με αντίληψη της υπέρτερης απαίτησης του πεπρωμένου μας(...) να παραμένει συνδεδεμένος με τη σύζυγό του". Μόνο στην "πρωτότυπη σχέση της με τους Έλληνες", συνεχίζει ο Χάιντεγκερ, "η μεταφυσική του γερμανικού σχεδίου θα μπορέσει να γίνει ενεργή" και ο "Γιάσπερς σκέφτεται σίγουρα περισσότερο από όσο θα έπρεπε με βάση την ανθρωπότητα" (19 Μαρτίου 1933). Εν ολίγοις, ο Χάιντεγκερ θα ήθελε το Γερμανικό Σχέδιο να απαρνηθεί κάθε σκέψη για την ανθρωπότητα αυτή καθεαυτή και να διακόψει κάθε σχέση με τους εβραίους, για να συνδεθεί αποκλειστικά με μια μυθοποιημένη Ελλάδα".

ειδήσεις σχόλια

Οι νέο Οθωμανοί

Με αφορμή την εκλογική νίκη της Χαμάς και την εμπλοκή της Τουρκίας στην υπόθεση αυτή ο υπουργός εξωτερικών της Άγκυρας Γκιούλ δήλωσε: "Ο γεωγραφικός χώρος όπου βρίσκονται η Παλαιστίνη, το Ισραήλ και η Ιερουσαλήμ, επί αιώνες έζησε υπό τουρκική διοίκηση. Ποιος θα ενδιαφερθεί για την Παλαιστίνη αν δεν το κάνω εγώ;". Είναι σαφές λοιπόν ότι βρισκόμαστε ενώπιον μίας νέας Οθωμανικής πολιτικής, που εάν ενδιαφέρεται για την Παλαιστίνη το ίδιο φυσικό είναι με την λογική του Γκιούλ να "ενδιαφέρεται" και για την Θράκη και γιατί όχι και για την Πελοπόννησο.

Να αναγνωρισθούν σαν Έλληνες πολίτες εκατοντάδες χιλιάδες Τούρκοι ζητάει η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία "τουρκικής" μειονότητας δυτικής Θράκης

Είχαμε γράψει και στο παρελθόν πόσο καταστροφική είναι για το Έθνος η αναθεώρηση του άρθρου 19 του κώδικα περί ελληνικής ιθαγενείας και ότι σύντομα οι Τούρκοι που έχουν χάσει την ελληνική υπηκοότητα θα την ζητήσουν πίσω! Δυστυχώς επιβεβαιωθήκαμε... Έτσι λοιπόν, όπως έγινε γνωστό εντελώς απροετοίμαστη βρέθηκε η ελληνική αντιπροσωπεία στο θέμα αναγνώρισης της ελληνικής ιθαγένειας στους χιλιάδες φυγάδες μουσουλμάνους από την Θράκη. Από την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία "τουρκικής" μειονότητας δυτικής Θράκης, στάλθηκε η ακόλουθη ανακοίνωση:

"Ο πρόεδρος της ευρωπαϊκής ομοσπονδίας μουσουλμάνων Θράκης (ΕΟΤΔΘ) Χαλίτ Χαμπίμπογλου και το μέλος της ομάδας της ομοσπονδίας για τα διεθνή πολιτικά ζητήματα Μουσταφά Γκέβελη επισκέφτηκαν την κοινοβουλευτική συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης και μετέφεραν τα "προβλήματα" των μουσουλμάνων Θράκης στους κοι-

νοβουλευτικούς και στους Ευρωπαίους πολιτικούς αρμοδίους ζητώντας βοήθεια από τον γενικό γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης Τέρρυ Ντέϊβις σχετικά με το θέμα των άνευ ιθαγένειας του άρθρου 19 του ΚΕΙ...

Κατά την διάρκεια της επισκέψεως της ΕΟΤΔΘ στην κοινοβουλευτική συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης πραγματοποιήθηκε συνάντηση με την πρόεδρο της ελληνικής αποστολής Έλσα Παπαδημητρίου και με τον Έλληνα διπλωμάτη Χαράλαμπο Μάνεση όπου τους μεταφέρθηκε αίτημα της ΕΟΤΔΘ για αναγνώριση όχι μόνο της μειονότητας των ελληνικής ιθαγένειας Τούρκων, αλλά και των Μακεδόνων, Βλάχων και των Αλβανών...."

Τι σημαίνουν αυτά που ζητούν οι Τούρκοι; Πολύ απλά να αναγνωρισθούν σαν Έλληνες πολίτες με δικαίωμα ψήφου εκατοντάδες χιλιάδες Τούρκοι, που ζουν σήμερα εκτός Ελλάδος και που κατάγονται από την Δυτική Θράκη. Εάν περάσει η θέση τους αυτή που μπορεί να περάσει με βάση τα όσα ψήφισε η Βουλή στο παρελθόν για το άρθρο 19, τότε οι μουσουλμάνοι στην Θράκη γίνονται συντριπτική πλειοψηφία.

Μέσα στον Απρίλιο θα τεθεί σε

ψηφοφορία στην ολομέλεια του Συμβουλίου της Ευρώπης το θέμα υπάρξεως "τουρκικής μειονότητας" στην Ελληνική Θράκη

Με αίτημα ενός Χριστιανοδημοκράτη βουλευτού της Γερμανίας, που το έχουν υπογράψει ως τώρα βουλευτές από την Ιρλανδία, Σουηδία, Δανία και άλλες χώρες της Ευρώπης, τίθεται σε ψηφοφορία στη κοινοβουλευτική συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης το κατά πόσον η Ελλάς τηρεί την Ευρωπαϊκή νομοθεσία για τα ανθρώπινα δικαιώματα σχετικά με τους μουσουλμάνους της Ελληνικής Θράκης. Πως λέγεται ο Χριστιανοδημοκράτης βουλευτής από την Γερμανία; Μεχμέτ Μερκάν! Φυσικά είναι Τούρκος... Μέσα στα στοιχεία που παρατίθενται είναι η απόφαση της ελληνικής δικαιοσύνης για απαγόρευση της λέξεως "τουρκική" στους τίτλους μουσουλμανικών οργανώσεων καθώς επίσης και η επιστροφή της ελληνικής υπηκοότητος σε αρκετές δεκάδες χιλιάδες μουσουλμάνων που σήμερα ζουν στην Τουρκία.

Παιχνίδια κάτω από το τραπέζι του Συνασπισμού με τους μουσουλμάνους με αφορμή τις Δημοτικές Εκλογές

Φωτιές ανάβει το 42% των Δημοτικών εκλογών σε Ξάνθη και Κομοτηνή!

Η απόφαση της κυβερνήσεως να εκλέγεται δήμαρχος από τον πρώτο γύρο με το 42% θέτει σοβαρότατα προβλήματα μεγάλης εθνικής σημασίας στην Ελληνική Θράκη. Στην Ξάνθη ήδη έθεσε υποψηφιότητα ο πρώην βουλευτής Φαϊκογλου, έχοντας την πλήρη συμπαράσταση του τουρκικού προξενείου, ενώ στην Κομοτηνή σχηματίστηκε μέτωπο μουσουλμάνων και Συνασπισμού! Όπως έγραψε μάλιστα ο τοπικός τύπος: ***"Ο Δάμων Δαμιανός ήταν αγχωμένος και πολύ συγκινημένος. Το χρίσμα το πήραμε εκεί είπε, μιλώντας σ' ένα κοινό που ήταν στην πλειοψηφία του μειονοτικό, ενώ θεαματική ήταν η συσπείρωση του ΣΥΝ, από νεολαία και στελέχη, τον πρώην βουλευτή και το περιβάλλον του. Οι αίθουσες του Ξενία είχαν γεμίσει ενώ αντικειμενικά θεωρείτο μια αντιπροσωπευτική συγκέντρωση με κινητοποίηση της ίδιας της μειονότητας στο έπακρο και παρουσίες, όπως του συλλόγου επιστημόνων, του καταργημένου συλλόγου δασκάλων, των γυναικών, της νεολαίας. Το κοινό ήταν πραγματικά πολυπολιτισμικό, ενώ ο ίδιος απευθύνθηκε στους κατοίκους της περιοχής ευθύνης του δήμου λέγοντας: "Κώστα και Χασάν, Αγγελική και Αϊσέ, Βλαδίμηρε και Σιμπέλ, ελάτε μαζί μας. Ελάτε να αλλάξουμε την Κομοτηνή και να φτιάξουμε ένα καλύτερο μέλλον για μας και τα παιδιά μας".***

Δεν αποκλείεται λοιπόν, να δούμε είτε μουσουλμάνο που δηλώνει Τούρκος, είτε κάποιον Έλληνα ελεγχόμενο πλήρως από τους μουσουλμάνους δήμαρχο στην Ξάνθη ή την Κομοτηνή! Καθώς όλα δείχνουν, η Άγκυρα παίζει χοντρό παιχνίδι στην Ελληνική Θράκη και το κράτος των Αθηνών κοιμάται....

"Άγιοι για το Δυτικό κόσμο δεν είναι ο Χριστός μα ούτε βέβαια ο Μωάμεθ αλλά το ολοκαύτωμα"

Νέο μήνυμα του υπαρχηγού της Αλ Κάιντα Ζαούχρι: Άγιοι για το Δυτικό κόσμο δεν είναι ο Χριστός μα ούτε Βέβαια ο Μωάμεθ αλλά το ολοκαύτωμα. Με το νέο μήνυμα που μεταδόθηκε στο Αλ-Τζαζίρα ο υπαρχηγός της Αλ-Κάιντα ασκεί δριμύτατη κριτική στον δυτικό κόσμο και τις νέες του αξίες και άγιους. Συγκεκριμένα επέκρινε τον δυτικό κόσμο και τη άποψη που επικρατεί για τη ελευθερία της έκφρασης... Είπε ότι η προσβολή και ταπείνωση του Χριστού και του Μωάμεθ εντάσσεται στην ελευθερία της έκφρασης ενώ η άσκηση οποιαδήποτε κριτική και αμφισβήτηση στον σιωνισμό ή στο ολοκαύτωμα είναι από τα απαγορευμένα.. είναι, είπε, πια οι Άγιοι του δυτικού κόσμου.

Εβραίοι έκαναν επεισόδια μέσα σε Χριστιανικό Ναό στην Ναζαρέτ

Επεισόδια ξέσπασαν στη Ναζαρέτ, όταν τρεις Εβραίοι επιτέθηκαν με κροτίδες εναντίον της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου κατά τη διάρκεια της λειτουργίας. Ακολούθησε πανικός μεταξύ των πιστών αλλά και επεισόδια έξω

από το ναό. Οι Χριστιανοί περικύκλωσαν τους δράστες για να μη βγουν από την εκκλησία, ενώ εμπόδισαν τους αστυνομικούς να μπουν και να παραλάβουν τους ταραξίες. Ακολούθησε ρίψη δακρυγόνων και ανταλλαγή καπνογόνων. Το εξαγριωμένο πλήθος επιτέθηκε με πέτρες και εναντίον ενός ασθενοφόρου που έσπευσε για να παραλάβει επτά τραυματίες. Από τα επεισόδια τραυματίστηκαν πέντε αστυνομικοί, ενώ επί τόπου έσπευσε μία ειδική μονάδα για να ενισχύσει τις αστυνομικές δυνάμεις.

Σκέπτεστε αλήθεια τι θα συνέβαινε εάν αντί για Εβραίους που έκαναν επεισόδια μέσα σε Χριστιανικό Ναό, πήγαιναν Χριστιανοί και έκαναν επεισόδια σε μία συναγωγή κατά την διάρκεια της λειτουργίας της; Σκέπτεστε πόσα δημοσιεύματα περί αντισημιτισμού θα είχαν τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων; Γνωρίζετε ότι κατά πάγια τακτική τους στα Ιεροσόλυμα Εβραίοι φτύνουν Χριστιανούς Ιερείς;

Οι ΗΠΑ προωθούσαν το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα από την δεκαετία του '70

Οι ΗΠΑ ήταν αυτή που προωθούσε το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα όταν ξεκινούσε πριν 30 χρόνια. Την προοπτική για την δημιουργία του ιρανικού πυρηνικού προγράμματος και τις γνώσεις για τον πρώτο πυρηνικό κύκλο, είχε υπογράψει το 1976 ο πρόεδρος Φορντ. Ο μόνος ιρανικός αντιδραστήρας που βρίσκεται στα σκαριά, ο αντιδραστήρας του Μπουσάιρ είχε αρχίσει να κατασκευάζεται πριν από την ιρανική επανάσταση, με την αμερικανική έγκριση. Όπως μάλιστα έγραψε έγκυρος αναλυτής:

"Εκείνο που θα πρέπει να μας εξηγήσουν όλοι αυτοί που κόπτονται για το ιρανικό πυρηνικό πρόγραμμα, είναι αν το πρόγραμμα αυτό συμβαδίζει με τους όρους της Συμφωνίας για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων. Επειδή ως τώρα δεν έχει καταγγελθεί τι ακριβώς το μεμπτό κάνει το Ιράν, επειδή η συμφωνία αυτή δεν απαγορεύει σε οποιαδήποτε χώρα να ασχοληθεί με πρόγραμμα πυρηνικής έρευνας. Ακόμα και η Γερμανία διαθέτει πυρηνικά εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, χωρίς να έχει απαγορευθεί στην ηττημένη δύναμη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου να κάνει έρευνες στον τομέα της πυρηνικής φυσικής. Θα ήταν πολυτέλεια όμως να μας εξηγήσουν ότι το Ιράν βρίσκεται στο στόχαστρο, όχι μόνο για τις αντι-εβραϊκές δηλώσεις του προέδρου Μαχμούντ Αχμαντινετζάντ αλλά και για την απόφαση να κοστολογείται το ιρανικό πετρέλαιο σε ευρώ και όχι σε δολάρια."

Στην πραγματικότητα, λοιπόν, αυτό που απασχολεί τους Αμερικανούς(;) και τους έχει κάνει έξαλλους είναι οι δηλώσεις του προέδρου του Ιράν περί "ολοκαυτώματος" και ασφαλώς το ότι πουλάνε οι Ιρανοί το πετρέλαιό τους σε ευρώ και όχι σε δολάρια...

ειδήσεις σχόλια

Η φυλετική συνέχεια των Ελλήνων

Ο καθηγητής Σπένσερ Γουέλς είναι ίσως ο κορυφαίος γενετιστής στον κόσμο. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το παρακάτω απόσπασμα από συνέντευξη που έδωσε σε ελληνικό έντυπο:

"Η Ελλάδα είναι ένα από τα μέρη της Γης που ενδιαφέρουν ιδιαίτερα τον Σπένσερ Γουέλς και τους συνεργάτες του. Η έρευνα στο DNA των εδώ πληθυσμών θα ξεκινήσει του χρόνου, δεν έχουν όμως επιλέξει ακόμα σε ποιο μέρος. Αυτό θα το αποφασίσουν οι ερευνητές του κέντρου που καλύπτει αυτή την πλευρά της Ευρώπης. "Με ενδιαφέρει πολύ να βρω την εξάπλωση των πληθυσμών από την Ελλάδα σε άλλα μέρη, πώς επηρέασαν οι Έλληνες τον υπόλοιπο κόσμο. Θα μελετήσουμε επίσης τα γενετικά ίχνη που άφησε ο στρατός του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Ασία, ξεκινώντας το φθινόπωρο την έρευνα στο Αφγανιστάν".

Αυτό λοιπόν, που κυρίως απασχολεί τον καθηγητή Γουέλς δεν είναι εάν η καταγωγή των σημερινών Ελλήνων προέρχεται από τους αρχαίους Έλληνες, αλλά η εξάπλωση των Ελληνικών πληθυσμών έξω από την χώρα. Αυτό πολύ απλά σημαίνει ότι θεωρεί δεδομένο ότι ο ενταύθα πληθυσμός έχει άμεση σχέση με τους Αρχαίους Έλληνες.

Οι Εβραίοι είναι ο "εκλεκτός λαός" του Θεού στην εποχή της "παγκοσμιοποίησης";

Ιστορία πρώτη: Ο Αριστερός Δήμαρχος του Λονδίνου εκνευρισμένος από τις επίμονες ερωτήσεις ενός Εβραίου δημοσιογράφου της εφημερίδος "London Evening Standard" του είπε ότι του θυμίζει Γερμανό σε στρατόπεδο συγκεντρώσεως. Δήλωσε δε στην συνέχεια ότι οι ηγέτες των Εβραίων της Αγγλίας χρησιμοποιούν μεθόδους Μακαθιρσμού προσαρμοσμένες στα δεδομένα της νέας τάξεως πραγμάτων!

Η συνέχεια: Ο Δήμαρχος του Λονδίνου τέθηκε από ειδική επιτροπή σε διαθεσιμότητα τεσσάρων εβδομάδων στην διάρκεια των οποίων του απαγορεύθηκε να πλησιάζει ακόμη και το κτίριο της Δημαρχίας...

Ιστορία δεύτερη: Ο γνωστός Βρετανός σκηνοθέτης Άλαν Ρίκμαν είχε αποφασίσει να παρουσιάσει μία θεατρική παράσταση στην Νέα Υόρκη που είχε σαν θέμα της την δολοφονία ενός Αμερικανού ειρηνιστή από τον στρατό του Ισραήλ στην Γάζα. Μετά από έντονες αντιδράσεις του Εβραϊκού λόμπι απαγορεύθηκε η θεατρική παράσταση...

Ιστορία Τρίτη: Ο νέος Πάπας της Ρώμης Βενέδικτος θέλει να βελτιώσει τις σχέσεις του Βατικανού με τους Εβραίους. Έτσι λοιπόν, συνέστησε ειδική επιτροπή για την αποκατάσταση του Ιούδα γιατί σύμφωνα με την θεολογική του ερμηνεία απλά έπαιζε τον ρόλο του στο έργο του Θεού!

Το έργο της επιτροπής προχωρεί και δεν αποκλείεται να δούμε και τον Ιούδα άγιο της Καθολικής Εκκλησίας...

Το επόμενο τεύχος του περιοδικού μας θα κυκλοφορήσει στα μέσα Μαΐου

του **Αλ. Γεράκη**

Ο ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΚΑΙ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΤΩΝ ΛΕΓΟΜΕΝΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ ΤΗΣ ΔΥΣΕΩΣ

Πολλά έχουν ακουσθεί τις τελευταίες μέρες με αφορμή την πυροδότηση του θρησκευτικού συναισθήματος των μουσουλμάνων, και τις γελοιογραφίες που προσέβαλαν το κυριότερο πρόσωπο της ισλαμικής θρησκείας, τον προφήτη Μωάμεθ. Κάποιοι βιάστηκαν να βροντοφωνάξουν εναντίον του νέου "κινδύνου", που ελλοχεύει πια στην Ανατολή με προσωπίδα τον θρησκευτικό φανατισμό των πληθυσμών της.

Οι υποκινούμενοι από τον σιωνισμό νεο-συντηρητικοί της Ουάσιγκτον, προσπαθούν να προσάψουν την έκρηξη αυτή, σε χώρες που είναι οι μελλοντικοί τους στόχοι και οι συνεργάτες τους στην Ευρώπη-που οι Λαοί της δέχονται πρώτοι τα "αντίποινα" για την ιεροσυλία αλλά και τα "προτερήματα" της μεταναστευτικής λαθρεποίκησης- εκμεταλλευόμενοι τον φόβο, που έχουν οι ίδιοι σπείρει, αλλά και τις απαντήσεις της Ανατολής, μιλούν πλέον για "πόλεμο των Πολιτισμών".

Τι από αυτά όμως είναι αληθές;

Το ερώτημα αυτό φωλιάζει στο νου κάθε σκεπτόμενου ανθρώπου, που βλέπει απλά μια ανόητη αφορμή για φόβο αλλά και για "εξέγερση" των κατ' επιβολήν τριτοκοσμικών κατοίκων της Παλαιστίνης, Λιβάνου και του Ιράκ, καθώς και των αναπτυσσομένων πλην όμως "προκλητικών"-για την εξανδραποδισμένη "Δύση"- κρατών όπως αυτά του Ιράν και της Συρίας. Μια αφορμή που ενισχύει μόνο τα συμφέροντα εκείνων που σκιωδώς δεν εμπλέκονται -ακόμα- στην υπόθεση αυτή.

Και εδώ φυσικά δεν μπορούμε παρά να μιλάμε για το κοινό συμφέρον εκείνων, που αποτελούν τον κυρίως μηχανισμό κυριαρχίας και καταστολής του παγκοσμίου δυνάστη:

Των ΗΠΑ που εξαιτίας της γεωγραφικής απόστασης και των "έκτακτων" αντιτρομοκρατικών μεθόδων δεν μπορούν παρά να έχουν την σχετική ασφάλεια του δευτερεύοντος στόχου-οπότε και η κρίση θα έχει πιθανώς ατονήσει, χωρίς όμως κάτι το ανάλογο να συμβαίνει στην αντίληψη της αμερικανικής κοινής γνώμης, που θα εναντιώνεται σθεναρά στον μουσουλμανικό κόσμο και θα αδιαφορεί για τυχόν νέες "σταυροφορίες".

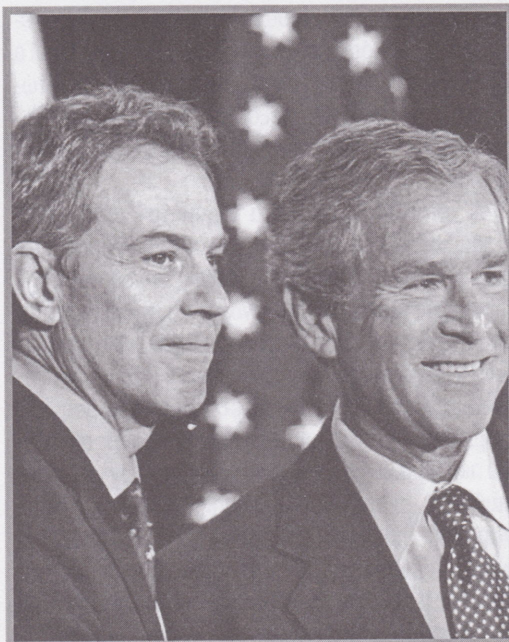
Του Ισραήλ που μπορεί να δρέψει προς όφελός του, τους καρπούς της αντιμουσουλμανικής διάθεσης των Ευρωπαίων και να σφίξει τον κλοιό του γύρω από τους αντιστεκόμενους Παλαιστινίους, κερδίζοντας ίσως ρεβανσιστικά την προοπτική μιας εκ νέου στρατιωτικής επέμβασης στον Λίβανο και προωθώντας ταυτόχρονα τους ιμπεριαλιστικής νοοτροπίας μύθους του (Ολοκαύτωμα, αντισημιτική καταπίεση κ.α.), που θα ενδυναμώσουν την κυριαρχία των ενοίκων του, τόσο στην παγκοσμιοποιημένη καταναλωτική κοινωνία όσο και στην κοινή γνώμη.

Και όλα αυτά σίγουρα δεν είναι παρά το ένα χιλιοστό των οφελών του, σε σχέση με αυτά που θα επέλθουν στην περίπτωση διενέργειας μιας "σταυροφορίας" εναντίον των χωρών που σήμερα θα μπορούσαμε να πούμε ότι ηγούνται του μουσουλμανικού κόσμου.

Της κεμαλικής Τουρκίας, που ήδη ξεκίνησε μια εκστρατεία με σκοπό να καταστήσει τον εαυτό της ως το "πιο καλό παιδί" που θα πρέπει να μην το "κακολογούν" ώστε να αποφύγει την δυσφήμηση του μουσουλμανικού κόσμου, (καλλιεργώντας ενός νέου τύπου πανευρωπαϊκή ενοχή έναντί της) κερδίζοντας ταυτόχρονα αναρίθμητα βήματα είτε μέσω των "αντισταθμιστικών"-οικονομικών ή και εξαιτίας του φιλικά διαμορφωμένου συναισθήματος της κοινής γνώμης-παροχών της Ε.Ε. είτε με την de facto εγκαθίδρυση της στον δρόμο της δημοκρατικής "πολιτισμένης" γκρούπας που αντιπροσωπεύει-αδικαιολόγητα πλέον-η ευρωπαϊκή δημοκρατική "Δύση".

Η περίπτωση όμως της Τουρκίας είναι το λιγότερο ιδιάζουσα καθώς ακόμα και με την εξαπόλυση μιας (μόνο) απειλής εναντίον των μουσουλμανικών κρατών-στόχων, είναι ωφέλιμη για αυτήν. Αυτό φυσικά συμβαίνει διότι σε οποιαδήποτε περίπτωση-απειλής, (αμοιβαίου ή και μονομερούς) εμπάργκο και πολέμου ακόμα-η γεωγραφική της θέση που την θέλει να συνορεύει με τους στόχους είναι αρκετή, όχι μόνον για πολεμικούς σκοπούς αλλά και για πλείστους άλλους, μιας και θα μπορέσει να αποτελέσει το εμπορικό σταυροδρόμι μεταξύ των δυο πλευρών και θα την εδραιώσει οριστικά κι αμετάκλητα τον θρόνο του τοποτηρητή που της επιφυλάσσουν οι δυο μεγαλύτερες δυνάμεις (ΗΠΑ, Ισραήλ).

Των απανταχού θιασωτών της παγκοσμιοποίησης, των ασχέτως πολιτικής κατεύθυνσης υπηρετών του σιωνισμού, (από τους "προοδευτικούς" αριστερούς ως τον Σαρκοζί και τον Σόρος) που συνηθίζουν να βλέπουν τον μουσουλμανικό κόσμο σαν την πιο αντιδραστική τροχοπέδη στις μεθοδεύσεις τους για οικονομικό έλεγχο.

Ας μην ξεχνάμε άλλωστε ότι όλοι οι πόλεμοι της περιόδου μετά την μονοκρατορία των ΗΠΑ είχαν σαν σκοπό, τόσο τον έλεγχο των εμπορικών οδών (καυσίμων και προϊόντων) Ευρώπης-Ασίας, επιτυγχάνοντας μια έμπρακτη παρεμβολή στο γεωγραφικό status quo τόσων αιώνων, όσο και την αυστηρή επιβολή μιας επίπλαστης σταθερότητας, του λεγόμενου PAX (Ειρήνης), που εξαιτίας της αμερικανικής στρατιωτικής μηχανής αλλά του σιωνιστικού σχεδιασμού, πρέπει να ομολογήσουμε πως έχει διττή ονομασία, την AMERICANA-JUDAICA. Η υποκινούμενη κρίση αυτή λοιπόν, δεν μπορεί παρά να αποτελεί μια προσπάθεια εδραίωσης ενός ψευδούς φοβικού ιδεολογήματος στον νου των Ευρωπαίων που αντιδρούν στις διεθνιστικές τάσεις και στην ιμπεριαλιστική τακτική, ικανού να λειτουργήσει ύπουλα υπέρ της επιβολής της παγκοσμιοποίησης σε περιοχές που θεωρούνται κατά έναν τρόπο τα ορατά "σύνορα" της νεότευκτης παγκόσμιας αυτοκρατορίας.

Η ιδιομορφία αυτής της κρίσης

Αυτό που οι πρωτεργάτες της παγκοσμιοποίησης φροντίζουν να περνά σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό απαρατήρητο, είναι η φύση του σημαντικότερου εργαλείου που διαθέτουν και που ουσιαστικά, δημιούργησε αυτή την κρίση. Ο λόγος βέβαια γίνεται για τα "ευρωπαϊκά" ΜΜΕ, που έχοντας πλέον την ισχύ μιας

σκιώδους εξουσίας, έχουν και την δυνατότητα να ε-πηρεάζουν ακόμα και το παγκόσμιο status quo. Τα ΜΜΕ που ενώ γνωρίζουν τις καταστροφικές επιπτώσεις των πράξεών τους εξακολουθούν να αναδημοσιεύουν σε όλη την Ευρώπη τις βλάσφημες γελοιογραφίες.

Μέχρι τώρα, όλα αυτά τα "ιδρύματα", τα "δίκτυα", οι "όμιλοι" και όπως αλλιώς θέλουν να ονομάζονται αποτελώντας ταυτόχρονα την αιχμή του δόρατος της "πολιτικής προόδου", της ανοχής και της υπεράσπισης στα όσα κακώς κείμενα συμβαίνουν στην σημερινή εποχή της ευρωπαϊκής παρακμής και της εδραίωσης του διεθνιστικού εξανδραποδισμού, περιορίζονταν στην περιγραφή και την αποπροσανατολιστική χάλκευση της κοινής γνώμης, των μεθόδων επιβολής της παγκοσμιοποίησης (πολέμους, εθνική παρακμή, διάσπαση του λαού κλπ). Αυτή όμως την φορά ο τύραννος φαίνεται ότι χρησιμοποιεί τα εργαλεία του με διαφορετική σειρά αξιοποιώντας τα και με διαφορετικό τρόπο.

Το γεγονός μάλιστα αυτό, δείχνει ότι και όλα όσα πρόκειται να ακολουθήσουν, παρότι έχουν εμφανή και προκαθορισμένο στόχο, δεν θα διεκπεραιωθούν με την συνηθισμένη τακτική. Αυτήν την φορά, αυτοί - οι προαναφερόμενοι θιασώτες της παγκοσμιοποίησης- που πραγματικά κινούν τα νήματα μέσω των διαφόρων απατηλών μεθόδων τους που με την σειρά τους συνδέονται άμεσα τόσο με τα ΜΜΕ, όσο και με την κατάρρευση κάποιων φυσικών γεωπολιτικών αρχών στην Ευρώπη και την Μέση Ανατολή (για την οποία έχουν ήδη εκφράσει πως επεδίωξαν κι επωφελήθηκαν από την κατάρρευση της οικονομίας των πιο πολλών κρατών της), θέλουν να δώσουν μια διαφορετική οπτική στις κινήσεις τους, εκτός από αυτήν της υπεράσπισης των μύθων και των ψεύτικων αρχών που χρησιμοποιούν για να θολώνουν την αντίληψη-μια πιο άμεση έκφραση της δουλικά πειθήνιας ευρωπαϊκής συλλογικότητας.

Το Κτήνος, έμαθε να κυκλοφορεί μεταμφιεσμένο μέσα στην σήψη της ευρωπαϊκής καταναλωτικής κοινωνίας-η δημοκρατική σύγχυση της οποίας του επέτρεψε να τις κατασκευάσει-είτε με την μορφή του ανεκτικού φιλελεύθερου δημοκράτη, είτε με εκείνη του "ελαφρό"-μπολσεβίκικου κατάλοιπου του παρελθόντος και δρα σαν αυτόκλητος δεσμώτης αντιλήψεων. Τις αλυσίδες όμως που σέρνει, του τις έχουν δώσει στα χέρια του οι ίδιοι οι υπόδουλοί του, κατόπιν υποδείξεως των υποτακτικών του. Αυτό που πρέπει να γίνει κατανοητό, είναι ότι η υποκριτική του διάθεση ασκείται και δοκιμάζεται κάθε φορά, αναλόγως στα ποια και πόσα εργαλεία διατίθεται να χρησιμοποιήσει, δίνοντάς τους την πρώτη θέση στον κατάλογο των προσχεδιασμένων κινήσεων του.

Στο μάτι του κυκλώνα η Συρία και το Ιράν

Οι λόγοι που αυτές οι δυο χώρες θεωρούνται αντιδραστικές στην παγκόσμια αυτοκρατορία δεν θα μπορούσαμε να πούμε ότι ταυτίζονται πλήρως. Κατορθώνοντας πάντως να κερδίσουν το ενδιαφέρον του ισοπεδωτικού μηχανισμού της παγκοσμιοποίησης, έχουν δικαιωματικά την θέση των ηγετικών χωρών-συμβόλων στην Μέση Ανατολή.

Συρία: Η Συρία, εβρισκόμενη μεταξύ Τουρκίας και Ισραήλ, κι έχοντας να αντιμετωπίσει την εδαφική αδηφαγία και των δυο, έχει αναπτύξει μια ιδιότυπη και κατά καιρούς επιθετική, εξωτερική πολιτική που κυριολεκτικά κατορθώνει να παραμένει μια σημαντική εστία αντίστασης αδιάβλητη αλλά και ανέγγιχτη από τα σχέδια των δυο κρατών.

Τα σχέδια ανάπτυξης της χώρας, ήλθαν πολλές φορές σε ρήξη με τις ιμπεριαλιστικές μεθοδεύσεις του παγκόσμιου δυνάστη, με σημαντικότερη έκρηξη αυτής της αντιπαράθεσης ανάμεσα στα διάφορα πολεμικά γεγονότα (αραβοϊσραηλινοί πόλεμοι) την ανεξαρτητοποίηση του Λιβάνου, που στέρησε από το Ισραήλ μια εδαφική προέκταση κατά μήκος της θάλασσας και θα μπορούσε να του αποδώσει σημαντικό προβάδισμα στα σχέδια του για κυριαρχική πρωτοκαθεδρία στην ανατολική λεκάνη της Μεσογείου, την οποία και θα χρησιμοποιούσε για την περαιτέρω εξάπλωση της διεθνιστικής, οικονομικής και πολιτικής, επιρροής του. Κορωνίδα φυσικά αυτής της σύρραξης ήταν η καταλυτική παλαιστινιακή συμμετοχή σε αυτήν, μιας πράξης που φαίνεται να έθιξε πολύ σοβαρά τον εγωισμό του εβραϊκού κράτους και σαν πράξη έδωσε άσβεστες ελπίδες στους αντιστεκόμενους Παλαιστινίους.

Η σημερινή όμως τακτική της Συρίας, απέχει πολύ από το να χαρακτηρισθεί προκλητική, καθώς έχει χάσει την ασφάλεια μιας άμεσης υποστήριξης που της παρέχει η ύπαρξη κρατών πρόθυμων να εκδηλώσουν κατά το ελάχιστον την έμπρακτη αλληλεγγύη τους σε αυτήν. Η κυβέρνησή της ως γνωστόν, ανήκει στο μπααθικό παναραβικό κίνημα, παρόμοιο με εκείνο που κυβερνούσε στο Ιράκ το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν, και στην πραγματικότητα τοποθετείται πολύ μακράν της υπόθεσης των αμερικανών νέο-συ-

ντηρητικών, ότι κινεί υπόγεια κατά το συμφέρον της την οργή των μουσουλμάνων κατοίκων. Στο παρελθόν μάλιστα η ασυμβίβαστη έκφραση του παναραβισμού έχει φέρει το συριακό μπααθικό κίνημα σε σύγκρουση με τους φανατικούς Ισλαμιστές που εκπροσωπούνταν από την αιγυπτιακής στελέχωσης οργάνωση "Μουσουλμανική Αδελφότητα".

Το 1982, η "Μουσουλμανική Αδελφότητα" σε μια προσπάθεια ανατροπής της συριακής κυβέρνησης πολιόρκησε την πόλη Χάμα για δυο βδομάδες. Στο διάστημα αυτό σκοτώθηκαν πάνω από 10.000 σουνίτες ισλαμιστές και η οργάνωση εξήγγειλε ότι το μπααθικό κίνημα ήταν εχθρός του Ισλάμ, χαρακτηρισμός που το στιγμάτισε στα μάτια των απανταχού ισλαμιστών, όπως το σημερινό κόμμα της κυβέρνησης Ερντογάν στην Τουρκία. Στην ίδια πάντως κατάσταση βρισκόταν και το αδελφό καθεστώς στο Ιράκ, που μέχρι την τελευταία "σταυροφορία" με την προσπάθεια επιβολής του ΡΑΧ στην χώρα αυτή, είχε την χαμηλών μόνο τόνων, υποστήριξη των Ισλαμιστών.

Αυτό όμως που απεκόμισε η Συρία από τα τόσα χρόνια συγκρούσεων είναι το σημαντικό πλεονέκτημα να έχει στο έδαφός της υπό την μορφή πολιτικού ασύλου, πολύ σημαντικά πρόσωπα τα οποία συνδέονται άμεσα με την Ιντιφάντα της Παλαιστίνης. όπως ο ίδιος ο Μεσάαλ, ο αρχηγός της παλαιστινιακής οργάνωσης Χαμάς, η οποία κερδίζοντας τις εκλογές στην περιοχή, μπορεί να θεμελιώσει μια πιο αποτελεσματική πτυχή της αντίστασης ενάντια στην δουλεία του Ισραήλ, που πλέον θα διαθέτει και μια πιο ασυμβίβαστη πολιτική-και δη κυβερνητική-πτέρυγα να την εκπροσωπεί στον εθνικό απελευθερωτικό της αγώνα.

Παρόλα αυτά, η κυβέρνηση της Συρίας έχει στο παρελθόν δείξει, ότι δεν διαθέτει αρκετό σθένος για να υποστηρίξει ικανοποιητικά εκείνους που χαίρουν της ασυλίας της. Παράδειγμα του παραπάνω ισχυρισμού είναι η περίπτωση της διαμονής στο έδαφός της, του ηγέτη του ΡΚΚ Αμπ. Οτσαλάν, οπότε ενέδωσε τελικά στις απειλές πολέμου της Τουρκίας και τον εκδίωξε με αποτέλεσμα την γνωστή προδοτική παράδοσή του στα τουρκικά χέρια. Το γεγονός αυτό, είναι ένα σημαντικό όπλο στα χέρια του Ισραήλ, που έχει εδώ και χρόνια κηρύξει ένα κυνήγι φαντασμάτων, μύθων και μαγισσών εναντίον κάποιων ανθρώπων που πιθανώς να έχουν προσφύγει στην προστασία της Δαμασκού. Πολλά μάλιστα από αυτά τα πρόσωπα, μπορούν να αποδειχθούν μια έμπρακτη απόδειξη αμφισβήτησης και ανατροπής των ιμπεριαλιστικών μύθων που σήμερα εξουσιάζουν την Ευρωπαϊκή κοινή γνώμη προς όφελος του Ισραήλ, επιτρέποντάς του σε πρώτη φάση, την ακατάπαυστη καταδυνάστευση των υπό την κατοχή του λαών και την πειθήνια αδιαφορία των "πολιτισμένων της Δύσης".

Σε κάθε περίπτωση πάντως, η άσκηση πιέσεων προς την μπααθική Δαμασκό, μπορεί να έχει πολλές μορφές και εφαρμογές. Σίγουρα η δυσφήμησή της στα μάτια της εύπλαστης δυτικής κοινής γνώμης, είναι ένα ασυναγώνιστο εργαλείο στα χέρια των σιωνιστών "κοσμοκρατόρων". Μια μελλοντική εισβολή, ή η απειλή της, καθώς και το ενδεχόμενο διενέργειας ενός ευρύτερης μορφής "προληπτικού" χτυπήματος (που σε μικρή έκταση το συνηθίζουν οι Ισραηλινοί), μπορεί να αποδειχθεί πιο αποτελεσματικό από κάθε τι. Το μόνο που μένει να αντιστέκεται σε αυτό, είναι ο βαθμός της αποφασιστικότητας της Δαμασκού και του Σύριου προέδρου Ασσάντ, στις πιέσεις.

Ιράν: Είκοσι επτά χρόνια Ισλαμικής Επανάστασης, δεν έχουν κατορθώσει να καταστήσουν εντελώς αδιάβλητο το Ιράν από την κίβδηλη "Δύση". Το ισλαμικό καθεστώς κατόρθωσε να απομακρύνει βίαια κάθε δυτική επαφή την χώρα που άλλοτε κυβερνούσε ο αμερικανοτραφής σάχης (με περισσή αναισθησία για το μέλλον του λαού του), από κάθε τι που θύμιζε και μόνο την εξουσία της "δύσης", απομονώνοντας την πλήρως. Ανακηρύσσοντας σαν βάση δικαίου τον ισλαμικό νόμο, γαλούχησε όλους τους Ιρανούς με εχθρικά συναισθήματα για την δυτική παρακμή-ανακαλώντας την αναγνώριση της νομιμότητας του Ισραήλ, θίγοντας άμεσα τον σιωνιστικό εγωισμό-γεγονός που τους κράτησε μακριά από την επιρροή του δυνάστη και τους προσκόλλησε με φανατισμό στην μουσουλμανική πίστη.

Στις αρχές αυτές εκκολάφθηκε και η γενιά του σημερινού κυβερνήτη του Ιράν, που κέρδισε την εξουσία εξαιτίας των ασυμβίβαστων και ριζοσπαστικών αντιλήψεών του, που αποτελούν και την μεγαλύτερη ελπίδα ότι θα μπορέσουν να βγάλουν το Ιράν από το αδιέξοδο της απομόνωσης, εξυψώνοντάς το στον ισχυρότερο παράγοντα της περιοχής. Ο πρόεδρος Μαχμούτ Αχμαντινετζάντ, προέρχεται κατευθείαν από τον ιρανικό λαό και ανελίχθηκε στην εξουσιαστική κλίμακα, εξαιτίας της αδιάφθορης προσωπικότητάς του. Ως πρώην αρχηγός της Ισλαμικής Επαναστατικής Φρουράς, συγκαταλέγεται με την νέα σκληρή μιλιταριστική παράταξη του ιρανικού καθεστώτος, που δημιουργήθηκε στο πέρασμα των ετών, μετά και κατά την διάρκεια του πολέμου Ιράν-Ιράκ. Από την στιγμή που ανέλαβε τα ηνία του ιρανικού κράτους, τα πρόσωπα που τον περιέβαλαν εξέφρασαν την υποστήριξή τους στις ριζοσπαστικές του θέσεις και διαβεβαίωσαν για την ικανότητά του. Τα σχέδιά του όμως για ένα απόλυτα συγκεντρωτικό λαϊκό κράτος, ήλθαν γρήγορα σε σύγκρουση με τους συντηρητικούς ιερείς (Αγιατολαχ) η ισχύς και το συμβούλιο των οποίων υπερβαίνει κάθε άλλης εξουσίας.

Τις πρώτες ακόμα ημέρες της εξουσίας του, καθαίρεσε από τις θέσεις τους, σαράντα πρεσβευτές οι περισσότεροι εκ των οποίων τις ευθύνονταν για τις σχέσεις του Ιράν με την "δύση", αποβάλλοντας έτσι τους "ήπιους" κι "ανώδυνους" τρόπους των διεφθαρμένων προκατόχων του, που καταστούσαν την πατρίδα του αδιάφορη για το παγκόσμιο γίγνεσθαι και της υπέβαλαν μια ουδέτερη στάση, που δεδομένης της σχετικής απομόνωσης, έβλαπτε τα εθνικά της συμφέροντά. Οι "προκλητικές" προσπάθειες του αυτές όμως, σε συνδυασμό με τις υποσχέσεις του για ανακατανομή του πλούτου, τον έκαναν δύσπιστο στα μάτια των Αγιατολάδων που τελικά πέτυχαν να περιορίσουν την εξουσία του, με τον διορισμό στην δεύτερη θέση της ηγεσίας της χώρας του αντιπάλου του, Χασεμί Ραφσανζανί, που ανήκει στην ιδρυτική γενιά της Ισλαμικής Επανάστασης.

Το επίμαχο ζήτημα που θίγουν οι νεοσυντηρητικοί της Ουάσιγκτον στην διεθνή κοινότητα, είναι το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν που η διακυβέρνηση του Αχμαντινετζαντ έθεσε τόσο τις βάσεις της πραγματοποίησής του, όσο και τις προοπτικές για την λειτουργία του. Το πρόγραμμα αυτό, είναι η διέξοδος του Ιράν τόσο από τον οικονομικό έλεγχο που ασκείται στην Μέση Ανατολή που παίρνει σάρκα και οστά με τους αγωγούς φυσικού αερίου και τις αμερικανι-

κές στρατιωτικές βάσεις κατά μήκος του Περσικού Κόλπου για τον έλεγχο των πετρελαίου, όσο και με το ενεργειακό πρόβλημα γενικότερα. Αυτή ακριβώς η λύση διαφυγής από τον έλεγχο του παγκοσμίου δυνάστη είναι και ο σοβαρότερος λόγος που επιβουλεύεται η εθνική ανεξαρτησία του, με την ενδεχόμενη εξαπόλυση μιας νέας "σταυροφορίας" εναντίον του. Έτσι λοιπόν, το Ιράν κατηγορήθηκε ήδη για ..."πιθανή κατασκευή πυρηνικού όπλου", γεγονός που εκ πρώτης όψεως φαίνεται ανόητο, αλλά υποστηρίχτηκε από όλους τους τοποτηρητές-υποχείρια της παγκοσμιοποίησης, με αποτέλεσμα την παραπομπή του στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Ο οργανισμός της υπόδουλης διεθνούς κοινότητας φυσικά, δεν πρόκειται να επιτρέψει την συνέχιση των εργασιών για την ανάπτυξη του πυρηνικού προγράμματος, αλλά ήδη η ιρανική κυβέρνηση δήλωσε πως δεν υπάρχει περίπτωση να συμμορφωθεί.

Το προκαταρκτικό φυσικά, τμήμα του σχεδίου εκείνων που το Ιράν αποτελεί πλέον το αγκάθι στα σχέδιά τους, περιελάμβανε την δημιουργία μεγάλης υποκινούμενης αναταραχής στο εσωτερικό του με σκοπό την πιθανή ανατροπή του προέδρου Αχμαντινετζαντ, από τους πανίσχυρους Αγιατολάδες. Η αδιαμφισβήτητη λαοφιλία του προέδρου, που διαθέτει και την εύνοια του στρατού του Ιράν, έδωσε αμεσότητα στην ανταπόκριση του καλέσματος του για ενότητα εν όψει των ισχυρών πιέσεων που δέχεται η χώρα. Η συνέχεια των πιέσεων ήταν πιο "κλασσική", με τις προσπάθειες διεθνούς απομόνωσης να έχουν τον πρώτο ρόλο και σε αυτές συμπεριλήφθηκαν η στρατιωτική περικύκλωση της περσικής εδαφικής επικράτειας και η παραδοσιακή "πολιτική των κανονιοφόρων" σε μια πιο εκσυγχρονισμένη όμως μορφή. Εις ότι αφορά την πρώτη προσπάθεια, η Τεχεράνη βασίστηκε στην υποστήριξη κρατών που μετέχουν στον ΟΗΕ τα οποία, αν και δεν συνδέονται άμεσα με την απειλή που αντιμετωπίζει όπως συμβαίνει με την Συρία που εξέφρασε κι έμπρακτα την υποστήριξή της, εν τούτοις έχουν κάποια κοινά προβλήματα όπως π.χ. στην περίπτωση της Βολιβίας, τον έλεγχο των κοιτασμάτων πετρελαίου που βρίσκονται στο έδαφός τους.

Σαν ανταπόκριση σε όλες αυτές τις πιέσεις, κι αντίθετα με την πολυετή υποτονική διάθεση του Ιράν, μεγάλη είναι η συμβολή του ίδιου του Αχμαντινετζάντ στους τριγμούς που δέχεται το προπαγανδιστικό οικοδόμημα της παγκόσμιας τάξης, που έγκειται κυρίως στην προσωπική στάση του και εκφράζεται μέσω των πεντακάθαρων εμπαιγμών του προς την Ευρώπη για την εθελούσια δουλοπρέπειά της έναντι της προπαγάνδας των σιωνιστών εξουσιαστών, προσανατολισμένων κυρίως σε ότι αφορά την άρνηση στον μύθο του Ολοκαυτώματος. Ο ίδιος έχει αμφισβητήσει πολλές φορές το Ολοκαύτωμα, που παρουσιάζει τις έμπρακτες εφαρμογές του κυρίως στην περιοχή της μουσουλμανικής Μέσης Ανατολής και έχει υποδείξει το πρόβλημα του σιωνιστικής επινόησης, κράτους του Ισραήλ δημόσια, κάνοντας τους υποτακτικούς του παγκοσμίου δυνάστη να ενίστανται με εκδηλώσεις περισσής δουλοπρέπειας. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι στο Ιράν διοργανώνεται και συνέδριο με θέμα τον μεγαλύτερο μύθο του 20ου αιώνα και την δια ροπάλου επιβολή του.

Σε αυτήν την περίπτωση έκρηξης θρησκευτικού φανατισμού, ο Αχμαντινετζάντ κρατά -τον υπό την επιρροή του-φανατισμένο μουσουλμανικό κόσμο μακριά από τον αποπροσανατολισμό που κατασκεύασαν οι υποκινητές της κρίσης, που έπληξε διάφορες περιοχές. Άδραξε την ευκαιρία που παρουσιάστηκε κι έστρεψε τον ενωμένο από θρησκευτικό μίσος λαό του, προς την πραγματική κατεύθυνση του εχθρού, δημιουργώντας το παράδειγμα και για τους πληθυσμούς που κατοικούν και σε άλλα μουσουλμανικά κράτη. Γνωρίζοντας ως φαίνεται πολύ καλά την ψυχολογία των μαζών, τους προτρέπει να διαδηλώσουν την οργή τους εστιάζοντάς την εναντίον του σιωνισμού κι όχι αυθαίρετα σε απλοϊκές ακρότητες εναντίον της Ευρώπης. Χαρακτηριστικό μάλιστα παράδειγμα της διαχείρισης του φανατισμένου του όχλου, είναι κι "απάντηση" στην βλασφημία των "προοδευτικών" ΜΜΕ με την διακήρυξη διαγωνισμού γελοιογραφιών που αμφισβητούν το Ολοκαύτωμα.

Η Ευρώπη των Εμπόρων και ο "Πόλεμος των Πολιτισμών"

Η μεγαλύτερη ανησυχία των Ευρωπαίων πολιτών είναι μια εξάπλωση της εξτρεμιστικής έκφρασης των ισλαμιστών και στο ευρωπαϊκό έδαφος. Εδώ τον ρόλο τους έχουν πολλά πολιτικά πρόσωπα και φυσικά ο προαναφερόμενος προαγωγός της κοινής γνώμης, τα ΜΜΕ.

Μέσα σε μια κοινωνία που ενδιαφέρεται μόνο για κατανάλωση και με το γόητρό της να θίγεται πραγματικά μόνο αν προσβληθούν φανερά τα επίπλαστα δημοκρατικά δικαιώματα (η ψευδής αίσθηση ασφάλειας των οποίων, παρέχει τα μέσα για την κατά το δοκούν καταπάτησή τους, έναντι όλων όσων αντιδρούν στην παγκόσμια τάξη και τους ιδεολογικούς

μύθους της), ή όταν διασαλεύεται η "ευδαιμονική" ευχέρεια της κατανάλωσης οποιουδήποτε προϊόντος υποφώσκει και το συμφέρον του παγκοσμίου Δυνάστη, λαμβάνοντας την πιο χρήσιμη, για αυτόν, μορφή. Εν μέσω μιας ιστορικής περιόδου που ο Πολιτισμός υπάρχει πλέον μέσα σε λίγα μυαλά, τα ξεσπάσματα των οποίων είναι δυστυχώς μόνο αναλαμπές κάποιου διάττοντα αστέρα, η κοινή γνώμη θυμίζει ένα παντελώς ανίσχυρο φύλλο που σέρνεται όπου το κατευθύνει ο άνεμος των εξελίξεων. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το ότι οι εξελίξεις κατευθύνονται από κέντρα αποφάσεων που βρίσκονται εκτός των εδαφών της, εντείνουν την σύγχυση και την αίσθηση ανασφάλειας που κυβερνά τους Ευρωπαϊκούς Λαούς.

Με δεδομένη αυτή την στάση, οποιοσδήποτε τριγμός στο κατεστημένο προκαλεί αμέσως και ρίγη φόβου, που πολλές φορές εκμεταλλεύονται προς όφελός τους οι τοποτηρητές της παγκόσμιας τάξης. Πιο επίκαιρη απόδειξη αυτού του ισχυρισμού, είναι η πρόκληση της "παρισινής εξέγερσης" των εξαθλιωμένων μουσουλμάνων τον περασμένο Νοέμβρη του 2005 και ο αντίκτυπος που είχε αυτή στον νου όλων, των μαθημένων με τις αρχές της ανοχής, Ευρωπαίων πολιτών.

Το συγκεκριμένο παράδειγμα είναι ενδεικτικό τόσο της χαλαρής αντίδρασης των Ευρωπαίων στην πολυφυλετική ασθένεια, όσο και της μεθόδου που χρησιμοποιεί ο Δυνάστης για τον έλεγχο των ευρωπαϊκών υπερκαταναλωτικών κοινωνιών. Ας μην ξεχνάμε, ότι όλο το ζήτημα τότε ξεκίνησε με μια μόνο εμπρηστική δήλωση του εβραίου υπουργού εσωτερικών της Γαλλίας Σαρκοζί, υποκινώντας σε ακρότητες τα μουσουλμανικά πλήθη (που για γενιές ολόκληρες μεταναστεύουν στο ευρωπαϊκό έδαφος υπό την κάλυψη των δημοκρατικών κυβερνήσεων), έναντι των γηγενών -κι όχι μόνο- κατοίκων της χώρας για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα. Το γεγονός αυτό τρόμαξε όλους τους Ευρωπαίους, που γνωρίζοντας ότι και οι δικές τους κοινωνίες έχουν μετατραπεί σε πολυφυλετικές επομένως αντιμετωπίζουν τον ίδιο κίνδυνο, ταρακουνώντας τους ελαφρά από τις "ανεκτικές" διδαχές των παγκοσμιοποιητών. Νικητής φυσικά κι αυτής της κρίσης, ήταν για άλλη μια φορά ο υποκινητής της, που τελικά στρέφοντας αυτόν τον φόβο προς το συμφέρον του, έπεισε τους Ευρωπαίους πολίτες πως εκείνοι ευθύνονται για αυτήν, διότι δεν αποδέχονταν πλήρως τα πολυφυλετικά του διδάγματα (δια στόματος των "προοδευτικών" φερέφωνων), κατορθώνοντας με αυτόν τον τρόπο να νομιμοποιήσει και την αυστηρή πολιτική καταστολής που ασκεί στους αντιδρώντες.

Αντιπαραθέτοντας την σημερινή κρίση με εκείνη της ανεκτικής Γαλλίας, διαπιστώνουμε ότι με τον ίδιο τρόπο που χαλιναγωγήθηκε ο μεταναστευτικός φόβος της κοινής γνώμης μετά τα επεισόδια του Νοεμβρίου, επιχειρείται τώρα και πάλι στο όνομα της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων-όπως την ελευθερία του τύπου-να παραπλανηθούν τα πλήθη αδιαφορώντας για την πραγματική φύση του προβλήματος. Γίνεται δηλαδή η προσπάθεια ώστε καθώς εντείνονται οι αντιδράσεις των μουσουλμάνων της Μέσης Ανατολής, να θορυβήσουν τους Ευρωπαίους (π.χ. τους Δανούς) και να συνδυάσουν τον φόβο τους για τα όργανα αλλοίωσης των Ευρωπαϊκών Εθνών (τους τριτοκοσμικούς εποίκους), με την προσβολή της υπερηφάνειας και των δημοκρατικών αξιών που τους έχουν διαποτίσει, δημιουργώντας μια ενσυνείδητη εχθρότητα με όλους τους διασαλευτές της παγκόσμιας καθεστωτικής τάξης, προς όφελος φυσικά του Δυνάστη.

Από την άλλη, οι κυβερνήσεις των μεγάλων ευρωπαϊκών κρατών, επιδεικνύουν πλήρη αδιαφορία για την κοινή γνώμη, την χαλιναγώγηση της οποίας φαίνεται να έχουν αφήσει πλήρως στα χέρια των ινστρουχτόρων της. Έτσι παρατηρείται ότι οι κυβερνήσεις της Γαλλίας και της Γερμανίας, παρότι έχουν πολλά εμπορικά συμφέροντα με τις ηγέτιδες χώρες της Μέσης Ανατολής (Ιράν, Συρία), τις οποίες και στηρίζουν τα αντίστοιχα καθεστώτα τους, είναι εξαιρετικά πρόθυμες να βοηθήσουν στην ανατροπή τους χρησιμοποιώντας διάφορα "ανθρωπιστικά" επιχειρήματα, (ευρισκόμενες στην "απέναντι" πλευρά στις συνεδριάσεις του ΟΗΕ για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, για τα δικαιώματα των κατοίκων κλπ) γνωρίζοντας ότι με αυτό τον τρόπο τα οικονομικά τους προτερήματα θα περιέλθουν στον έλεγχο των ΗΠΑ, της Τουρκίας και του Ισραήλ. Για την πασίγνωστα εθελόδουλη, κυβέρνηση της Μεγάλης Βρετανίας, παρότι γνωρίζει ότι η επιθετική στάση της εμφανώς θα προκαλέσει κύμα αντιδράσεων που θα πλήξει άμεσα τους πολίτες της, χρησιμοποιεί την "μουδιασμένη" πολιτική της για να καλύψει επιτηδευμένα την ανταπόκρισή της στο κάλεσμα των ΗΠΑ για μια νέα "σταυροφορία".

Η Τέχνη του Πολέμου

Η σε βάθος χρόνου παρατήρηση όλων των μεγάλων αυτοκρατοριών, είτε του παλαιού πολυεθνικού,

είτε του σημερινού πολυφυλετικού χαρακτήρα, έχει δώσει σαν συμπέρασμα ότι αυτές απειλούνται πιο πολύ από τις μεγάλες πολεμικές προστριβές στα σύνορα τους με λαούς που δεν ανέχονται τις επεκτατικές μεθόδους τους και που λαμβάνουν χώρα σαν απόρροια της μανιώδους προσπάθειας τους για καθεστωτική επιβολή (ο βαθμός επιτυχία της οποίας εξαρτάται κι από την εύρεση πόρων για την κατάπνιξη κυρίως των εσωτερικών αντιδράσεων), παρά εξαιτίας των διαφόρων "εμφυλίων" που διεξάγονταν με σκοπό το ποιος θα αναλάβει τα ηνία της εξουσίας. Απόδειξη περί αυτού του τελευταίου ισχυρισμού αποτέλεσε η διεξαγωγή του σαραντάχρονου Ψυχρού Πολέμου, που έπληξε την Ευρώπη μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο κι έληξε πριν από χρόνια αφήνοντας όμως ακόμα ανεξίτηλα σημάδια. Ο εμφύλιος αυτός ανέδειξε τελικά ως νικητή τον διεθνή σιωνισμό, τον αμοιβαίο υποκινητή αυτής της διένεξης, που κρύβεται σήμερα πίσω από το προπέτασμα της "πολιτισμένης Δύσης". Ενός Πολιτισμού, που ο ίδιος ανέκαθεν εμπόδιζε να αναπτυχθεί και τελικά σταμάτησε την δράση και την επιρροή του, οδηγώντας το θύμα του πέρα από το χείλος της παρακμής. Διατηρώντας λοιπόν, τον κυριότερο αντίπαλό του στην φορμόλη εμποδίζοντας με αυτό τον τρόπο την ανάστασή του, επιχειρεί πλέον μεταμφιεσμένος να αποκτήσει όσα αναλογούν στην κυριαρχία του.

Τα σημερινά ορατά σύνορα της αυτοκρατορίας του, κείτονται στην μουσουλμανική Μέση Ανατολή, τα ελεύθερα κράτη της οποίας αντιστέκονται στα συμφέροντα του δυνάστη αποτελώντας τον πιο αποσταθεροποιητικό παράγοντα στην ιδιότυπη ειρήνη (PAX) που θέλει να επιβάλει για να εδραιώσει την παγκόσμια κυριαρχία και την υποδούλωση όλων στο συμφέρον του. Τα σύνορα όμως της παγκοσμιοποίησης, δεν μπορούν να έχουν μόνο υλική μορφή πάνω στα μαύρα στίγματα του παγκόσμιου χάρτη αλλά και ιδεατή, αυτή που μάλιστα βρίσκεται μέσα στην εξανδραποδισμένη Ευρώπη, στον νου όλων εκείνων που πραγματικά αντιστέκονται στον Όλεθρο κι όχι στα "προοδευτικά" φερέφωνά του, που κράζουν δήθεν εχθρικά προς αυτόν χρησιμοποιώντας σαν μέσο το αντιπολεμικό "κίνημα", που τους κατασκεύασε ο ίδιος, για να ελέγχει με αυτό τις πειθήνιες μάζες.

Στόχος λοιπόν αυτής της υποκινούμενης κρίσης, είναι για άλλη μια φορά η σύγχυση και η θόλωση του κοινού συμφέροντος των Ευρωπαϊκών Λαών, έτσι ώστε να αποτελέσουν από μόνοι τους τον ανασταλτικό παράγοντα της Ανάστασής τους.

ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΕΤΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προειδοποίησε την Ελλάδα ότι τα αποκλειστικά δικαιώματα που χορηγήθηκαν στον κρατικό φορέα παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, ΔΕΗ, για την εξόρυξη λιγνίτη από τον οποίο παράγεται το μεγαλύτερο μέρος της ηλεκτρικής ενέργειας της χώρας, ενδέχεται να παραβαίνουν τους ευρωπαϊκούς κανόνες ανταγωνισμού και ιδίως το άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΚ.

Η Ελληνική Κυβέρνηση έχει δύο μήνες διορία προκειμένου να αιτιολογήσει ή να καταργήσει τα αποκλειστικά δικαιώματα που προστατεύουν το de facto μονοπώλιο της ΔΕΗ και, ως εκ τούτου, νοθεύουν τον ανταγωνισμό τρία χρόνια μετά την υποτιθέμενη ελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Το άρθρο 86 ορίζει ότι τα κράτη - μέλη δεν θεσπίζουν ούτε διατηρούν μέτρα αντίθετα προς τους κανόνες ανταγωνισμού, επιβεβαιώνοντας έτσι τις υπηρεσίες της Ε.Ε. προς το διεθνές κεφάλαιο και όχι την εθνική κυριαρχία.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα αποκλειστικά δικαιώματα που χορήγησε το Ελληνικό Κράτος στον κρατικής ιδιοκτησίας πρώην μονοπωλιακό φορέα παροχής ηλεκτρικής ενέργειας Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε. (ΔΕΗ) για την εξόρυξη λιγνίτη στην Ελλάδα, παραβαίνουν τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, υφίσταται παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 1 της Συνθήκης ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 82, διότι η ΔΕΗ είναι σε θέση να προστατεύσει τη δεσπόζουσα θέση που κατέχει στην ελληνική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας χάρη στα αποκλειστικά δικαιώματα εξόρυξης λιγνίτη τα οποία διαθέτει. Το γεγονός αυτό συνεπάγεται δυνητική κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης από μέρους της ΔΕΗ, δεδομένου ότι άλλοι δυνητικοί προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας δεν έχουν την ίδια πρόσβαση σε λιγνίτη.

Η έρευνα της Επιτροπής, η οποία έγινε μετά από καταγγελία, επιβεβαίωσε την ύπαρξη των αποκλειστικών αυτών δικαιωμάτων τα οποία παραχωρήθηκαν στη ΔΕΗ με δύο κρατικά μέτρα: με το νομοθετικό διάταγμα 4029/1959 και με το νόμο 134/1975. Τα αποκλειστικά αυτά δικαιώματα είναι πολύ μεγάλης διάρκειας και δεν συνδέονται άμεσα με καμία υποχρέωση καταβολής τέλους χρήσης.

Στη συνέχεια, η Επιτροπή εξέδωσε επίσημη προειδοποιητική επιστολή που παρέχει στην Ελλάδα διορία δύο μηνών εντός της οποίας πρέπει είτε να παράσχει ικανοποιητική αιτιολόγηση των εν λόγω δικαιωμάτων είτε να προβεί στην κατάργησή τους.

Η Επιτροπή πιστεύει ότι τα αποκλειστικά δικαιώματα που διαθέτει η ΔΕΗ στην αγορά λιγνίτη επηρεάζουν τον ανταγωνισμό στην αγορά παροχής ηλεκτρικής ενέργειας σε μεγάλους βιομηχανικούς πελάτες (τους λεγόμενους επιλέξιμους πελάτες). Αξίζει να σημειωθεί ότι τρία χρόνια μετά το επίσημο άνοιγμα της ελληνικής αγοράς ηλεκτρικής ε-

νέργειας στον ανταγωνισμό, η ΔΕΗ εξακολουθεί να αποτελεί το μόνο προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας της χώρας. Θεωρητικά, το 34% της ελληνικής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, ποσοστό που είναι το χαμηλότερο στην Ε.Ε., είναι σήμερα ανοικτό στον ανταγωνισμό και οι επιλέξιμοι πελάτες έχουν δικαίωμα να αλλάξουν προμηθευτή εφόσον το επιθυμούν. Στην πράξη, ωστόσο, η Ελλάδα είναι το κράτος-μέλος της Ε.Ε. με το χαμηλότερο ποσοστό πελατών που έχουν αλλάξει προμηθευτή στον τομέα αυτό.

Την αντίθεσή τους στο προσχέδιο νόμου για το νέο θεσμικό πλαίσιο για την παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας (ΑΠΕ) του ΥΠΑΝ, εξέφρασαν η ΚΕΔΚΕ, το Πανελλήνιο Δίκτυο Οικολογικών Οργανώσεων και ο Ελληνικός Σύνδεσμος Ηλεκτροπαραγωγών από ΑΠΕ.

Όπως επισημαίνει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΔΚΕ, με το προσχέδιο αυτό **εγκαταλείπεται στην ουσία η εθνική ενεργειακή πολιτική της κυβέρνησης** ενώ δεν υιοθετούνται και οι προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη νέα προγραμματική περίοδο 2007-2013, όπως πρόσφατα διατυπώθηκαν από τον αρμόδιο Επίτροπο Περιβάλλοντος Στ. Δήμα.

Και οι τρεις φορείς ζητούν να υπάρξει ρητή αναφορά στο στόχο για συμμετοχή της ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ κατά 20,1% στη συνολική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας το 2010 και κατά 29% το 2020. Η ΚΕΔΚΕ καταγγέλλει υπονόμευση της προσπάθειας μεγιστοποίησης της διείσδυσης των ΑΠΕ στα μη διασυνδεδεμένα νησιά, αποκλεισμό μικρών παραγωγών και δήμων από την κατασκευή μικρών έργων ΑΠΕ και υποβάθμιση του ρόλου του ΚΑΠΕ, το οποίο θα πρέπει να αξιοποιηθεί ουσιαστικά και στο στάδιο αξιολόγησης/ελέγχου των αιτήσεων αδειών παραγωγής, κατά θεσμικά κατοχυρωμένο τρόπο.

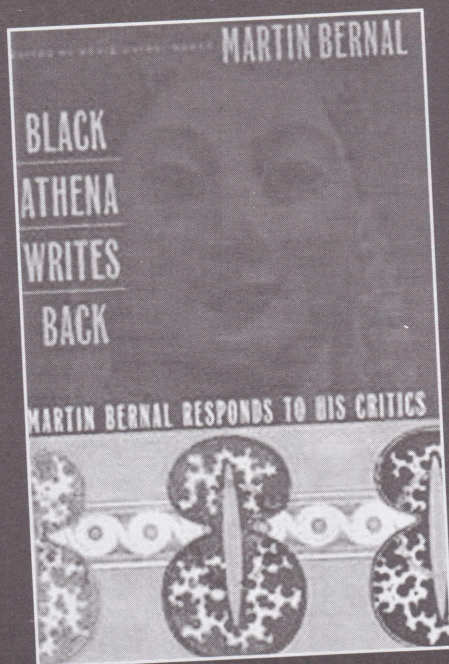
Αναφορικά με την τιμολογιακή πολιτική που προτείνεται, η ΚΕΔΚΕ τη χαρακτηρίζει αναποτελεσματική και ελλιπή και προτείνει την επαναφορά της κατηγοριοποίησης τιμολόγησης, της κλιμάκωσης της τιμολόγησης, αλλά και των τιμών που υπήρχαν στο αρχικό σχέδιο νόμου.

γράφει ο **Ιωάννης Κ.**

Ο ΑΦΡΟΚΕΝΤΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Περιεχόμενο και θέσεις του αφροκεντρισμού

Το Φεβρουάριο του 1993 πραγματοποιήθηκε στο Κολλέγιο Wellesley της Μασσαχουσέττης μία ομιλία με προγραμματισμένο θέμα τον πολιτισμό της αρχαίας Αιγύπτου. Ο ομιλητής Yosef A.A. ben Jochannan είχε παρουσιαστεί από τους υπεύθυνους της εκδήλωσης ως "διακεκριμένος αιγυπτιολόγος"

Στην ομιλία του ο Jochannan υπεστήριξε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι οι αρχαίοι Έλληνες έκλεψαν ουσιαστικά τον πολιτισμό τους από την Αίγυπτο, ότι ο φιλόσοφος Αριστοτέλης μετέβη μαζί με τον Μέγα Αλέξανδρο στην Αλεξάνδρεια και τη Βιβλιοθήκη της, την οποία ο Αριστοτέλης λεηλάτησε για να συγγράψει τα έργα του.

Κατά την ώρα των ερωτήσεων η καθηγήτρια κλασικών σπουδών Mary Lefkowitz ρώτησε τον ομιλητή γιατί ισχυρίστηκε κάτι τέτοιο τη στιγμή που η Αλεξάνδρεια απέκτησε την περίφημη βιβλιοθήκη της μετά τον θάνατο του Αριστοτέλη και άλλωστε ο Έλληνας φιλόσοφος ουδέποτε πήγε στην Αίγυπτο. Ο Jochannan αρνήθηκε να απαντήσει, εγκαλώντας την Lefkowitz για εμπάθεια και αρνητική στάση απέναντι στις απόψεις του μαύρου πληθυσμού. Μετά τη διάλεξη πολλοί σπουδαστές κατηγόρησαν με τη σειρά τους τη Lefkowitz για ρατσισμό και μονομερή αντίληψη της ιστορίας. Τι συμβαίνει στα αμερικανικά πανεπιστήμια;

Ο αφροκεντρισμός (afrocentrism ή afrocentricity) αποτελεί μία ιδεολογική κίνηση με ιστορικές και πολιτικές προεκτάσεις, η οποία εξαπλώθηκε σε πολλά πανεπιστήμια της αντίπερα όχθης του Ατλαντικού ιδίως από τη δεκαετία του '90. Πρόκειται για ένα παρακλάδι του νέου ρεύματος της "πολιτικής ορθότητας" (politically correct) που σάρωσε την αμερικανική κοινωνία τα τελευταία δέκα έτη.

Ο βασικός πυρήνας των πεποιθήσεων του αφροκεντρισμού διαμορφώνεται ως εξής: Μητέρα του πολιτισμού - και ειδικότερα του Δυτικού - είναι η ήπειρος της Αφρικής και φορείς του πολιτισμού τα μαύρα αφρικανικά έθνη. Στην Αφρική είχαν αναπτυχθεί υψηλού επιπέδου κοινωνίες, πολύ προτού καταφέρουν να εμφανιστούν στο ιστορικό προσκήνιο τα λευκά έθνη. Η αρχαία Αίγυπτος δεν ήταν παρά η κορωνίδα του μαύρου αφρικανικού πολιτισμού και οι ίδιοι οι Αιγύπτιοι ήταν μαύροι (Νέγροι) από ανθρωπολογικής απόψεως.

Ο αφρικανικός πολιτισμός της Αιγύπτου επηρέασε καταλυτικά τον ελληνικό κόσμο και τη γένεση του κλασικού πολιτισμού, αφού οι αρχαίοι Έλληνες δανείστηκαν ή μάλλον έκλεψαν τη θρησκεία, την επιστήμη, τη φιλοσοφία, τα καλλιτε-

Αυτό το "έκτρωμα" είναι η προσωποποίηση της αρρωστημένης θεωρίας του Μάρτιν Μπερνάλ

χνικά και διανοητικά τους επιτεύγματα, από τους αρχαίους Αιγυπτίους αλλά και τους Χαναανίτες και τους Φοίνικες. Επιφανείς μορφές του αρχαίου κόσμου, όπως ο Σωκράτης, η Κλεοπάτρα ή ο Ιησούς Χριστός, ήταν μαύροι. Αλλά και στη νεότερη εποχή μαύροι ήταν ο επιφανής μουσικός Ludwig van Beethoven και η αυτοκράτειρα Ιωσηφίνα της Αυστρίας. Εν γένει, ολόκληρος ο λευκός δυτικός πολιτισμός ή τουλάχιστον οι ευγενέστερες εκφάνσεις του, οφείλονται στους μαύρους πληθυσμούς της Αφρικής. Όσο εξωπραγματικά και αν ακούγονται όλα αυτά, πολλά μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας αλλά και ων λοιπών εκπαιδευτικών βαθμίδων στις Ηνωμένες Πολιτείες, τα έχουν υιοθετήσει πλήρως και τα έχουν συμπεριλάβει στο πρόγραμμα διδασκαλίας τους.

Πέρα όμως από τον βασικό πυρήνα των διδασκαλιών του ο αφροκεντρισμός φθάνει και σε ακόμη πιο ακραίες και ανιστόρητες θέσεις. Ο Jochannan ισχυρίζεται ότι ο Πλάτωνας άντλησε τις φιλοσοφικές του απόψεις από το αιγυπτιακό ιερατείο, που είχε αναπτύξει ένα ολοκληρωμένο σύστημα ιδεών. Στην πραγματικότητα ο Πλάτων δεν επισκέφθηκε ποτέ την Αίγυπτο και η σχετική λογοτεχνία για την ελληνο-αιγυπτιακή φιλοσοφία υπό τον Ερμή τον Τρισμέγιστο, αναπτύχθηκε τους πρώτους μεταχριστιανικούς αιώνες, πεντακόσια έτη μετά τον θάνατο του Πλάτωνα. Ο Jochannan αναφέρει επίσης, όπως είδαμε στην αρχή, ότι ο Αριστοτέλης μετέβη στην Αίγυπτο, όπου και μελέτησε πολυάριθμα αιγυπτιακά έγγραφα στη Βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας. Αυτά τα συγγράμματα τα μετέφρασε στα ελληνικά και τα εξέδωσε ως δικά του. Μία μικρή λεπτομέρεια που αγνοεί ο αφροκεντριστής συγγραφέας είναι ότι η Βιβλιοθήκη της Αλεξανδρείας ξεκίνησε να κτίζεται την περίοδο 300-290 π.Χ. από τον Πτολεμαίο τον Λάγου, αρκετά μετά τον θάνατο του Αριστοτέλη (322). Ο Σταγειρίτης άλλωστε ουδέποτε μετέβη στην Αίγυπτο.

Ο Cheikh Anta Diop στο βιβλίο του Πολιτισμός ή βαρβαρότητα: Μία αυθεντική ανθρωπολογία (Civilization or Barbarism: An Authentic Anthropology) υποστηρίζει ότι και ο εφευρέτης Αρχιμήδης έκλεψε (η λέξη κλοπή χρησιμοποιείται συχνότατα από τους αφροκεντριστές) τις μαθηματικές του διατυπώσεις από τους Αιγυπτίους. Άλλοι αφροκεντριστές συγγραφείς μας διαβεβαιώνουν ότι η ανακάλυψη της Αμερικής οφείλεται στους Αφρικανούς, οι οποίοι είχαν φθάσει στην ήπειρο πριν από τον Κολόμβο σηματοδοτώντας την έναρξη των πολιτισμών της Μεσοαμερικής. Ή ακόμη ότι η μελανίνη - η ουσία δηλαδή εκείνη που με τη διαβάθμισή της καθορίζει το χρώμα του δέρματος - καθιστά τους μαύρους ανώτερους, πνευματικά και σωματικά, από τους λευκούς. Ο αφροκεντρισμός, επομένως, προσεγγίζει ενίοτε αμιγώς φυλετικές διατυπώσεις, για τις οποίες μάλιστα κατηγορεί συχνά την άλλη πλευρά.

Η συγγραφέας Francis Welsing έχει διατυπώσει το μανιχαϊστικό πολιτιστικό σχήμα που διακρίνει την ανθρωπότητα σε δύο ευρείες κατηγορίες: τους Ανθρώπους του Ηλίου (Sun People) και τους Ανθρώπους του Πάγου (Ice People). Οι πρώτοι είναι φυσικά οι μαύροι, οι οποίοι διαθέτουν ήρεμο και πολιτισμένο χαρακτήρα, έχουν δε ιδιαίτερα ανεπτυγμένο το αίσθημα της κοινότητας. Οι Άνθρωποι του Πάγου, η λευκή φυλή, διατηρούν ακόμη τη νοοτροπία των ανθρώπων των σπηλαίων. Έχουν την τάση να είναι επεκτατικοί, να διαχωρίζουν τον κόσμο, να εγκαθιδρύουν πατριαρχικά συστήματα και να εισάγουν το αίσθημα του ατομισμού και της στενής ομάδας συμφερόντων. Οι υπερβολές του αφροκεντρισμού είναι πράγματι πολλές και διαφορετικές, όμως θα ήταν σκοπιμότερο να εξετάσουμε τις συνθήκες εκείνες που οδήγησαν στη δημιουργία ενός τέτοιου συνόλου απόψεων.

Προέλευση και ιστορική καταγραφή του αφροκεντρισμού

Ο αφροκεντρισμός εμφανίστηκε με πιο συγκεκριμένη και μαζική μορφή κατά τη δεκαετία του 1990 στις Ηνωμένες Πολιτείες. Την περίοδο αυτή η αμερικανική κοινωνία - ήδη ένα μείγ-

μα λευκών αγγλοσαξόνων, μαύρων, ισπανόφωνων και πολυάριθμων εθνικών και θρησκευτικών ή άλλων ομάδων - προσανατολίστηκε έντεχνα προς την ιδέα της πολυπολιτισμικότητας (multiculturalism). Με το πρόσχημα της δημοκρατικής εξίσωσης όλων των πληθυσμιακών ομάδων και μειονοτήτων, ανεφάνη η αντίληψη της σχετικότητας και υποκειμενικότητας των ιστορικών διατυπώσεων. Πλέον δεν υπήρχε μία αλήθεια αλλά απλώς υποκειμενικές δηλώσεις, δεν υπήρχε ιστορία αλλά ένα σύνολο αφηγήσεων. Κάθε πληθυσμιακή ομάδα και μειονότητα μπορούσε (και έπρεπε) να κατασκευάσει το δικό της ιστορικό παρελθόν. Με αυτόν τον τρόπο θα αποκτούσε αυτογνωσία και θα διατηρούσε τον διακριτό της χαρακτήρα.

Απέναντι στη συνεχώς ογκουμένη πολιτική ορθότητα η ιστορική ορθότητα παραμερίστηκε σκόπιμα. Αληθινό πλέον μπορούσε να είναι μόνον ό,τι δεν μείωνε τον ιδιαίτερο εγωισμό αυτών των ομάδων ή δεν έθιγε τις αυτόβουλα δομημένες ιστορικές και πολιτικές απόψεις τους. Οργανωμένες σε ομάδες πολιτικών συμφερόντων (lobby) αυτές οι ομάδες επεδίωξαν να προσαρμόσουν τα ιστορικά δεδομένα στις όποιες προτιμήσεις τους. Οι ομάδες των μαύρων, των φεμινιστριών και των ομοφυλοφίλων διεκδίκησαν την αναθεώρηση της ιστορίας, ώστε να διευκολυνθεί η καθιέρωση των δογματικών και προδιαμορφωμένων απόψεών τους.

Οι κλασικές σπουδές της αρχαιογνωσίας και της ελληνομάθειας υποχώρησαν αισθητά, καθώς αντικαταστάθηκαν σε πολλά πανεπιστήμια και άλλα ιδρύματα από μελέτες των μειονοτήτων, του φύλου και της σεξουαλικής ταυτότητας (minority group, feminist, gender and gay studies). Ειδικά όσον αφορά τον αφροκεντρισμό, ας σημειωθεί ότι σε πολλά σχολεία και πανεπιστήμια αντικαταστάθηκε η διδασκαλία της αρχαίας ελληνικής ιστορίας και γλώσσας από μυθιστορίες και παραδόσεις των ιθαγενών λαών της Αφρικής. Ήταν μέσα σε ένα τέτοιο κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο ιδεοληψιών, που η υπεράσπιση με ιστορικά τεκμήρια της ελληνικότητας της Μακεδονίας φάνταζε σε ένα τμήμα της

αμερικανικής κοινής γνώμης ως εγωιστική απόπειρα αποκλεισμού της σκοπιανής οπτικής.

Ήδη πριν από τη δεκαετία του '90 υπήρχαν παραφιλολογικές μελέτες που κινούνταν στο περιθώριο της επιστημονικής έρευνας και στις οποίες διατυπώνονταν οι απόψεις των αφροκεντριστών. Εκείνη την περίοδο, όμως, οι μελέτες αυτού του είδους κατατάσσονταν στην ίδια κατηγορία με βιβλία που υποστήριζαν ότι η Γη είναι επίπεδη. Αν θέλουμε να αναζητήσουμε τις ρίζες του αφροκεντρισμού, θα πρέπει να ανατρέξουμε στον 19ο αιώνα. Μετά τον Αμερικανικό Εμφύλιο (1861-1865) επιτάθηκε το κίνημα κατά της δουλείας των μαύρων, που ουσιαστικά απέβλεπε να πλήξει πολιτικά και οικονομικά τις περιοχές του Νότου. Την περίοδο αυτή, αλλά και λίγο νωρίτερα, ακούστηκαν για πρώτη φορά απόψεις για την αφρικανική υφή και καταγωγή του

αιγυπτιακού πολιτισμού. Ο συγγραφέας Frederick Douglas (1817-1895) υποστήριζε ότι οι αρχαίοι Αιγύπτιοι ήταν κανονικοί μαύροι: "Μία άλλη ατυχής συγκυρία είναι πως οι αρχαίοι Αιγύπτιοι δεν ήταν λευκοί, αλλά αναμφίβολα τόσο μαύροι όσο πολλοί συμπατριώτες μας που θεωρούνται γνήσιοι νέγροι".

Παρόμοιες ήταν οι απόψεις του Edward Wilmot Blyden (1832-1912), που είχε μελετήσει την κλασική γραμματεία αλλά διετήρησε την οπτική γωνία ενός Αφρικανού. Αφού μετέβη στην Αίγυπτο το 1866, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι Πυραμίδες δεν θα μπορούσαν παρά να είναι έργο των μαύρων Αφρικανών: "Αυτό, σκέφτηκα, είναι έργο των προγόνων μου Αφρικανών [...] Νόμιζα πως άκουγα τον ήχο των ένδοξων εκείνων Αφρικανών, λες και ένιωθα την ορμή των ανήσυχων πνευμάτων τους που έστειλαν στην Ελλάδα τον πολιτισμό [...] Αν μπορούσε η φωνή μου να φτάσει σε κάθε Αφρικανό πάνω στη γη, θα του έλεγα με κάθε ειλικρίνεια:[...] Πάρε πίσω τη δόξα σου!".

Η πεποίθηση ότι ο αιγυπτιακός πολιτισμός ήταν μαύρος συνεχίστηκε με τον ερασιτέχνη ιστορικό W.E.B. du Bois (1868-1963), αλλά και με τα αφρικανικής καταγωγής μέλη των Αμερικανών ελευθεροτεκτόνων. Διασώθηκε κατ' αυτόν τον τρόπο μία ουτοπική αντίληψη για την αρχαία Αίγυπτο, όπου ο μαύρος πληθυσμός μεγαλουργούσε στην επιστήμη, τη λογοτεχνία, τη φιλοσοφία. Οι ίδιες απόψεις διακρίνονται στο έργο του Marcus Mosya Garvey (1887-1940), μαύρου ακτιβιστή και επικεφαλής παραπολιτικών οργανώσεων της μαύρης κοινότητας της Αμερικής. Ο Garvey επεδίωκε να χρησιμοποιήσει επιχειρήματα ιστορικής υφής για σκοπούς καθαρά πολιτικού περιεχομένου.

Πιστεύοντας ότι η μαύρη φυλή είναι καταφανώς ανώτερη από τη λευκή, θεώρησε ότι οι λευκοί Έλληνες και Ρωμαίοι έκλεψαν τον πολιτισμό τους από την Αίγυπτο. Στο δοκίμιό του Ποιος και τι είναι ο Νέγρος; (Who and What is a Negro ? - 1923) γράφει τα εξής: "Κάθε αμερόληπτος σπουδαστής ιστορίας γνωρίζει ότι ο Νέγρος κυβερνούσε τον κόσμο όταν οι λευκοί ήταν άγριοι και βάρβαροι που ζούσαν σε σπηλιές· πως στα αρχαία χρόνια χιλιάδες Νέγροι καθηγητές δίδασκαν στα πανεπιστήμια της Αλεξάνδρειας, που τότε ήταν το κέντρο της γνώσης · πως η αρχαία Αίγυπτος έδωσε στον κόσμο τον πολιτισμό, ενώ η Ελλάδα και η Ρώμη έκλεψαν από την Αίγυπτο τις τέχνες και τα γράμματα και πήραν αυτές όλη τη δόξα".

Οι πρώιμοι αυτοί αφροκεντριστές συγγραφείς προέτρεπαν επανειλημμένα μέσα από τα γραπτά τους τους αναγνώστες να απορρίπτουν ανεξέταστα όσα υποστήριζαν οι λευκοί ιστορικοί, σε μία σαφή εκδήλωση φυλετικής μισαλλοδοξίας. Απευθυνόμενος στους αναγνώστες του ο Garvey αναφέρει σχετικά: "Το σημερινό εκπαιδευτικό σύστημα κρύβει την αλήθεια για τους Νέγρους [...] Θα διαβάσετε, λόγου χάρη, πως οι Αιγύπτιοι ήταν σπουδαίος λαός, το ίδιο και οι Καρχηδόνιοι, οι Λίβυοι κ.ά., ποτέ όμως δεν θα σας πουν πως ήταν μαύροι ή Νέγροι. Θα πρέπει λοιπόν να πάτε πέρα από την απλή καταγραφή αυτών των γεγονότων, για να ανακαλύψετε την αλήθεια που τιμά τη φυλή σας".

Η οικειοποίηση αξιόλογων αρχαίων πολιτισμών, όπως των Αιγυπτίων ή των Καρχηδονίων, αφορά μία πολιτική ανάγνωση της ιστορίας και μία ιδεολογική κατάχρηση των επιστημονικών δεδομένων. Και τότε, όπως και τώρα, τα διάφορα προβαλλόμενα επιχειρήματα ήταν κατ' ουσίαν πολιτικής σκοπιμότητας. Τον 19ο αιώνα και μέχρι την πλήρη χειραφέτηση του μαύρου πληθυσμού της Αμερικής, έπρεπε να καταδειχθεί η πολιτιστική δημιουργικότητα των μαύρων πολιτών. Σήμερα, στα πλαίσια μίας αυθαίρετα ερμηνευμένης πολυπολιτισμικότητας, πρέπει να προβάλλεται η καταλυτική συμβολή τους στη γένεση του δυτικού πολιτισμού. Σύμφωνα με μία εμπεριστατωμένη μελέτη του αφροκεντρισμού "οι σωβινιστές ιστορικοί [της Αφρικής] το θεωρούν επιτακτικό να καταστρέψουν τις απόψεις που δημιούργησε η Δυτική ιστοριογραφία [...] Η αιγυπτιακή ιστορία μπορεί να αποκληθεί αφρικανική με μία φυλετική αίσθηση, εάν κανείς υποθέσει ότι αίμα Νέγρων κυλούσε ελεύθερα στις φλέβες των αρχαίων Αιγυπτίων" (John Markakis,

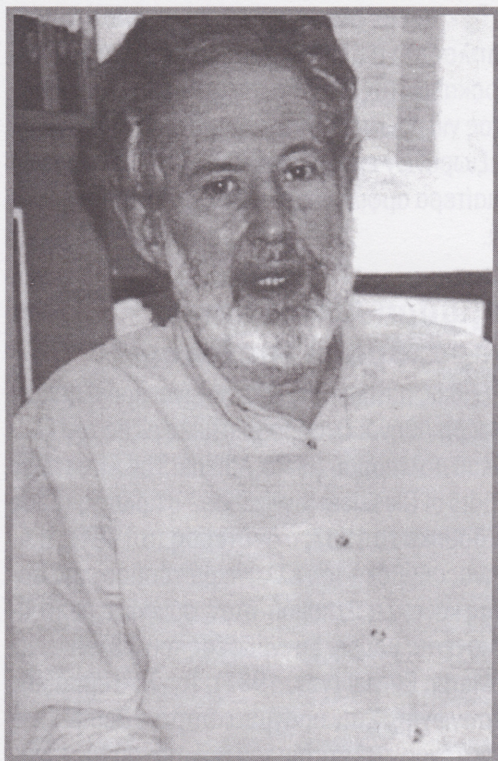
Pan-Africanism: The Idea and the Movement, Ph. D. Dissertation, Columbia University 1965).

Μετά τους Αφρικανούς συγγραφείς που ανέπτυσσαν τον αφροκεντρισμό τους ως αντίδραση στο σύστημα της αποικιοκρατίας, ο σύνδεσμος με την πρόσφατη επανεμφάνιση του ιδεολογήματος είναι το βιβλίο Κλεμμένη κληρονομιά (Stolen Legacy-1954) του George James. O James ήταν καθηγητής των αρχαίων ελληνικών στη μέση εκπαίδευση. Σε μία αρκετά παρακινδυνευμένη δήλωση ανέφερε ότι "ο όρος ελληνική φιλοσοφία καταρχήν είναι λανθασμένος, γιατί τέτοια φιλοσοφία δεν υπάρχει. Οι Έλληνες δεν είχαν την έμφυτη ικανότητα που είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη της φιλοσοφίας. Την ελληνική φιλοσοφία δεν την επινόησαν οι Έλληνες αλλά οι Μαύροι της Βόρειας Αφρικής, δηλαδή οι Αιγύπτιοι". O James αντιπαρέρχεται τον σκόπελο της έλλειψης οιωνδήποτε αποδεικτικών στοιχείων με την υιοθέτηση της άποψης ότι υφίσταται μία λευκή ευρωπαϊκή συνωμοσία από την αρχαιότητα έως και σήμερα, για να συγκαλύψει την προσφορά της μαύρης φυλής στον πολιτισμό.

Τα επιχειρήματα αυτά επανεμφανίστηκαν αναπλασμένα στα τέλη της δεκαετίας του '80 προκαλώντας πολλές συζητήσεις και εγείροντας για πρώτη φορά την αντίδραση αρκετών καταξιωμένων επιστημόνων. Αυτό συνέβη με ένα ιδιαίτερα αμφιλεγόμενο βιβλίο, τη Μαύρη Αθηνά.

Η μαύρη Αθηνά και η παραχάραξη της Ιστορίας

Ο ίδιος ο τίτλος του βιβλίου είναι προκλητικός: Μαύρη Αθηνά: Οι αφροασιατικές ρίζες του κλασικού πολιτισμού (Black Athena: The Afroasiatic Roots of Classical Civilization - ο πρώτος τόμος εκδόθηκε το 1987, ο δεύτερος το 1991). Η Αθηνά, σύμβολο του ελληνικού κόσμου, της σοφίας και του πολιτισμού, ήταν, σύμφωνα με το βιβλίο αυτό, μαύρη. Συγγραφέας του βιβλίου είναι ο Martin Bernal (γεν. 1937), Άγγλος εβραϊκής καταγωγής. Στην πραγματικότητα ο Bernal είναι σινολόγος, μελετητής του πολιτισμού της Κίνας και των γειτονικών της λαών. Όπως αναφέρει ο ίδιος στον πρόλογο του πρώτου τόμου (Η κατασκευή της αρχαίας Ελλάδας 1785-1985:The

Ο εβραίος Μάρτιν Μπερνάλ εμπνευστής της θεωρίας της "Μαύρης Αθηνάς"

Fabrication of Ancient Greece-1987) η όλη ενασχόλησή του με το θέμα της καταγωγής του αρχαιοελληνικού πολιτισμού ήταν αποτέλεσμα μίας προσωπικής κρίσης, που τον οδήγησε στην προσέγγιση των εβραϊκών του ριζών και της ταυτότητάς του. Κατά την αναζήτησή του αυτή εξέτασε τις επαφές μεταξύ των Ελλήνων και των σημιτικών λαών και κατέληξε σε ορισμένα συμπεράσματα που η ιστορική, αρχαιολογική και γλωσσολογική επιστήμη ουδέποτε έχει επικυρώσει.

Ο Bernal θεωρεί ότι το 25% του λεξιλογίου της ελληνικής γλώσσας είναι σημιτικής καταγωγής, το 25% είναι αιγυπτιακής καταγωγής, επιτρέπει δε ένα ποσοστό 40-50% να έχει ινδοευρωπαϊκή προέλευση. Βασική πεποίθησή του είναι ότι ο αρχαιοελληνικός πολιτισμός έχει διαμορφωθεί από τον πολιτισμό της Αιγύπτου κατά κύριο λόγο και δευτερευόντως από τους Χαναανίτες και τους Φοίνικες.

Ο Bernal διακρίνει δύο γενικές κατηγορίες ερμηνείας για την καταγωγή του ελληνικού πολιτισμού. Πρόκειται για το Αρχαίο Πρότυπο (Ancient Model) και το Άρειο Πρότυπο (Aryan Model) (η ορολογία είναι του Bernal). Το Άρειο Πρότυπο είναι νεότερο, θεμελιώθηκε τον 19ο αιώνα - κυρίως από Γερμανούς μελετητές - και εν πολλοίς συνεχίζει να ισχύει έως και σήμερα. Πρόκειται για τη θεωρία της ινδοευρωπαϊκής καταγωγής των ελληνικών φύλων, τα οποία ήλθαν στην Ελλάδα την Εποχή του Χαλκού ή νωρίτερα (υπάρχουν ενδιαφέρουσες παραλλαγές της θεωρίας σχετικά με την αρχική κοινή κοιτίδα των Ινδοευρωπαίων).

Το Αρχαίο Πρότυπο, που κατά τον Bernal συμμερίζονταν οι ίδιοι οι αρχαίοι Έλληνες θέλει τους προγόνους των Ελλήνων να ζουν ως παθητικά στοιχεία σε κοινωνίες απλές και πρωτόγονες. Η ανάπτυξη του πολιτισμού οφείλεται σε Αιγυπτίους και Σημίτες επήλυδες που κατέκτησαν τον χώρο του Αιγαίου προκαλώντας την πολιτισμική έκρηξη του ελληνικού κόσμου. Σύμφωνα με αυτό το σκεπτικό οι μύθοι για την έλευση του Κάδμου ερμηνεύονται ως αιγυπτιακο-σημιτικός εποικισμός της Βοιωτίας και συνακόλουθη ίδρυση της Θήβας από ανατολικά στοιχεία, ενώ η παράδοση για τον Δαναό που ήλθε στο Άργος από την Αίγυπτο αφορά αντιστοίχως εισαγωγή αιγυπτιακού πληθυσμού στην Πελοπόννησο.

Ο Bernal θεωρεί ότι συνέβη εισβολή των σημιτικής καταγωγής Υξώς στον αιγαιακό χώρο την περίοδο 1700-1600 π.Χ. Οι Υξώς, αν και σημιτικής καταγωγής διέδωσαν τον αιγυπτιακό πολιτισμό στην Ελλάδα. Ο Bernal ξεπερνά την αντινομία αυτή χρησιμοποιώντας μία ιστορική αναλογία για να εδραιώσει το επιχείρημά του. Κατά τη διαδικασία εξάπλωσης και εδαφικής επέκτασης ενός νομαδικού πληθυσμού, αυτός ο πληθυσμός μεταδίδει τον πολιτισμό των χωρών που έχει κατακτήσει. Τον 4ο και 5ο αιώνα μ.Χ. η έλευση των Ούννων στη Δυτική Ευρώπη είχε ως αποτέλεσμα να μεταδοθούν τα γοτθικά πολιτιστικά στοιχεία, όχι τα μογγολικά. Επίσης η εισβολή των Νορμανδών το 1066 στην Αγγλία μετέφερε τη γαλλική κουλτούρα στην Αγγλία, όχι αυτήν των Βίκινγκς, που ήταν η καταγωγή των

Νορμανδών. Κάτι παρόμοιο συνέβη με τους Υξώς, οι οποίοι μετέδωσαν τις αιγυπτιακές πολιτιστικές πρακτικές. Εδώ ο Bernal φαίνεται να ξεχνά ότι οι Αιγύπτιοι μισούσαν τους Υξώς ως εισβολείς καταπιεστές, ότι οι Υξώς ήταν Σημίτες με άλλο πολιτισμό και ότι μεταξύ των δύο ομάδων υπήρχε έντονη αντιπαράθεση που οδήγησε στην οριστική εκδίωξη των Υξώς από την Αίγυπτο.

Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του ελληνικού πολιτισμού προέρχονται έτσι από τη μαζική επίδραση που ήταν αποτέλεσμα αυτής της εισβολής αφρικανο-σημιτικών ομάδων. Το γεγονός αυτό θεωρείται ότι διασώθηκε στις παραδόσεις των Ελλήνων για ήρωες από την Ανατολή και την Αίγυπτο, στη διήγηση του Πλάτωνα στον Τίμαιο για την αρχαία αιγυπτιακή σοφία, καθώς και στα ονόματα των θεών που είναι αιγυπτιακής προέλευσης τα περισσότερα.

Πώς όμως η υποτιθέμενη ιστορική αυτή πραγματικότητα, που οι ίδιοι οι αρχαίοι Έλληνες παραδέχονταν, παραβλέφθηκε; Υπήρξε ελλιπής επιστημονική έρευνα και άγνοια ή σκόπιμη αποσιώπηση και παραποίηση στοιχείων; Ο Bernal πιστεύει το δεύτερο. Εδώ υπεισέρχεται το Άρειο Πρότυπο για την καταγωγή του αρχαιοελληνικού πολιτισμού. Η διαμόρφωση του Άρειου Προτύπου τον 19ο αιώνα απέρριψε τη σημιτική και αιγυπτιακή συμβολή στον σχηματισμό του ελληνικού κόσμου, για λόγους ρατσιστικούς και αντισημιτικούς. Οι Γερμανοί φιλέλληνες λόγιοι που καθιέρωσαν με τις μελέτες τους την ινδοευρωπαϊκή θεωρία απέκλεισαν οιανδήποτε ανατολική ανάμειξη, διότι κατά τον Bernal κινούνταν από κίνητρα ρατσιστικά και ευρωκεντρικά. Αναπτύσσοντας περαιτέρω αυτήν τη θέση ο Bernal καταλήγει στο συμπέρασμα ότι "ο φιλελληνισμός είχε πάντοτε αριανιστικές και ρατσιστικές διασυνδέσεις" (Black Athena vol. I, 291). Φθάνει, μάλιστα, στο σημείο να καταλογίσει στους Ευρωπαίους λογίους του 19ου αιώνα ρατσιστική προκατάληψη κατά των Τούρκων, όσον αφορά την ελληνική Επανάσταση, αφού υπερασπίζονταν τους Έλληνες - μία κατά Bernal ιδεατή ευρωπαϊκή ομάδα - απέναντι στους Ασιάτες Τούρκους. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι η Μαύρη Αθηνά έτυχε διθυράμβων στην Τουρκία από τους εκεί ιστορικούς και μία φιλική βιβλιοκριτική φιλοξενείται και στην επίσημη ιστοσελίδα του Τουρκικού Υπουργείου Εξωτερικών (www.mfa.gov.tr/grupa/percept, άρθρο του Orhan Kologlou).

Η συνειδητή υποτίμηση και απαξίωση των ανατολικών πολιτισμών έχει επιφέρει κατά τον Bernal αλλοίωση των ιστορικών στοιχείων. Σκοπός του δίτομου έως τώρα βιβλίου είναι, πάντως, όπως αναφέρει ο ίδιος ο συγγραφέας "να μειώσει την ευρωπαϊκή πολιτιστική αλαζονεία" (Time magazine, 23/7/1991). Πρόκειται, συνεπώς, για έργο με σαφείς ιδεολογικές καταβολές αλλά και συνειδητούς πολιτικούς σκοπούς.

Η πρώτη δυναμική απάντηση στις ιστορικές θεωρίες του αφροκεντρισμού ήλθε από τη Mary Lefkowitz, Καθηγήτρια Κλασικών Σπουδών στο Wellesley College της Μασσαχουσέττης. Με μία σειρά δημοσιευμάτων, άρθρων, κριτικών και απαντήσεων, στον αμερικανικό και ευρωπαϊκό τύπο, καθώς και στο Internet, η Lefkowitz αναίρεσε με άρτια δομημένα επιχειρήματα τις θέσεις των αφροκεντριστών και του Bernal για την καταγωγή του αρχαιοελληνικού πολιτισμού.

Η Lefkowitz εξέδωσε, μάλιστα, το 1996 δύο βιβλία για το όλο ζήτημα. Το πρώτο (Not Out of Africa: How Afrocentrism Became an Excuse to Teach Myth as History, Basic Books 1996) είναι μία δική της αναλυτική επισκόπηση και κριτική εξέταση των διαφόρων τοποθετήσεων των αφροκεντριστών συγγραφέων και ταυτόχρονα μία ιστορική τεκμηρίωση των πραγματικών δεδομένων. Το δεύτερο έργο (Black Athena Revisited, The University of North Carolina Press, 1996) φέρει την επιστημονική επιμέλεια της Lefkowitz και του Guy MacLean Rogers και περιλαμβάνει πολυάριθμες επιστημονικές εργασίες από μελετητές διαφόρων αρχαιογνωστικών ειδικοτήτων, αρχαιολόγους, ιστορικούς, γλωσσολόγους, ανθρωπολόγους. Τα άρθρα του τόμου αυτού εξετάζουν τους διάφορους ισχυρισμούς της Μαύρης Αθηνάς, απορρίπτοντάς τους έναν-έναν.

Ο αντίκτυπος των δύο αυτών έργων υπήρξε

καταλυτικός για τη συζήτηση του αφροκεντρισμού στην Αμερική. Οι μελέτες αυτές κατέδειξαν την κενότητα των επιχειρημάτων των αφροκεντριστών και του Bernal και ουσιαστικά ξεκαθάρισαν το θέμα από ακαδημαϊκής πλευράς. Παρόλα αυτά οι αφροκεντριστές επανέρχονται μετά την αρχική υποχώρηση. Το 1999 εκδόθηκε το βιβλίο ενός Αμερικανού δημοσιογράφου, του Richard Poe με τον τίτλο Μαύρος σπινθήρας, Λευκή φωτιά (Black Spark, White Fire) υπονοώντας τη θεμελιώδη συμβολή των αφρικανικών πολιτισμών στην ανάπτυξη του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Ο Poe θεωρεί ότι η αρχαία Ελλάδα είχε δεχτεί τον εκτεταμένο αποικισμό αφρικανικών ομάδων, οι οποίες και έδωσαν την ώθηση της πολιτιστικής δημιουργίας. Στα τέλη δε του 2001 ο Martin Bernal επανήλθε με τον συλλογικό τόμο Black Athena Writes Back (Duke University Press), όπου προσπαθεί να αναιρέσει τις τοποθετήσεις των διαφόρων επιστημόνων του τόμου Black Athena Revisited και να αναζωπυρώσει το ενδιαφέρον για τον αφροκεντρισμό και τις θεωρίες του, που είχαν γνωρίσει ύφεση την τελευταία πενταετία.

Ερμηνεία της καταγωγής του αφροκεντρισμού

Οι ιστορικές θέσεις του αφροκεντρισμού αναπτύχθηκαν ως αντίδραση σε δύο βασικούς παράγοντες: την περιθωριακή θέση του μαύρου πληθυσμού στην αμερικανική κοινωνία επί δεκαετίες και στην απουσία ενός λαμπρού καταγεγραμμένου ιστορικού παρελθόντος. Αυτό που πραγματικά επιχειρεί ο αφροκεντρισμός είναι να οικειοποιηθεί με πλάγιο τρόπο τη δόξα του ελληνικού πολιτισμού.

Είναι σύνηθες στον τομέα της ιστοριογραφίας, λαοί και πληθυσμιακές ομάδες που δεν διαθέτουν ένα πεδίο ιστορικών αναφορών, όπου θα μπορούσαν να ανατρέχουν για να επιβεβαιώσουν τη συλλογική τους αυτοπεποίθηση, να υποκαθιστούν την ιστορική αυτή έλλειψη με την προβολή των δικών τους δομημένων ταυτοτήτων σε άλλες συλλογικότητες, αναγνωρισμένες για την πολιτιστική τους προσφορά, όπως ο Ελληνισμός. Στην περίπτωσή μας η αφροαμερικανική κοινότητα έχει ένα εγγενές μειονέκτημα: είναι ιστορικά μετέωρη, καθώς η παρουσία της στην Αμερική ήταν αποτέλεσμα μίας παράπλευρης εμπορικής δραστηριότητας των λευκών Ευρωπαίων και των Αράβων της Δυτικής Αφρικής, του δουλεμπορίου.

Ειδικότερα, οι ιστορικές και αρχαιολογικές θεωρίες των αφροκεντριστών και του Bernal αντιστρέφουν, συνειδητά ή ασυνείδητα, το ερμηνευτικό σχήμα της πολιτιστικής διάχυσης (diffusionism) από ένα ανώτερο κέντρο. Το σχήμα αυτό οι αφροκεντριστές επίσημα το απορρίπτουν ως ιδεολογικό προϊόν της λευκής αποικιοκρατίας και του επιστημονικού αντισημιτισμού. Τοποθετούν την αρχαία Αίγυπτο στο κέντρο του σχήματός τους, καθώς ο αιγυπτιακός πολιτισμός υπήρξε πράγματι μία υψηλής αξίας δημιουργία. Δεν αναφέρονται συχνά οι αφροκεντριστές συγγραφείς, τουλάχιστον οι σωφρονέστεροι από αυτούς, σε ιθαγενείς αφρικανικούς πολιτισμούς, όπως αυτούς στο Μαλί ή στη Ροδεσία

λ.χ., διότι απλούστατα η απουσία λαμπρών ιστορικών καταλοίπων δεν τους διευκολύνει να αναπτύξουν τη θεωρία τους για την αφρικανική προέλευση του πολιτισμού. Αντιθέτως οι προσπάθειές τους επικεντρώνονται στην οικειοποίηση της αρχαίας Αιγύπτου, η οποία είναι και το πραγματικό κλειδί στην όλη συζήτηση του αφροκεντρισμού.

Ήταν μαύροι οι αρχαίοι Αιγύπτιοι;

Η όλη συζήτηση για το αν οι αρχαίοι Αιγύπτιοι ήταν μαύροι ξεκινά μάλλον από μία σύγχυση ή από μία λανθασμένη ανάγνωση της φυσικής και πολιτισμικής γεωγραφίας. Η Αίγυπτος ανήκει από γεωγραφικής απόψεως στην ήπειρο της Αφρικής, όχι όμως και από πολιτισμικής απόψεως. Δεν υπάρχει άλλωστε ενιαίος αφρικανικός πολιτισμός αλλά τοπικές εκδηλώσεις. Ολόκληρη η περιοχή της Βόρειας Αφρικής πάνω από την έρημο της Σαχάρας είχε πολιτισμική συνάφεια με τον μεσογειακό κόσμο και πολύ λιγότερο με την Δυτική και Κεντρική Αφρική.

Πριν από την εξέταση της φυλετικής ιδιοσυστασίας των αρχαίων Αιγυπτίων, θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι η έννοια "μαύρος" σήμερα δεν ταυτίζεται απόλυτα με την άποψη των αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων. Ως λαοί λευκοί θα αποκαλούσαν "μαύρο", "σκουρόχρωμο" ή "έγχρωμο" οποιονδήποτε κάτοικο της Μέσης Ανατολής ή της Βόρειας Αφρικής με σκοτεινότερη απόχρωση. Σε κάθε περίπτωση οι Έλληνες διέκριναν μεταξύ των Αιγυπτίων και των Αιθιόπων (= άνθρωποι με μελανή όψη).

Η σημερινή ορολογία εννοεί ως μαύρους τους Νέγρους (από το λατινικό niger), οι οποίοι ιστορικά προέρχονται από υποσαχάριες περιοχές. Ήδη από την περίοδο του Αρχαίου Βασιλείου (3100-2270 π.Χ.) οι μαύροι κατοικούσαν αρκετά μακριά από την Αίγυπτο, στην περιοχή της

Νουβίας (σημερινό Σουδάν). Οι Νούβιοι ήταν όντως μαύρος πληθυσμός και ως τέτοιοι απεικονίζονται στην αιγυπτιακή τέχνη. Οι ίδιοι οι Αιγύπτιοι απεικονίζονται διαφορετικοί από τους Νούβιους και σε αντιδιαστολή προς αυτούς. Η επιστήμη της φυσικής ανθρωπολογίας θεωρεί τους αρχαίους Αιγυπτίους φύλο μεσογειακής προέλευσης, στο οποίο εμφανιζόταν μάλιστα σημαντικό ποσοστό γενετικής συγγένειας με τα λευκά ινδοευρωπαϊκά έθνη (Loring Brace στον συλλογικό τόμο Black Athena Revisited, The University of North Carolina Press, Chapel Hill and London 1996 και John Baker, Race, Oxford University Press 1974). Υπήρχε μεταξύ του αιγυπτιακού πληθυσμού και ένα σημαντικό ποσοστό με λευκά ανθρωπολογικά χαρακτηριστικά.

Τα αρχαία αιγυπτιακά μνημεία μας παρέχουν αρκετές σχετικές ενδείξεις. Σε μία τοιχογραφία από την περίοδο του Αρχαίου Βασιλείου περιγράφεται η κόρη του Φαραώ Χέοπα, η βασίλισσα Hetep-Heres B', να έχει απαλά χαρακτηριστικά και ξανθά μαλλιά. Υπάρχουν δεκάδες ταριχευμένα σώματα, οι γνωστές μούμιες, που διασώζουν τα μεσογειακά ανθρωπολογικά χαρακτηριστικά. Μούμιες επιφανών προσώπων, όπως αυτή του Φαραώ Σέτι Α' (1306-1290 π.Χ.) έχουν περιγραφεί από τους ειδικούς ως μεσογειακού τύπου. Πολύ γνωστή είναι η περίπτωση του ταριχευμένου σώματος του Φαραώ Ραμσή Β' (εκτίθεται στο Αρχαιολογικό Μουσείο του Καΐρου). Η μούμια αυτή έχει κόκκινα μαλλιά και ανθρωπολογικό τύπο όμοιο με ευρήματα στην ευρωπαϊκή ενδοχώρα. Στην ίδια κατηγορία ανήκουν τα διασωθέντα ανθρωπολογικά κατάλοιπα των περισσοτέρων Φαραώ, ιδίως των παλαιοτέρων φάσεων.

Διαφοροποίηση στο ανθρωπολογικό υλικό και στην απόδοση των χαρακτηριστικών παρατηρείται με την ανάρρηση στον θρόνο της ξενόφερτης δυναστείας των Νουβίων ηγεμόνων. Τον 8ο αιώνα π.Χ. το αιγυπτιακό κράτος δέχτηκε εισβολή από τους Νουβίους, οι οποίοι εγκαθίδρυσαν την 25η Δυναστεία (746-655 π.Χ.), με πρώτο βασιλέα τον Takhara. Οι Αιγύπτιοι είχαν συνείδηση ότι είναι διαφορετικός πληθυσμός από τους μαύρους νότιους γείτονές τους. Αυτό φαίνεται από τις ιερογλυφικές επιγραφές που περιγράφουν τους Νούβιους.

Η κατάκτηση της Νουβίας από τους Αιγυπτίους ολοκληρώθηκε το 1840 π.Χ. από τον Φαραώ Σέσωστρι Γ'. Ο Σέσωστρις κατασκεύασε εντυπωσιακά οχυρά στη Νουβία και στα όριά της με την Αίγυπτο για να υπερασπιστεί το βασίλειό του από πιθανή επίθεση των μαύρων Νουβίων. Η αναθηματική στήλη στο Semneh, που ανήγειρε ο Φαραώ αναφέρει σχετικά: "Το νότιο σύνορο κατασκευάστηκε το όγδοο έτος από τον μεγαλοπρεπή βασιλιά της Άνω και της Κάτω Αιγύπτου, τον Σέσωστρι Γ', για να εμποδίσει κάθε μαύρο που θα προσπαθούσε να περάσει, από τα νερά ή από την ξηρά, με πλοίο ή με οποιοδήποτε κοπάδι των μαύρων. Εκτός από τους μαύρους που έρχεται για εμπόριο στο Iken ή έρχεται με άδεια". Μία άλλη πηγή, η στήλη του Sihathor, θησαυροφύλακα, από τη 12η Δυναστεία αναφέρει: "Έφθασα στη Νουβία, τη χώρα των μαύρων [...] υποχρέωσα τους Νούβιους ηγεμόνες να πλύνουν χρυσάφι για μένα" (James H. Breasted, History of Egypt, London 1909, 69).

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι ήταν μεσογειακής καταγωγής, οι Νούβιοι μαύροι, όπως καταδεικνύουν τα ιστορικά δεδομένα. Ο μαύρος κλασικός φιλόλογος Frank Snowden παρακινεί τους αφροκεντριστές συγγραφείς να μελετήσουν τους Νουβίους ως πρώτο μαύρο πολιτισμό και όχι τους αρχαίους Αιγυπτίους που ήταν κάτι εντελώς διαφορετικό.

Ο Bernal θεωρεί ότι ο Σωκράτης ήταν αφρικανικής καταγωγής. Ως αποδεικτικά στοιχεία επικαλείται τις αναφορές των μαθητών του Πλάτωνα και Ξενοφώντα ότι έμοιαζε με Σειληνό ή Σάτυρο. Επίσης ορισμένες προτομές που φιλοτεχνήθηκαν μετά τον θάνατο του Σωκράτη τον απεικονίζουν με μύτη πλακουτσωτή, πλατιά ρουθούνια και μεγάλο στόμα, όλα ενδείξεις ότι ήταν μαύρος σύμφωνα με τον Bernal. Στην πραγματικότητα οι αρχαίοι γλύπτες απλώς αναπαρήγαγαν τις ειρωνικές παρατηρήσεις και τα περίεργα σχόλια που κυκλοφορούσαν τότε για έναν άνθρωπο που με τις ιδέες του και τον τρόπο ζωής του τραβούσε τη γενική προσοχή. Άλλωστε οι αρχαίοι Έλληνες απέδιδαν με πλακουτσωτή μύτη τόσο τους Αιθίοπες όσο και τους Σκύθες, που κατοικούσαν στη Νότια Ρωσία. Αν ο Σωκράτης ή κάποιος πρόγονός του είχε έστω σκουρόχρωμο δέρμα, αυτό οπωσδήποτε δεν θα είχε διαφύγει της προσοχής των συγχρόνων του, πόσο μάλλον των σοφιστών ή του κωμικού Αριστοφάνη, που τον σατίριζε ανελέητα.

Όσον αφορά το ερώτημα για τον ανθρωπολογικό τύπο της βασίλισσας Κλεοπάτρας, ας αναφερθεί ότι σε όλες τις γνωστές απεικονίσεις, γλυπτά και νομίσματα, η Κλεοπάτρα φέρει ξεκάθαρα μεσογειακά χαρακτηριστικά. Η δυναστεία των Πτολεμαίων στην Αίγυπτο είχε ακολουθήσει την τακτική της ενδογαμίας, ο δε ελληνικός πληθυσμός διατηρούσε αποστάσεις από τους Αιγυπτίους κατοίκους. Οι αφροκεντριστές παραβλέπουν συνειδητά ότι η δυναστεία των Πτολεμαίων ήταν ηγεμόνες ελληνικής καταγωγής όχι Αιγύπτιοι. Η παρανόηση για την Κλεοπάτρα προήλθε μάλλον από την επιλεκτική ανάγνωση ενός έργου του Shakespeare, του Αντώνιος και Κλεοπάτρα. Ο Άγγλος ποιητής αποκαλεί την Κλεοπάτρα μελαψή (tawny) και μαύρη (black). Όμως με τα επίθετα αυτά δεν αναφέρεται στην καταγωγή της. Ο Shakespeare είχε βασιστεί στον Αντώνιο του Πλουτάρχου και γνώριζε ότι η Κλεοπάτρα ανήκε στην ελληνική δυναστεία: "Πολύ καλή είναι και άξια βασίλισσα / βασιλογέννητη απ' αράδα βασιλιάδες" (V. ii 326-27, μτφ. Βασίλη Ρώτα). Το επίθετο μαύρη που της αποδίδει σχετίζεται με το ότι σε ένα μεταφορικό σχήμα η Κλεοπάτρα είχε για εραστή της τον Ήλιο όσο έλειπε ο Αντώνιος.

Ο αφροκεντρισμός, ως ιδεολογική και πολιτική συνιστώσα, έχει συγκεκριμένη καταγωγή και σκοπιμότητα. Στη σημερινή του μορφή δεν είναι παρά ένα υποπροϊόν της πολυπολιτισμικότητας και της πολιτικής ορθότητας. Τα ρεύματα αυτά τείνουν να καταργήσουν την ίδια την αντικειμενικότητα, την επίκληση των αποδεικτικών στοιχείων και την ορθολογική θεμελίωση των δεδομένων. Το παρελθόν σχετικοποιείται, καθίσταται εύχρηστο εργαλείο για όσους επιδιώκουν να διαμορφώσουν μία συγκεκριμένη εικόνα της ιστορίας, ώστε να ικανοποιήσουν ιδιοτελείς πολιτικές επιδιώξεις.

από τον **Ν. Ε.**

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ, Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΟΙ

Αλήθεια, τι θα ήταν ο αρχαίος Ελληνικός πολιτισμός χωρίς εξωγήινους, χωρίς διαπλανητικούς πολέμους, που έγιναν ή που θα γίνουν, χωρίς πυραύλους και διαστημόπλοια; Θα είχε καμμία σημασία; Το ερώτημα ρητορικό και εκτός από ερώτημα και απάντηση σε όλους αυτούς που φαντάζονται τον μεγαλύτερο πολιτισμό που δημιούργησε ο ανθρώπινος νους σαν ένα αποτέλεσμα της τερατολογίας κάποιων ευφάνταστων ή εμπόρων, που παίζουν με την άγνοια και την αμάθεια των πολλών!

Στην πατρίδα του παγκοσμίου πνεύματος όπου γεννήθηκε η φιλοσοφία, η επιστήμη, η θεωρητική σκέψη, όπου γεννήθηκε η Ιδέα της Ιδέας, χρειάζεται να υπήρχαν ρομπότ για να είναι μεγάλος ο Ελληνικός πολιτισμός; Όχι βέβαια!

Όμως, είναι πιο εύκολο να ακούει κανείς και να διαβάζει ιστορίες, που θυμίζουν διαπλανητικά κόμικς από το να μελετήσει τον Πλάτωνα, τον Όμηρο ή τον Αριστοτέλη... Ασφαλώς δε είναι και πιο εύκολο να φουσκώνει κανείς σαν διάνος με φαντασιοπληξίες από το να σκεφθεί τα έργα και τις ημέρες των αρχαίων προγόνων σε σχέση με την σημερινή ασημαντότητα των απογόνων.

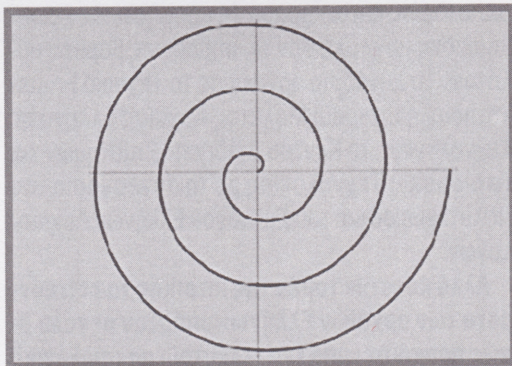
Παρ' όλα αυτά, τα έργα του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού και στην θετική σκέψη, δηλαδή στις επιστήμες εκείνες που αποκαλούνται θετικές όπως τα μαθηματικά, η φυσική, η μηχανική υπήρξαν μεγαλειώδη. Αναμφισβήτητα δε υπάρχουν κενά και ερωτηματικά για πολλά από τα επιτεύγματα, που ο χρόνος θα δώσει πιθανώς απαντήσεις. Όπως για παράδειγμα, το αναμφισβήτητο γεγονός ότι οι κάτοικοι της αρχαίας Θήρας γνώριζαν ανώτερα μαθηματικά 1500 ολόκληρα χρόνια πριν από την σημερινή χρονολογία. Ιδού η σχετική απόδειξη.

Οι μαθηματικοί της Θήρας "αιώνες μπροστά από την εποχή τους"

Οι τοιχογράφοι που διακόσμησαν ένα κτίσμα στον αρχαιολογικό χώρο του Ακρωτηρίου της Θήρας φαίνεται ότι γνώριζαν στα τέλη της Εποχής του Χαλκού ένα γεωμετρικό σχήμα που περιέγραψε πρώτος ο Αρχιμήδης πάνω από μια χιλιετηρίδα αργότερα. Πρόκειται για τη λεγόμενη "σπείρα του Αρχιμήδη", στην οποία η απόσταση μεταξύ δύο διαδοχικών περιελίξεων παραμένει σταθερή. Αν και το σχήμα περιγράφεται από έναν απλό μαθηματικό τύπο, σπείρες αυτού του είδους "φαίνεται ότι δεν υπάρχουν στη φύση" υποστηρίζουν οι Έλληνες ερευνητές που μελέτησαν τις τοιχογραφίες. Στην σπείρα του κελύφους των σαλιγκαριών, για πα-ρά-

δειγμα, όπως και στις σπείρες που μπορεί να σχεδιάσει κανείς με ένα μολύβι δεμένο σε ένα σκοινί που ξετυλίγεται γύρω από έναν κεντρικό άξονα, η απόσταση μεταξύ των περιελίξεων δεν είναι σταθερή. Όπως αναφέρει το Nature.com, ο Κωνσταντίνος Παπαοδυσσεύς της Σχολής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Μηχανικών Υπολογιστών του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου μελέτησε την Ξεστή 3, ένα διώροφο κτίριο, κατασκευασμένο πιθανώς για δημόσιες τελετές, που ήρθε στο φως στο Ακρωτήρι της Θήρας. Η περιοχή είχε καλυφθεί από την τέφρα της καταστροφικής ηφαιστειακής έκρηξης γύρω στο 1650 π.Χ., περίπου 1.350 χρόνια πριν τον Αρχιμήδη. Στις τοιχογραφίες προκαλεί εντύπωση μια σειρά από σπείρες διακοσμημένες με κουκκίδες, διαμέτρου περίπου 32 εκατοστών. Όπως απέδειξαν οι ο κ. Παπαοδυσσεύς και οι συνεργάτες του, οι σπείρες είναι σχεδόν τέλειες σπείρες του Αρχιμήδη, με αποκλίσεις από την μαθηματική φόρμουλα που δεν ξεπερνούν το ένα τρίτο του χιλιοστού. Οι ερευνητές πιστεύουν ότι οι σπείρες σχεδιάστηκαν με στάμπο (στένσιλ) που αποτελείτο από έξι επιμέρους τμήματα για εύκολη μεταφορά. Το ερώτημα όμως είναι πώς κατασκευάστηκε αυτός ο οδηγός. Οι ερευνητές επισημαίνουν ότι υπάρχει ένας σχετικά απλός τρόπος να δημιουργήσει κανείς τη σπείρα χωρίς να γνωρίζει τον ίδιο τον μαθηματικό τύπο. Ένας κύκλος μπορεί να διαιρεθεί σε πολλά τμήματα από ακτινωτές γραμμές με σταθερή γωνία ανάμεσά τους, και από έναν μεγάλο αριθμό ομόκεντρων κύκλων. Μια καμπύλη που εκτείνεται από το κέντρο προς τα έξω κατά μία ακτίνα και έναν ομόκεντρο κύκλο κάθε φορά θα σχηματίσει τελικά τη σπείρα. Αν και ακούγεται απλό, η διαίρεση ενός κύκλου σε πάνω από μερικά ίσα τμήματα είναι δύσκολη στην πράξη. Η ομάδα των ερευνητών υποστηρίζει ότι οι κουκκίδες στις σπείρες της Ξεστής 3 είναι τοποθετημένες ακριβώς πάνω στις ακτίνες ενός κύκλου που έχει διαιρεθεί σε 48 ίσα τμήματα. Οι τοιχογραφίες δεν αρκούν βέβαια για να αποδείξουν ότι οι γεωμέτρες της Θήρας γνώριζαν το μαθηματικό τύπο του Αρχιμήδη, ή ότι είχαν τη θεωρητική γνώση για να διαιρούν κύκλους. Ωστόσο η ακρίβεια του σχεδιασμού υποδεικνύει ότι οι γνώσεις τους στη γεωμετρία ήταν πραγματικά πολύ προηγμένες.

Η έρευνα δημοσιεύεται στην επιθεώρηση Archaeometry.

Η σπείρα του Αρχιμήδη είναι ένα είδος καμπύλης που δεν απαντάται στη φύση

Δεν είναι μόνον αυτό που αποδεικνύει ότι οι αρχαίοι Έλληνες είχαν προχωρήσει πάρα πολύ στις θετικές επιστήμες. Απόλυτα σχετικό και το παρακάτω συμπέρασμα από συνέδριο που έγινε στο Πολυτεχνείο των Αθηνών.

Σε υψηλό επίπεδο η τεχνολογία στην Αρχαία Ελλάδα: Το οδόμετρο του Ήρωνος ήταν μία πρωτότυπη εφεύρεση η οποία μετρούσε την απόσταση από την κίνηση των τροχών

Άκρως εντυπωσιακές είναι οι διαπιστώσεις των επιστημόνων για την επινοητικότητα των αρχαίων προγόνων μας στον τομέα της τεχνολογίας. Τα χημικά και βιολογικά όπλα, αλλά και το αποστραγγιστικό έργο για την αποξήρανση της Κωπαΐδας είναι ενδεικτικά παραδείγματα των εφευρέσεων της εποχής. Σύμφωνα με τις ανακοινώσεις στο 2ο Διεθνές Συνέδριο Αρχαίας Ελληνικής Τεχνολογίας, που έγινε στο Πολεμικό Μουσείο, τα πρώτα βιολογικά όπλα χρησιμοποιήθηκαν σε πολεμικές επιχειρήσεις με σκοπό τη δηλητηρίαση, το κάψιμο και τη μόλυνση του εχθρού. Όπως, μάλιστα, εξήγησε ο χημικός μηχανικός Φώτης Ρήγας, ήταν μικρά και μεγάλα θηλαστικά, δηλητηριώδη φίδια και παθογόνοι οργανισμοί όπως τα μικρόβια της πανώλης. Στα χημικά όπλα συγκαταλέγονται τοξικές ουσίες όπως ο μανδραγόρας, τα δηλητήρια φιδιών, το ορυκτό κινναβαρίτης, ενώ στα εμπρηστικά όπλα που εκτοξεύονταν από καταπέλτες και τόξα χρησιμοποιούνταν η νάφθα και η άσφαλτος Ζακύνθου, Με-

σοποταμίας και οι κεραμικές εμπρηστικές χειροβομβίδες με φιτίλι, σαν τις σημερινές βόμβες μολότοφ. Το Συνέδριο οργάνωσε το Τεχνικό Επιμελητήριο, η Εταιρεία Μελέτης Αρχαίας Ελληνικής Τεχνολογίας, το Κέντρο Διάδοσης Επιστημών και το Μουσείο Τεχνολογίας με τη συνεργασία του Πολυτεχνείου και του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων.

Αλλά και στον τομέα της ιατρικής τα επιτεύγματα των αρχαίων Ελλήνων υπήρξαν μεγάλα όπως προκύπτει από την τελευταία αρχαιολογική ανακάλυψη.

Εγχείρηση εγκεφάλου τον... 8ο αιώνα π.Χ.

Η αρχαιότερη κρανιακή χειρουργική επέμβαση στην Ελλάδα έχει ηλικία 28 αιώνων και πραγματοποιήθηκε στα αρχαία Άβδηρα της Θράκης. Το εντυπωσιακό δεν είναι μόνο πως η 20χρονη ασθενής, που χτυπήθηκε από εχθρικό βλήμα, έζησε μετά την επέμβαση για τουλάχιστον δύο ακόμη δεκαετίες, αλλά και το ότι ο γιατρός ακολούθησε με απόλυτη επιτυχία την πρακτική, που περιέγραψε ο Ιπποκράτης στα συγγράμματά του δύο αιώνες αργότερα! Αυτά αποκαλύπτει η έρευνα του καθηγητή Φυσικής Ανθρωπολογίας και Αρχαιολογικής Ανθρωπολογίας στο Πανεπιστήμιο Adlephi της Νέας Υόρκης Αναγνώστη Αγελαράκη, που δημοσιεύεται στο καινούργιο τεύχος της έγκυρης επιστημονικής επιθεώρησης Archaeology.

"Είναι σημαντικότατο εύρημα όχι μόνο για την αρχαιότητά του, για την ιατρική επιτυχία της ανάρρωσης από επέμβαση σε έναν πολύπλοκο κρανιακό χώρο, για την εκπληκτική χειρουργική εργασία που μας δείχνει, αλλά και για τις αδιάσειστες επιστημονικές αποδείξεις σχετικά με τις ρίζες της χειρουργικής" λέει ο κ. Αγελαράκης.

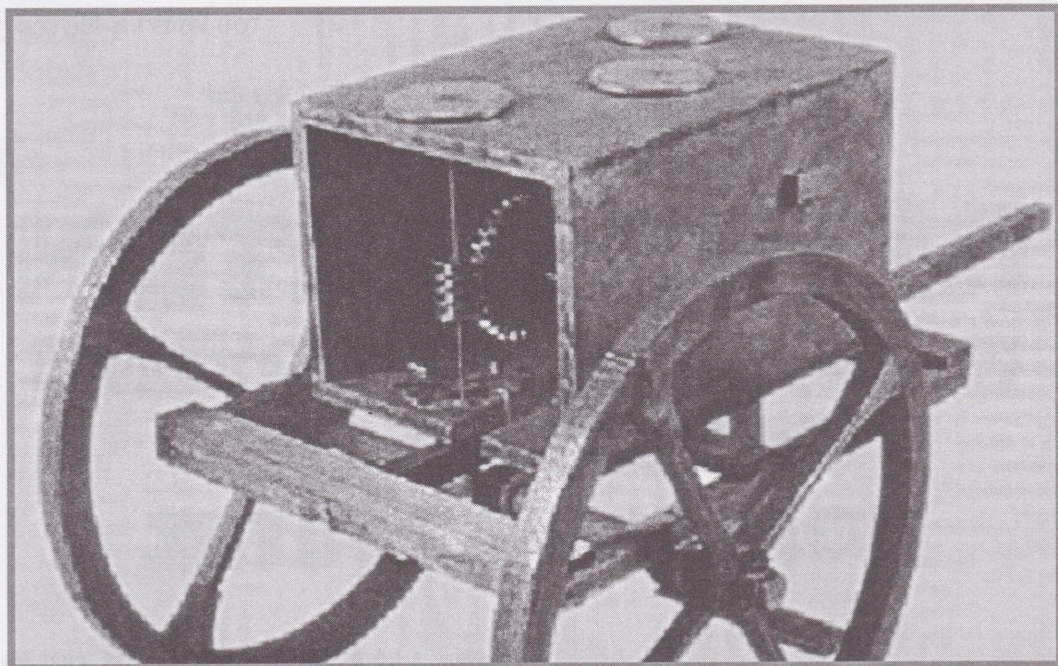
Η υπόθεση τοποθετείται χρονικά στα τέλη του 7ου αιώνα π.Χ., στα Άβδηρα, όπου οι κάτοικοι των Κλαζομενών (μια από τις ελληνικές πόλεις της Ιωνικής Αμφικτυονίας) έχουν ιδρύσει αποικία. Ένα βλήμα που εκτοξεύεται από τη σφενδόνη ντόπιου Θράκα -οι γηγενείς Θράκες επεδίωκαν επί μακρόν την καταστροφή της αποικίας- χτυπά μια 20χρονη κοπέλα στο πίσω μέρος του κεφαλιού.

Το βλήμα βρίσκει σε ένα σημείο που ενώνονται τα κόκαλα και σφηνώνεται σε μια κρανιακή συρραφή, σε ένα από τα πιο αδύναμα σημεία του κρανίου. Το εντυπωσιακό είναι πως ο γιατρός δεν ακολούθησε την πεπατημένη οδό για την επέμβαση, την επέμβαση με περιστρεφόμενο κυλινδρικό πριονοειδές τρυπάνι, αλλά τη μέθοδο της απόξυσης (με ειδικό ξύστρο), την πλέον κατάλληλη δηλαδή για τη συγκεκριμένη περιοχή του κρανίου που επιτρέπει την απομάκρυνση των θραυσμάτων και εξαλείφει τα σχισμοειδή κατάγματα -σύμφωνα και με το κλασικό ιπποκράτειο ιατρικό σύγγραμμα "Περί των εν κεφαλή τρωμάτων", που γράφηκε σύμφωνα με την επικρατούσα εκδοχή δύο αιώνες αργότερα.

Οι Αρχαίοι Έλληνες, οι θετικές επιστήμες και η βιομηχανική επανάσταση

Το γεγονός ότι υπήρξε αναμφισβήτητα μεγάλη πρόοδος στην αρχαία Ελλάδα και στις θετικές επιστήμες δημιουργεί πράγματι σύγχυση σε πλείστους όσους επιχειρούν να διερευνήσουν το βαθύτερο νόημα του μεγάλου πολιτισμού των προγόνων μας. Χαρακτηριστικό δείγμα αυτής της συγχύσεως είναι το παρακάτω απόσπασμα από την Παγκόσμιο Ιστορία του Πολιτισμού (τόμος Ελλάς) του Γουίλ Ντυράντ και συγκεκριμένα από το κεφάλαιο "Το κορύφωμα της Ελληνικής επιστήμης". Ιδού τι γράφει σχετικά ο Γουίλ Ντυράντ:

"Εάν δεν υπήρχεν η αφθονία και η φθήνεια των δούλων ο Αρχιμήδης θα ημπορούσε να είναι ο αρχηγός μιας "Αληθινής Βιομηχανικής Επαναστάσεως". Μία πραγματεία "περί Μηχανικών προβλημάτων", κακώς αποδιδομένη εις τον Αριστοτέλη, και μία "πραγματεία περί βαρών", κακώς αποδιδομένη εις τον Ευκλείδην, είχον θέσει ωρισμένας στοιχειώδεις αρχάς της στατιστικής και της δυναμικής ένα αιώνα προ του Αρχιμήδους. Ο Στράτων ο εκ Λαμψάκου, ο οποίος διεδέχθη τον Θεόφραστον επί κεφαλής του Λυκείου έστρεψε τον ντετερμινιστικόν ματεριαλισμόν του προς την φυσικήν και (περί το 280π.Χ.) διετύπωσε το δόγμα ότι "η φύσις μισεί το κενόν". Όταν προσέθεσεν ότι "ένα κενόν ημπορεί να δημιουργηθή δια τεχνητών μέσων" ήνοιξε τον δρόμον προς χιλίας εφευρέσεις. Ο Κτησίβιος ο εξ Αλεξανδρείας (περί το 200π.Χ.) εμελέτησε τους σίφωνας (οι οποίοι εχρησιμοποιούντο εις την Αίγυπτον από του 1500π.Χ.) και εδημιούρ-

γησε την αντλίαν, το υδραυλικόν όργανον και το υδραυλικόν ωρολόγιον. Ο Αρχιμήδης πιθανώτατα εβελτίωσε τον αρχαίον Αιγυπτιακόν υδροκοχλίαν, ο οποίος κυριολεκτικώς έκαμε το ύδωρ να ρέη ανηφορικώς. Ο Φίλων ο Βυζάντιος, περί το 150π.Χ., εφεύρεν αερίους μηχανάς και διάφορα πολεμικά μηχανήματα. Η ατμομηχανή του Ήρωνος του εξ Αλεξανδρείας, η οποία ήλθε μετά την Ρωμαϊκήν κατάκτησιν της Ελλάδος, έφερε την περίοδον αυτήν της μηχανικής προόδου εις το κορύφωμα και το τέλος της. Η φιλοσοφική παράδοσις ήτο πολύ ισχυρά. Η Ελληνική σκέψις επέστρεψεν εις την θεωρίαν και η Ελληνική βιομηχανία ηρκέσθη εις τους δούλους. Οι Έλληνες εγνώριζον τον μαγνήτην και τας ηλεκτρικάς ιδιότητας του ηλέκτρου, αλλά δεν είδον τας βιομηχανικάς ιδιότητας που περιέκλειον αυτά τα περίεργα φαινόμενα. Η αρχαιότης, δίχως να έχη συνείδησιν του πράγματος, έκρινεν ότι οι νεωτερισμοί δεν ήξιζον τον κόπον."

Μας λέει κατ' αρχάς λοιπόν ο Ντυράντ ότι δεν έγινε βιομηχανική επανάσταση στην αρχαία Ελλάδα γιατί... υπήρχε αφθονία των δούλων! Στην συνέχεια, όμως, ο ίδιος καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η ίδια η αρχαιότητα έκρινε ότι οι νεωτερισμοί δεν άξιζαν τον κόπο.

Στην πραγματικότητα οι αρχαίοι Έλληνες θα μπορούσαν να πραγματοποιήσουν μια βιομηχανική επανάσταση. Δεν το θέλησαν και δεν το έπραξαν γιατί πολύ απλά δεν άξιζε τον κόπο! Γιατί στο επίκεντρο του πολιτισμού τους δεν ήταν το κέρδος, αλλά το πνεύμα, δεν ήταν το χρήμα, αλλά ο άνθρωπος! Όλα αυτά σε αντίθεση με την βιομηχανική επανάσταση των τελευταίων αιώνων που έχει οδηγήσει τον άνθρωπο στην σημερινή ηθική και πνευματική παρακμή και έχει οδηγήσει το φυσικό περιβάλλον ένα βήμα πριν την καταστροφή. Όλα αυτά προς χάριν του κέρδους. Του κέρδους που για τον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό ήταν μια έννοια χυδαία και εχθρική προς την ίδια την ουσία του.

Με δύο λόγια ο Ελληνικός πολιτισμός υπήρξε και θα είναι στους αιώνες των αιώνων μέγας γιατί είχε έναν Όμηρο, έναν Ηράκλειτο, έναν Πλάτωνα και έναν Αριστοτέλη! Γιατί είχε Φειδία και Αισχύλο, Παρθενώνες και Θερμοπύλες και όχι γιατί διέθετε... διαστημόπλοια και ρομπότ όπως λένε οι τερατολόγοι των καιρών της σημερινής παρακμής.

Το μήνυμα του Ελληνικού πολιτισμού επίκαιρο και στις ημέρες μας: Επιστροφή στο Πνεύμα. Επιστροφή στον άνθρωπο! Επανάσταση ενάντια στην απάνθρωπη λεγόμενη "βιομηχανική επανάσταση" των κερδοσκόπων, που οδήγησαν την ανθρωπότητα στο σημερινό αίσχος.

του **Ιωάννη Μάνεση**

ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΑΤΗΡ ΠΑΝΤΩΝ
Η ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΑΡΕΤΗΣ

"Πόλεμος πάντων μέν πατήρ εστι, πάντων δε βασιλεύς, και τους μέν θεούς έδειξε τους δε ανθρώπους, τους μέν δούλους εποίησε τους δε ελευθέρους".

(Ο πόλεμος είναι πατέρας των πάντων και των πάντων βασιλιάς. Και άλλους τους αναδείχνει θεούς κι άλλους ανθρώπους, άλλους τους κάνει δούλους κι άλλους ελεύθερους).

Ηράκλειτος

Οι κατά καιρούς στρατιωτικές επεμβάσεις των Αμερικανοσιωνιστών ενάντια σε χώρες όπως η Γιουγκοσλαβία, το Αφγανιστάν ή το Ιράκ, αλλά και οι συνήθεις "αντιπολεμικές" φιέστες των τυχάρπαστων "φιλειρηνιστών" που τις περιβάλλουν, αναδεικνύουν κάθε φορά το υπέρτατο "ιδανικό" που έχει επιβληθεί στις Ευρωπαϊκές μας πατρίδες τις τελευταίες δεκαετίες. Πρόκειται για το ιερό, το απαραβίαστο "ιδανικό" της ειρήνης. Μίας ειρήνης, που πρέπει οπωσδήποτε να επιβληθεί με κάθε κόστος, με κάθε συμβιβασμό, με οποιοδήποτε αντάλλαγμα. Μίας ειρήνης, που ως έννοια είναι πολύ αφηρημένη, αλλά και ουτοπική, λόγω του ότι είναι αντιφυσική και εξωπραγματική.

Στις εν λόγω φιέστες, το αίτημα δεν είναι η δυναμική αντιμετώπιση των συγκεκριμένων ιμπεριαλιστικών πολέμων των Αμερικανοσιωνιστών εκ μέρους μίας ισχυρής Πανευρωπαϊκής συμμαχίας, αλλά η καταδίκη του πολέμου εν γένει. Αλλά και στα σχολεία διδαχθήκαμε όλοι πως υπεράνω όλων, δεν βρίσκονται Αξίες όπως η Τιμή και η Πατρίδα, αλλά η ειρήνη. Ο πόλεμος είναι το απόλυτο κακό, κάτι το απάνθρωπο και εξοβελιστέο, που πρέπει να αποφευχθεί πάση θυσία, ακόμη κι αν αυτό σημαίνει στέρηση της Εθνικής Ελευθερίας, υποδούλωση ή βιολογική εξαφάνιση.

Το "φιλειρηνιστικό" ιδεολόγημα και η λογική κατάρριψή του

Οι θεμελιωτές του "φιλειρηνισμού" εδράζουν το ιδεολόγημά τους σε τρία βασικά δόγματα, που παράλληλα αποτελούν τρεις λογικώς εσφαλμένες αντιλήψεις. Τα δόγματα αυτά είναι τα εξής:

α) Η έννοια του πολέμου είναι η προσωποποίηση των "δυνάμεων του Κακού", σε αντιπαραβολή με την ειρήνη, που αποτελεί την ενσάρκωση του Καλού, την επί της γης επικρατούσα θεϊκή βούληση.

β) Ο πόλεμος ως γεγονός είναι αποτέλεσμα του διαχωρισμού του ανθρωπίνου είδους σε οργανωμένες κοινωνίες "ομοειδών" ατόμων, δηλ. σε έθνη. Ο εθνικισμός είναι η αιτία προκλήσεως κάθε πολέμου πάνω στη γη. Μία ανθρωπότης χωρίς έθνη, θα ήταν, κατά τους θεωρητικούς του "φιλειρηνισμού", μία ανθρωπότης διαρκούς ειρήνης.

γ) Η πράξη του πολέμου προσιδιάζει σε πρωτόγονες, απολίτιστες κοινωνίες και είναι αντίθετη με την ανθρώπινη φύση, όντας "απάνθρωπη" και "παράλογη".

Πρόκειται, λοιπόν, για τρία δόγματα εγκεφαλικά και οπωσδήποτε τεχνητά, άρα μη ανταποκρινόμενα στην πραγματικότητα. Στην πρώτη περίπτωση έχουμε μία καθαρά μανιχαϊστική αντίληψη, που κατ' ουσίαν ταυτίζει τον πόλεμο με την απώλεια ζωών και την καταστροφή, την φτώχεια και την εξαθλίωση. Όλες αυτές βεβαίως είναι κάποιες από τις βασανιστικές, αλλά και παροδικές συνέπειες ενός πολέμου. Πέραν όμως του ότι σε έναν πόλεμο μοιραία η ανθρώπινη ζωή και η ευημερία έρχονται σε δεύτερη μοίρα, αφού υπάρχουν αξίες ανώτερες αυτών, αποτελεί τουλάχιστον υποκρισία να κατηγορούμε τον πόλεμο ως αιτία τέτοιων δεινών, όταν αυτά δεν είναι καθόλου άγνωστα σε καιρούς ειρήνης!

Ως προς το δεύτερο δόγμα, που θεμελιώνει το ιδεολόγημα του "φιλειρηνισμού", ότι δηλ. για τους πολέμους ευθύνεται κατ' αποκλειστικότητα ο εθνικισμός, πρέπει να θέσουμε το εξής ερώτημα στους ποικίλους διεθνιστές και ειρηνιστές: Οι ίδιοι διατείνονται ότι το Έθνος είναι μια "επινοημένη παράδοση", ένα κατασκεύασμα της νεώτερης εποχής που άρχισε με την Γαλλική Επανάσταση (1789). Αν είναι έτσι, τότε πώς εξηγούνται οι προηγούμενοι αυτής της εποχής πόλεμοι, του "προ-εθνικού παρελθόντος"; Το εθνικό κράτος, λένε, είναι δημιούργημα των αστών. Αν όμως οι πόλεμοι οφείλονται στην ύπαρξή του, γιατί είχαμε πολέμους πριν από την γέννησή του;

Πέραν τούτου, η αλήθεια είναι ότι πόλεμοι γίνονται για πλήθος αιτίες. Μερικές από αυτές συνδέονται βεβαίως με το Έθνος, όπως λ.χ. ο εθνικοαπελευθερωτικός πόλεμος ή ο πόλεμος προς εξεύρεση ζωτικού χώρου. Άλλες όχι, όπως λ.χ. οι δυναστικοί, οι θρησκευτικοί, οι αποικιοκρατικοί, οι φυλετικοί, οι εμφύλιοι πόλεμοι. Έχουμε ακόμη και πολέμους "ιδεολογικούς" (σοβιετικές εισβολές σε Ουγγαρία 1956, Τσεχοσλοβακία 1968).

Η απάντηση του τρίτου σκέλους του "φιλειρηνιστικού" δόγματος φαντάζει ανούσια, καθώς ο Πόλεμος, ως Ιδέα, ανεξάρτητα από ιδεολογίες, φιλοσοφικές θεωρήσεις και επιστημονικές εφευρέσεις, αποτελεί ένα γεγονός συνυφασμένο απόλυτα με την φύση του ανθρώπου, όταν αυτός, από τα πρωταρχικά κιόλας στάδια της εξελίξεώς του, βρισκόταν σε μια διαρκή πολεμική σύγκρουση με το περιβάλλον του, τους πολυάριθμους εχθρούς που τον απειλούσαν και διαφύλασσε με το κοντάρι, το

ρόπαλο και το σπαθί του τον εαυτό του, την οικογένειά του, τον ζωτικό του χώρο, προκειμένου να κατοχυρώσει την ύπαρξή του, την κυριαρχία του και την επιβολή του.

Ωστόσο ο άνθρωπος, είτε ευρισκόμενος σε ίππο, είτε οδηγώντας αυτοκίνητο, είτε ταξιδεύοντας με διαστημόπλοιο, παραμένει ίδιος κι απαράλλακτος. Η ανάγκη της ζωής τον οδηγεί προς τον πόλεμο, ο οποίος δύναται να λάβει ποικίλες διαστάσεις. Πέραν της συμβατικής, καθορισμένης εικόνας που έχουμε σχηματίσει στο μυαλό μας, το οποίο αυτόματα ανατρέχει σε πεδία μαχών και σκηνές ανείπωτου ηρωισμού, ο πόλεμος μπορεί να έχει χαρακτήρα πνευματικό ή και νοητικό, λ.χ. η κάθε μορφής προπαγάνδα.

Εμβαθύνοντας λοιπόν στο κεφάλαιο περί πολέμου, αντιλαμβανόμαστε ότι το ζήτημα απαιτεί πληρέστερη διερεύνηση και μελέτη από την επιδερμική αφέλεια με την οποία συνηθίζει να προσεγγίζει η σύγχρονη καταναλωτική μας κοινωνία το όλο θέμα. Σαφώς και ο πόλεμος δεν είναι το απόλυτο κακό κάθε κοινωνίας, σαφώς και δεν απευθύνεται σε "βάρβαρους" και "απολίτιστους" λαούς, αλλά όταν διεξάγεται για δίκαιους σκοπούς, αναδεικνύει την κορωνίδα της ανθρώπινης ηθικής, που είναι το Ιδανικό του Ηρωισμού.

Η Ιδέα του Πολέμου στην Αρχαία Ελληνική Γραμματεία

Ορισμό περί του πολέμου, φιλοσοφημένο και αποδεκτό από τους περισσότερους αναλυτές δίνει ο Κλαούζεβιτς: **"εξακολούθηση της πολιτικής με άλλα μέσα"**. Αυτός ο ορισμός αναλυόμενος σημαίνει ότι ουσιαστικά δεν υπάρχει καθόλου ειρήνη, αλλά παντού και πάντοτε πόλεμος, ο οποίος διεξάγεται με ποικίλους τρόπους. Σε αυτή την διαπίστωση, ωστόσο, είχε καταλήξει αιώνες πριν, ο Πλάτων, ο οποίος αποκαλεί την ειρήνη "ακήρυκτο πόλεμο" και διευκρινίζει ότι ειρήνη υπάρχει μόνο κατ' όνομα, αλλά στην πράξη είναι πόλεμος που δεν έχει ακόμα κηρυχθεί: "ην γαρ καλέουσιν των ανθρώπων οι πλείστοι ειρήνην τούτ' είναι μόνον όνομα, τω δ' έργω αεί πόλεμον ακήρυκτον" ("Νόμοι", Α΄626).

Η αποδοχή του Πολέμου, ως υγιούς προσέγγισης της Φυσικής Τάξης και της Συμπαντικής Αρμονίας, αποτελεί έναν από τους σημαντικώτερους λόγους δημιουργίας του ανώτερου και διαυγέστερου Πολιτισμού που γνώρισε ποτέ η ανθρωπότητα: του Ελληνικού. Πολύ περισσότερο, αυτή η πολεμική αρετή των Ελλήνων προγόνων μας ήταν η γενεσιουργός αιτία του Πολιτισμού τους, όχι μόνο γιατί τους επέτρεψε την δημιουργία κατά την διάρκεια της ειρήνης, αλλά και γιατί απετέλεσε ουσιαστικό στοιχείο της φιλοσοφικής και μεταφυσικής τους Ιδέας.

Κατά τον μεγάλο Έλληνα φιλόσοφο της Εφέσου, Ηράκλειτο, ο Πόλεμος (σύγκρουση, ένταση, εκ του πέλομαι=κινούμαι) είναι η καθολική, δημιουργική και καθοριστική δύναμη, η γενεσιουργός αιτία πάντων, η Πρώτη Αρχή. Αυτή είναι προφανής συνέπεια πολλών που ήδη έχουμε δει και δηλώνεται με την εξής διαπίστωση: "Ο πόλεμος είναι πατέρας των πάντων και των πάντων βασιλιάς. Κι άλλους τους αναδείχνει θεούς κι άλλους ανθρώπους, άλλους τους κάνει δούλους κι άλλους ελευθέρους" (απόσπ. 53).

Με τον πόλεμο γίνεται η φυσική επιλογή, διά της οποίας επικρατούν οι ικανώτεροι. Σύμφωνα με την περίφημη συνομιλία του Καλλικλή με τον Σωκράτη, **ο πόλεμος εδραιώνει την ομαλή ιεράρχηση των κοινωνιών, θέτοντας υπεράνω τις ισχυρώτερες κοινωνίες, γεγονός που είναι σύμφωνο προς την θέληση της Φύσεως να άρχουν οι ισχυροί και να ακολουθούν οι αδύνατοι:** "Πέφυκε το

ήσσον υπό τού κρείττονος άρχεσθαι και άγεσθαι, και το μεν κρείσσον ηγείσθαι το δε ήσσον έπεσθαι". Παρόμοιες γνώμες διατυπώνει και ο Θρασύμαχος, ο οποίος, όπως μάς παρέδωσε ο Πλάτων, ορίζει ως δίκαιο το συμφέρον τού ισχυρωτέρου: "το τού κρείττονος συμφέρον". Καθώς και ο Δημόκριτος, ο οποίος απεφάνθη ότι σύμφωνα με την Φύση η εξουσία ανήκει στον ισχυρότερο: "Φύσει το άρχειν οικείον τω κρείσσονι" (Ανάλεκτα, Β' 267).

Κατά την διάρκεια του πολέμου αναδεικνύονται και εξυψώνονται οι υψηλότερες αξίες: θάρρος που φτάνει τον ηρωισμό, μαχητικότητα, συντροφικότητα, ετοιμότητα, αποφασιστικότητα και οξυδέρκεια, αλτρουϊσμός, αυτοθυσία, υπερνίκηση του συνηθέστατου για την ειρήνη φόβου του θανάτου και τελικά του ίδιου του θανάτου. Ο Ηράκλειτος αναγνωρίζει χωρίς αμφιβολία ότι "οι ψυχές αυτών που σκοτώθηκαν στη μάχη είναι καθαρότερες απ' τις ψυχές αυτών που πέθαναν από αρρώστια": "ψυχαί αρηίφατοι καθερώτεραι ή ενί νούσοις" (απ. 136), ενώ, κατά τον ίδιο φιλόσοφο, "όσους σκοτώνονται στη μάχη τους τιμούν οι θεοί και οι άνθρωποι": "αρηιφάτους θεοί τιμώσι και άνθρωποι" (απ. 24).

Ο Θουκυδίδης, περισσότερο ορθολογιστής, αναζητά στον πόλεμο την εξήγηση της ανθρώπινης κατάστασης, γράφοντας ότι: "Ο πόλεμος (...) αφαιρώντας λίγο λίγο τις ευκολίες της καθημερινής ζωής, γίνεται δάσκαλος της βίας και εξομοιώνει τα πνεύματα του πλήθους με την κατάσταση της στιγμής": "πολεμουμένων [...] έως αν η αυτή φύσις ανθρώπων ή, μάλλον δε και ησυχαίτερα και τοις είδεσι διηλλαγμένα, ως αν έκασται αι μεταβολαί των ξυντυχιών εφιστώνται" ("Ιστορίαι" Γ' 82).

Ο Πόλεμος, στην φυσιολογική του μορφή, ως μία φυσική τάση που ανέκαθεν επικρατούσε στους ανθρώπους και στις κοινωνίες, απέχει πολύ πέραν από τού να ταυτίζεται με ταπεινά ένστικτα, με σφαγές και καταστροφές. Όπως διαφαίνεται μέσα από την ενδελεχή μελέτη της Αρχαίας γραμματείας, διαποτίζει κάθε πτυχή του πολιτικού, πολιτιστικού και θρησκευτικού βίου της Αρχαίας Ελληνικής ζωής. Χαρακτηριστικά τα όσα γράφουν οι Αμερικανοί καθηγητές Κλασσικών Σπουδών V.D.Hanson και J.Health στο περίφημο βιβλίο τους "Ποιος σκότωσε τον Όμηρο;", αναφορικά με την σημασία

του Πολέμου στον Αρχαίο κόσμο:

"Το μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού πεζού λόγου αφορά στον πόλεμο, στη γη ή στην πολιτική περί των δύο. Το να προσπαθήσει κανείς να κατανοήσει τον αρχαίο κόσμο και να αγνοήσει τον πόλεμο είναι αδύνατο. Η ανθρώπινη σύγκρουση είναι μόνιμη σε όλη την ελληνική ποίηση, ιστορία, θέατρο και ρητορική. Η πλοκή της Αντιγόνης εστιαζόταν στον πόλεμο και τις συνέπειές του, στην καταστροφική μάχη μεταξύ του Πολυνείκη και του αδελφού του Ετεοκλή για το βασίλειο των Θηβών. Η Ιλιάς είναι μια μακρά μάχη. Οι Έλληνες έλεγαν ότι ο πόλεμος ("που υπάρχει εκ φύσεως μεταξύ όλων των ελληνικών πόλεων-κρατών") και η γεωργία ("η μητέρα όλων μας") είναι τα δύο πιο σημαντικά πράγματα που κάνουμε εμείς οι άνθρωποι. Η καλλιέργεια της γης και η μάχη, η δημιουργία και η καταστροφή, ήταν οι δύο δραστηριότητες που αποκάλυπταν με τον καλύτερο τρόπο την αρετή και την δειλία, την ικανότητα και την ανικανότητα, τον πολιτισμό και την βαρβαρότητα. Ο δραματουργός Αισχύλος, στο επιτάφιο επίγραμμά του, έγραψε για τη μονοήμερη εμπειρία του στον Μαραθώνα και όχι για τη συγγραφή της μνημειώδους τριλογίας του, της Ορέστειας. Ο Σωκράτης, όταν δικαζόταν με την απειλή της θανατικής ποινής, θύμισε στους κατηγόρους του το θάρρος ως ιππέα όταν, στα σαράντα πέντε του, δεν έκανε ούτε στιγμή πίσω κατά τη διάρκεια της εφιαλτικής αθηναϊκής υποχώρησης μετά την ήττα στη μάχη του Δηλίου (...).

Ο πόλεμος και η χρήση της γης είναι τα δομικά υλικά των Πολιτικών του Αριστοτέλη και της Πολιτείας του Πλάτωνα. Και οι δύο ουτοπίες προϋποθέτουν ότι, πριν ο άνθρωπος μπορέσει να διαλογιστεί, να στοχαστεί, να εκπαιδεύσει και να συζητήσει, πρέπει πρώτα να ανακαλύψει πώς να τρώει και πώς να πολεμάει. Ο στρατιώτης και ο γεωργός μπορεί να είναι ξεχασμένοι ή ακόμη και περιφρονημένοι στο δικό μας πολιτισμό, στον ελληνικό νου, όμως, είναι το κλειδί για μια κοινωνία που να μπορεί να λειτουργήσει. Δεν υπάρχει ούτε μια ελληνική μορφή του πέμπτου αιώνα -διανοητική, λογοτεχνική, πολιτική- που να μην είχε ένα αγρόκτημα ή να μην πολεμούσε. Τις περισσότερες φορές τα έκανε και τα δύο".

Και τα παραδείγματα δεν σταματούν εδώ: "Τα λυρικά ποιήματα και οι ελεγείες του Αρχίλοχου, του Τυρταίου, του Καλλίνου, του Αλκαίου, του Σόλωνα, ακόμη και της Σαπφούς, θα ήταν χαμένα χωρίς οπλίτες, ασπίδες, μπρούντζινες πανοπλίες, στόλους και λυδικά άρματα (...). Σχεδόν κάθε ελληνικός ναός έχει τη ζωφόρο και τα αετώματά του γεμάτα με θεούς φιλοτεχνημένους με την πολεμική στολή του οπλίτη της πόλης. Η αγγειογραφία δοξάζει τις τάξεις της φάλαγγας. Ταφικές στήλες απεικονίζουν το νεκρό με στρατιωτική πανοπλία. Ο Πλάτων χρησιμοποιεί συχνά το παράδειγμα του πολέμου για να στηρίξει τις θεωρίες του για την α-

ρετή και τη γνώση (...). Δεν υπάρχει ούτε ένας Έλληνας ιστορικός που να μην έχει ως κύριο θέμα του τον πόλεμο -για τον Ηρόδοτο, τον Θουκυδίδη ή τον Ξενοφώντα το να γράψουν ιστορικές αφηγήσεις σχετικά με οτιδήποτε άλλο ήταν προφανώς αδιανόητο...".

Ο Πόλεμος ως βούληση για Ζωή

Σήμερα στην Πατρίδα μας, αλλά και στην Ευρώπη, δεν έχουμε την πολυτέλεια να ασχολούμαστε με το ζήτημα του Πολέμου, υπό την φιλολογική και ιδεολογική του μόνο σκοπιά. Ο Πόλεμος υπάρχει σαν απαίτηση και σαν ανάγκη. Απαίτηση της Φύσεως για αποκατάσταση της Κοσμικής Τάξης και ανάγκη του Ανθρώπου για επαναπροσδιορισμό του στο παγκόσμιο γίγνεσθαι. Γιατί όσο αφύσικη είναι η προοπτική ενός μακροχρόνιου και χωρίς τερματισμό πολέμου, άλλο τόσο παράλογη και διεστραμμένη και απαράδεκτη είναι η συνέχιση μιας αμφίβολης ειρήνης. Αμφίβολης, διότι είναι καρπός μιας "ειρήνης" που ντροπιαστικά μάς επέβαλαν πριν από εξήντα ένα χρόνια, πάνω στα ερείπια του Πολιτισμού που οι ίδιοι μάς σώριασαν, καλλιεργώντας μας και γεμίζοντάς μας ενοχές, επειδή αντί για την Τυραννία και την Υποδούλωση προτιμήσαμε την Τιμή και το Πεδίο της Μάχης.

Αποτελεί νομοτελειακό γεγονός, η κήρυξη ενός Πολέμου πνευματικού και σωματικού, που στην πραγματικότητα Εμείς ποτέ δεν εγκαταλείψαμε. Πολύ δε περισσότερο, σε μία εποχή κατά την οποία μεγάλα τμήματα της Πατρίδος κατέχονται, ενώ το Έθνος μας αργοπεθαίνει μέρα με τη μέρα στο βούρκο του υλισμού και του φιλοτομαρισμού, όποιος μιλάει για ειρήνη είναι το λιγότερο ΔΕΙΛΟΣ ή ΕΧΘΡΟΣ και το να επικαλείται κανείς τον ειρηνισμό, είναι διαστροφή, δειλία και προδοσία.

Όχι, δεν είμαστε φιλοπόλεμοι, ούτε ειρηνιστές. Τόσο η ειρήνη, όσο και ο πόλεμος είναι δύο φυσικά γεγονότα στην πορεία ενός έθνους. Και για να μιλήσουμε αφαιρετικώς, τι θα ήταν η ειρήνη χωρίς τον πόλεμο και αντιστρόφως; Να αρνούμαστε όμως γενικώς τον πόλεμο αποτελεί παραλογισμό. Είναι σαν να αρνούμαστε την καταιγίδα, το χιόνι ή τον καύσωνα!

Αλλά το θέμα δεν είναι αν εμείς είμαστε υπέρ της ειρήνης ή όχι. Το θέμα είναι, ότι δικαιούμαστε ως Έθνος να αγωνισθούμε για την επιβίωσή μας, την οποία ενόσον δεν επιτυγχάνουμε ειρηνικ?ς, ΥΠΟΧΡΕΟΥΜΑΣΤΕ να την πετύχουμε διά του Πολέμου. Ο Μεγάλος Οραματιστής της Ευρώπης των Εθνών, Λέων Ντεγκρέλ, είχε γράψει κάπου ότι "πόλεμος δεν σημαίνει μόνον μάχη, σημαίνει επίσης μία μακρά σειρά (άλλοτε ματωμένη, άλλοτε κοπιαστική) από σιωπηλές θυσίες χωρίς φανερή σημασία. Παντού παρενά σφυρηλατείται με τον ίδιο τρόπο". Συμπληρώνοντας τον Μέγιστο Επαναστάτη και Πολεμιστή του περασμένου αιώνος, που είχε σημειώσει τα εξής:

"ΕΙΡΗΝΗ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΟΝΟ ΣΤΑ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΑ.
ΟΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΖΗΣΕΙ,
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΕΙ"

"Ντροπή Σας να συζητάτε με τον Σκυλόφραγκο αν η Μακεδονική Σας Γη είνε Δική Σας Γη. Και να τον πείσης, δεν τον πείθεις το Ληστή. Ή μόνος του ή με Σμπίρους βαλτούς θα πρασπαθήση να Σας πάρει κάθε Γη.
Οι Πολιτισμοί που Σας έμαθαν οι Δασκαλοτσούσιδες να προσκυνάτε μπρούμυτα, Σας καμπανίζουν κατάμουτρα με άγρια χαστούκια: Η ΜΟΝΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΙΝΕ ΤΟ ΣΠΑΘΙ.
Και είνε ανήθικον και άσκοπον και το να Σας δώσουν και το να δεχθείτε τι. Και να Σας δώσουν, αν είσθε Σάπιοι, ο πρώτος Δυνατός θα Σας το πάρη. Το Ηθικόν είνε αν είσθε Σάπιοι, να Σας ξεπατώσουν και καθαρίσουν την Γη. Φυλάτε τη Γη Σας και την Τιμή της, μόνο με Σπαθί.
Πάψετε Σαπιοδάσκαλοι και Σαπιορήτορες -ΑΝΑΦΟΡΑΤΖΗΔΕΣ- να εξευτελίζετε τη Φυλή. Πάψετε Παλιόγρηες τις κλάψες, τα σάλια, τα μελάνια και πιάστε το ΣΠΑΘΙ.
Τα πάντα στη Ζωή - Η ΦΥΣΙΣ ΤΟ ΛΕΕΙ - κατακτώνται με το ΣΠΑΘΙ.
Και έτσι είνε και μόνο έτσι ΠΡΕΠΕΙ να είνε".

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΚΟΙΝΟ ΑΘΗΝΑ 1907

από τον Φ. Τ.

Η ΓΕΝΕΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ (2005) ΕΥΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί προδημοσίευση βιβλίου για την φυλετική καταγωγή των Ελλήνων που πρόκειται να εκδοθεί εντός των προσεχών μηνών. Από τον συγγραφέα του έγινε προσπάθεια όσο το δυνατόν μεγαλύτερης απλοποιήσεως, αλλά δυστυχώς το κείμενο παραμένει δύσκολο για τον μέσο αναγνώστη που δεν έχει κάποιες ιδιαίτερες γνώσεις. Κρίθηκε πως έτσι έπρεπε να ήταν γιατί επιτέλους έχουν ακουστεί και γραφτεί τερατολογίες από τους διάφορους παραεπιστήμονες και πρέπει να ακούγεται και η αλήθεια της Επιστήμης!

Στο προηγούμενο τεύχος δημοσιεύσαμε ένα απόσπασμα, που αποδείκνυε ότι οι σημερινοί Ελληνες δεν έχουν καμμία σχέση ούτε με Σημίτες, ούτε με... Αφρικανούς(!), όπως ισχυρίζονται γνωστοί ανθελληνικοί κύκλοι.

Στο απόσπασμα που δημοσιεύουμε στο τεύχος αυτό του περιοδικού μας προκύπτει ότι σύμφωνα με τα νεώτερα αποτελέσματα της γενετικής Επιστήμης οι σημερινοί Τούρκοι σε ποσοστό μικρό είναι απόγονοι των νομάδων που πήγαν στον μεσαίωνα στην Μικρά Ασία από τα βάθη της Ανατολής, ενώ ενδιαφέρουσα είναι και η αναφορά στην φυλετική καταγωγή των σημερινών Εβραίων.

Οι Τούρκοι

Οι σημερινοί κάτοικοι της Μικράς Ασίας είναι σαφώς εκτουρκισμένοι και εξισλαμισμένοι απόγονοι των αρχαίων λαών της περιοχής και προηγουμένων μεταναστεύσεων από τα Βαλκάνια, τον Καύκασο, την Εγγύς και Μέση Ανατολή . Οι πραγματικοί Τούρκοι πού εισέβαλλαν στην Μικρά Ασία (Τουρκομάνοι, Σελτζούκοι κι Οθωμανοί) αποτελούν μειοψηφία. Το γενετικό τους αποτύπωμα, σήμερα, με βάση την μελέτη των Cinnioglu et al (2004) ανιχνεύεται στις απλοομάδες αλταϊκής προέλευσης Ν (4%) και μογγολικής όπως οι C,O,Q (αθροιστικά 3,5%).

Συνολικά κάπου 7,5% μογγολικό αίμα. Αν τώρα, θεωρήσουμε ότι οι απλοομάδες αυτές στις σημερινές κεντροασιατικές, τουρανικές, αλταϊκές μογγολικές και γενικά τουρκόφωνες εθνότητες (Κιργίζιους, Καζάκους, Ουζμπέκους κλπ) δεν είναι 100% αλλά κυμαίνονται από 20-70% μπορούμε να υποθέσουμε οτι οι μεσαιωνικές τουρκόφωνες ομάδες εισβολής πρέπει να είχαν 40-50% τις παραπάνω απλοομάδες, συνεπώς μια αδρή εκτίμηση της πραγματικής γενετικής συμμετοχής τους στο σημερινό μικρασιατικό πληθυσμό μάλλον υπερβαίνει το 15%.(Κι όχι 8,5% πού ο Cinnioglu υ-

πολογίζει, στην δημοσίευσή του, όπου λαμβάνει υπ' όψιν του μόνο τις Ο και C.)

Επίσης, ανιχνεύονται νέγρικες απλόομάδες όπως η Α και Ε (διαφορετικής της μεσογειακής E3b1a) γύρω στο 1%.

Οι υπόλοιπες απλοομάδες εμφανίζουν τα παρακάτω ποσοστά:

J2 (24%),J1(9%), G(11%), I(5,3%), E3b1(5%), E3B3(5,5%), R1a1(7%), R1B3 (14,7%)

Οι Εβραίοι

Τα γενετικά πορίσματα για τους Εβραίους έχουν κάποια ενδαφέροντα σημεία. Η Ellen Levy-Coffman πραγματοποίησε μια εξαιρετική ανασκόπηση που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό Journal of genetic genealogy(2005).

Ως γνωστό οι Εβραίοι της Διασποράς χωρίζονται σε Σεφαρδίμ (Ισπανοεβραίοι της Μεσογείου) και Ασκεναζίμ (Εβραίοι της Γερμανίας, Κεντρικής Ευρώπης και Ρωσσίας).Δυστυχώς, οι περισσότερες μελέτες αφορούν τους Ασκεναζίμ μιας και αυτοί αποτελούν το 90% των Εβραίων στις ΗΠΑ.

Οι εβραϊκές ομάδες εμφανίζουν τρείς ιερατικές ανδρικές κάστες (Κοέν, Λεβί και Ισραελίτες) η συμμετοχή στις οποίες καθορίζεται από την πατρική καταγωγή.

Σύμφωνα με την εβραϊκή παράδοση, όλοι οι Κοανίμ (πληθ.του Κοέν) κατάγονται από τον Ααρών, αδελφό του Μωυσή, εδώ και 3300 χρόνια.

Από την μελέτη του Ψ στους Κοανίμ διαφόρων Εβραϊκών πληθυσμών πραγματικά βρέθηκε ότι μοιράζονται (97/106 εξετασθέντες !) ένα ιδιαίτερο απλότυπο, γνωστό έκτοτε ως CMH (Cohen Modal Haplotype).Μάλιστα, οι Thomas et al (1998) προσδιόρισαν τον αρχικό ιδρυτή της γενεαλογίας πριν 106 γενιές, δηλαδή κάπου 3300 χρόνια!

Αρχικά ανακοινώθηκε ότι ο απλότυπος αυτός ανήκει στην απλοομάδα J. Έκτοτε, ανακαλύφθηκε ότι η J χωρίζεται σε 2 ομάδες με διαφορετική προέλευση και γενετική ιστορία. Η J1 που χαρακτηρίζει τους Σημίτες με προέλευση την Νότιο Μεσοποταμία και Αραβική Χερσόνησο και τη J2 με προέλευση την βόρειο Μεσοποταμία και Ανατολία και φορείς τους μεσογειακούς Γεωργούς.. Αν και ο απλότυπος βρέθηκε και στις δύο ομάδες, γνήσιος θεωρήθηκε βεβαίως ο σημιτικός J1.

Έτσι δεν πολυανακοινώθηκε οτι μόνο το 48% των Ασκενάζι Κοανίμ και 58% των Σεφαρδιτών Κοανίμ έχουν τον σωστό CMH.

Αν και στο ιερατείο η J1 είναι τόσο συχνή, στο λαό τα ποσοστά είναι μικρότερα (15% στους Ασκεναζίμ και 12% στους Σεφαρδείμ).

Κι εκεί που οι Εβραίοι θριαμβολογούσαν για την καταγωγή του ιερατείου τους, ήρθαν οι μελέτες για την άλλη σημαντική κάστα,τους Λεβίτες. Οι Λεβίτες αποτελούν 5% του εβραϊκού πληθυσμού, και θεωρούνται απευθείας απόγονοι του Ααρών, του πρώτου μεγάλου αρχιερέα των ισραηλιτών. Αντί όμως να βρουνε το γνωστό απλότυπο CMH, βρήκανε ένα άλλο πραγματικά κοινό απλότυπο όχι της J απλοομάδας αλλά.... τον R1a1.! Κι αυτόν ,μόνον στους Ασκεναζίμ Λεβίτες. Πώς εισήλθε αυτή η βόρεια Ευρασιατική απλοομάδα (Σλάβοι, Σκανδιναβοί, Τουρκοτάταροι, Πακιστανοί, κλπ αλλά και Κουργκάνοι όπως είδαμε) στο γενετικό υλικό των Εβραίων.? Στους Ισραηλίτες Ασκεναζιμ το ποσοστό της R1a1 είναι πολυ μικρότερο ,πάνω όμως από12%.

Η απάντηση είναι προφανής για όσους ξέρουν την θεωρία του συγγραφέα Αρθουρ Καίστλερ για την χαμένη φυλή του Ισραήλ. Στην περιοχή μεταξύ του Καυκάσου και του ποταμού Βόλγα, το 740μΧ, ο βασιλιάς των Χαζάρων κι ολοι η στρατιωτική αριστοκρατία ασπάστηκαν τον Ιουδαϊσμό. Στην Βίβλο αναφέρεται ένας λαός Ασκενάζ που ζούσε στην γειτονιά των Αρμενίων, τα αρχαία χρόνια, και οι Χάζαροι πίστεψαν ότι επρόκειτο για προγόνους τους. Η αυτοκρατορία των Χαζάρων διαλύθηκε τον 13ο αιώνα.

Οι Χάζαροι θεωρούνται λαός Τουρκικής προέλευσης, συγγενής των Ούνων. Το όνομά τους ,προέρχεται από την τουρκική ρίζα "καζ" που σημαίνει "περιπλανώμενος", "νομάδας". Τα υπολείμματά τους τον 13ο αιώνα έφτασαν στην Πολωνία και την λοιπή ανατολική Ευρώπη όπου ενώθηκαν με τους Εβραίους που προωθήθηκαν από την Γερμανία και την κεντρική Ευρώπη. Οντας Εβραίοι, το ιερατείο τους πηρε την αρμόζουσα θέση του, ως Λεβίτες.

Ο Behar (2003) υπολόγισε τον "χρόνο ως τον πιο πρόσφατο κοινό πρόγονο" των R1a1 Λεβιτών, τα 663 χρόνια, πριν τις μέρες μας, υπολογισμός που ταιριάζει εκπληκτικά με την διάλυση του βασιλείου των Χαζάρων.

Μολονότι, ξέρουμε ότι οι τουρκοαλταϊκές ομάδες (Καζάκοι, Κιργίσιοι κλπ) έχουν ποσοστά της R1a1 ως και 60%, και οι Χάζαροι λογικά κάτι ανάλογο, μερικοί αμφισβήτησαν την προέλευση της R1a1 από τους υποτιθέμενους Χαζάρους. Η απάντηση δόθηκε από ένα άλλο εύρημα .

Το 5% των Ασκεναζίμ παρουσίαζε την ομάδα Q. Η απλοομάδα αυτή, καθαρά αλταϊκή, φτάνει στους τουρκοειδεις μέχρι και 20%. (Παραδόξως οι Νορβηγοι και οι άποικοι των Βίκιγκς φέρουν 4% το αλταϊκό αυτό γονίδιο, που είναι προπατορικό του Q3 των Ινδιάνων της Αμερικής)

Επίσης η άλλη ασιατική απλοομάδα ,η Κ συναντάται στους Ασκεναζίμ σε 2-3%.Τα σχόλια περιττεύουν.

Η νεολιθική G ,με πιθανή προέλευση τον Καύκασο συναντάται σε 9% των Ασκεναζίμ.Η G2 σε 2% των ανατολικών Ασκεναζίμ, πρέπει να σχετίζεται με τους Χαζάρους.

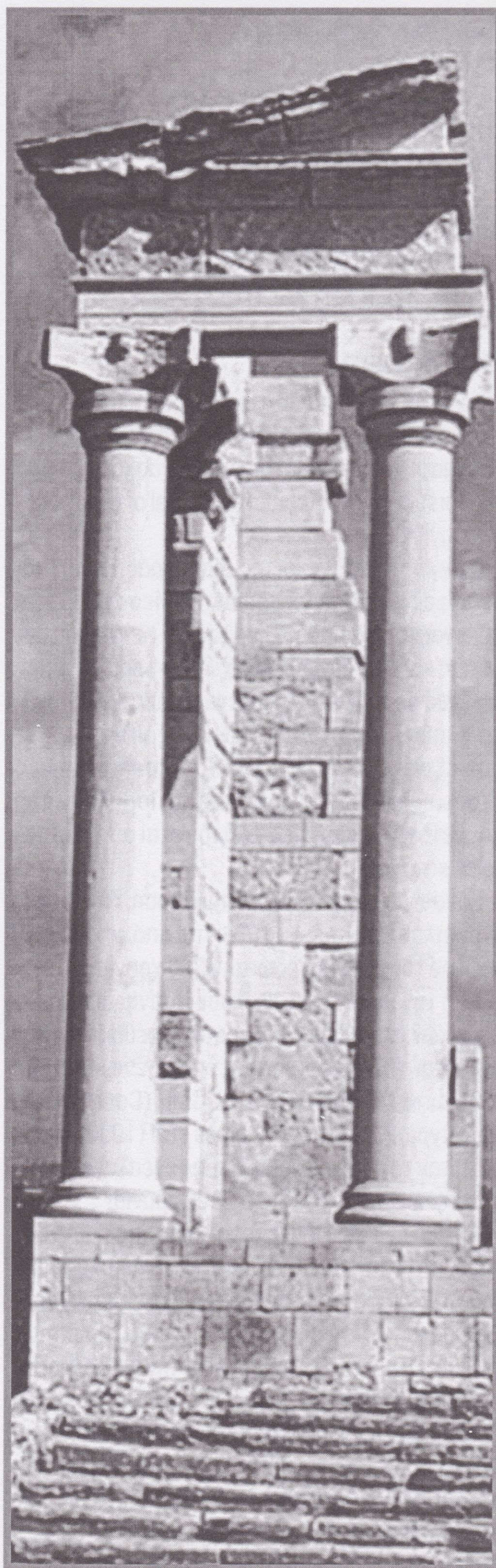
Κατά τ΄άλλα 18% των Ασκεναζιμ ανήκουν στην E3b (Στους Σεφαρδίμ 30%). Ενα ποσοστό που αφορά την υποομάδα E-M78 υποδηλώνει Ελληνική ή Ρωμαϊκή πρόσμιξη ενώ ένα άλλο σχετικά με την E-M35* βορειοαφρικανική πρόσμιξη.

Η J2, γράφει η Coffman, είχε λανθασμένα εκτιμηθεί ως μεσανατολική ή Εβραϊκή. Παρατηρείται μεν σε υψηλά ποσοστά (23% στους Ασκεναζίμ, 29% στους Σεφαρδίμ) αλλά σήμερα θεωρείται ότι πρόκειται για γονιδιακή ροή από γειτονικούς και ευρωπαϊκούς πληθυσμούς, όσον δε αφορά τον υποτύπο J-M102, της νοτίου βαλκανικής πρόκειται για ελληνική πρόσμιξη "προσυλήτων" σε ποσοστό 1-3%. Η J2 ενδεχομένως αντανακλά το μη σημιτικό στοιχείο της εθνογένεσης των εβραίων.(Χιττίτες,Χουρρίτες, Φιλισταίοι, κλπ)

Οι R1b (Ασκενάζι 10%), και η Ι (4%) οφείλονται καθαρά σε Δυτικοευρωπαϊκή πρόσμιξη.

Όσον αφορά τις λιγοστές μελέτες στο mtdna, θά αποφύγουμε να εισέλθουμε σε ερμηνείες .Αυτό που είναι σημαντικό, φαίνεται οτι η παράδοση που θέλει την εβραϊκότητα να διατηρείται από την πλευρά της μητέρας, είναι πρακτικά μύθος.

Οι Εβραίες έχουν πολυ μεγάλη ομοιότητα με τους λαούς που φιλοξένησαν τους Εβραίους και ανάλογη προέλευση παρά μεσανατολική.Είναι ο ανδρικός εβραϊκός πληθυσμός που διατηρεί την όποια μεσανατολική καταγωγή.

25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821
ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Είχαν ξυπνήσει ανέλπιστα οι νεκρωμένοι δούλοι
κι από το γέρο Δούναβη ως τ' άγριο Κακοσούλι
έβραζε γη και θάλασσα. Σεισμός, φωτιά, τρομάρα,
σπαθί και ψυχομάχημα και δάκρυ και κατάρα.
Εβρόντουν κι άστραφταν παντού τα κλέφτικα λημέρια.
Γοργά του Χάρου εθέριζαν τ' αχόρταγα τα χέρια,
Κ' ήταν ο πόλεμος χαρά, τα φονικά παιγνίδια.
Μεμιάς θολώνουν του Όλυμπου τα χιονισμένα φρύδια
Και μαύρα νέφη απλώνονται στου Κίσσαβου τη ράχη.
Ανατριχιάζουν τα κλαριά και τα νερά κ' οι βράχοι,
Μένουν παράλυτα, νεκρά, σαν νάχε διαπεράσει
Κρυφό μαχαίρι αυτήν τη γη κ' εσκότωσε την πλάση.

Είχε προβάλει από μακρά πουλί κυνηγημένο
Σα σύγνεφο με το βοριά και μαυροφορεμένο
Σκοτείδιασε τον ουρανό με τα πλατιά φτερά του
Και με φωνή που εξέσχιζε σκληρά τα σωθικά του
Ερρέκαξε κ' εβρόντησε: "Χτυπάτε, πολεμάρχοι!
Απ' άκρη σ' άκρη ο χαλασμός κρεμούν τον Πατριάρχη!

ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε'

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Σε τετρακόσια χρόνια πικρής σκλαβιάς έδωσε τέλος η μεγάλη ώρα του εθνικού ξεσηκωμού της 25ης Μαρτίου του 1821. Μέγα το όραμα της εθνικής ελευθερίας, που πρόβαλλε ολόφωτο "απ' τα κόκκαλα βγαλμένο των Ελλήνων τα ιερά", μιας εθνικής ελευθερίας, που κέρδισαν με το αίμα τους οι Αγωνιστές και πούλησαν χωρίς κανένα δισταγμό οι πολιτικάντηδες.

25η Μαρτίου 1821. Ο ξεσηκωμός του Γένους. Άγια στιγμή της νεώτερης Ελληνικής Ιστορίας. 25η Μαρτίου 2006. Σκυφτοί και ανάξιοι οι νεοέλληνες γραικύλοι, με το βλέμμα στραμμένο στους δείκτες του χρηματιστηρίου και στο ποιός θα είναι ο νικητής της αδιάφορης για την Πατρίδα μελλοντικής εκλογικής μάχης και με την καρδιά άδεια από κάθε μεγάλο όραμα, από κάθε εθνικό πόθο και ελπίδα. Σε στάχτες σωριάστηκαν τα ιδανικά, τα ιδανικά που έθρεψαν την πικρή ζωή των Ελλήνων σε τετρακόσια ολόκληρα χρόνια σκλαβιάς.

Τότε ο Κάλβος, ο Σολωμός, ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ο Μάρκος Μπότσαρης, ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, σήμερα κάποιοι ανάξιοι και αρλεκινοί και η ελληνοτουρκική "φιλία". Όμως, όλα αυτά δεν είναι δυνατόν να σταλάξουν στη ψυχή μας το φαρμάκι της απαισιοδοξίας. Πάντοτε λίγοι ήταν αυτοί που μέσα στην ψυχή τους κρατούσαν αναμμένη την φλόγα της Ελλάδος, της Μεγάλης Ελλάδος των λογισμών μας. Σήμερα, 185 χρόνια μετά την 25η Μαρτίου του 1821 και πάλι "ραγιάδες", όπως και τότε, προσμένουμε την ώρα ενός νέου μεγάλου ξεσηκωμού για Εθνική Ελευθερία.

Μετά την Επανάσταση...

Χρόνια σκληρά γεμάτα θλίψη για πολλούς αγωνιστές του 1821 ήταν τα χρόνια που ακολούθησαν την Επανάσταση. Πολλοί απ' αυτούς που έχυσαν το αίμα τους για την ελευθερία της Ελλάδος πέθαναν σαν κακούργοι στις αγχόνες και άλλοι τέλειωσαν την ζωή τους ψωμοζητώντας και ζητιανεύοντας! Όσο για το μεγάλο πνεύμα του εθνικού πάθους που υπήρχε τα τραγικά εκείνα χρόνια για το πνεύμα της ελευθερίας που βγήκε μέσα από τα κόκκαλα των Ελλήνων τα ιερά εκφυλίστηκε σιγάσιγά σε έναν στείρο και αρρωστημένο "λογιοτατισμό", που δεν είχε καμμία σχέση με την παράδοση και την αληθινή ιστορία του γένους μας. Χαρακτηριστικά είναι τα παρακάτω διηγήματα του Γ. Βλαχογιάννη που μας μεταφέρουν στο κλίμα που επικρατούσε λίγα χρόνια μετά την Επανάσταση του 1821. Στο πρώτο του διήγημα μας αφηγείται την ιστορία ενός αγωνιστού που πέθανε πάμφτωχος και που έγινε έρανος για την κηδεία του. Στο δεύτερο μας μιλάει για τον τρόπο που έβλεπε η λαϊκή ψυχή την μεγάλη θυσία του Μεσολογγίου και πως με στείρο τρόπο κάποιοι "εκσυγχρονιστές" της εποχής εκείνης κατόρθωσαν να ξεριζώσουν το πνεύμα του μεγάλου αγώνος.

Γ.ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ, "ΜΕΓΑΛΑ ΧΡΟΝΙΑ"

Του Αγωνιστή ο θάνατος

"Παιδιά τα συχαρίκια μου!

Φώνακε από τη θύρα, πριν ακόμα μπει στο καφενείο το λιγοσύχναστο της γειτονιάς ο Γιάννης ο Λογάς, που δεν άφηνε κίσσα στο κλαρί ακορόιδευτη.

- Πέθανε ο γερο - Χιονιάς!

Οι λίγοι που χαρτόπαιζαν, κι' οι άλλοι που παράστεκαν, κι' ο καφετζής ο ίδιος, που τον έφαγαν οι ξένες έννοιες, όλοι τιναχτήκανε με μια φωνή, που έδειχνε πιο ξάφνιασμα χαρούμενο παρά λυπητερό.

- Τον κακομοίρη τον Χιονιά!
Κρίμα στα κατομμύρια!
- Πάει κ' η σύνταξη που περίμενε απ' το βασιλιά.
Πώς πέθανε;

Στον ύπνο του κάτι τούρθε... Τον πλάκωσαν τα κατομμύρια. Ολο για το θησαυρό που θάβρισκε παραλογούσε. Πέθανε μ' αυτή την πετριά. Τότε έξαφνα φάνηκε στη θύρα ο γείτονας, ο επίτροπος της εκκλησιάς. Κάτι θ' άρπαξε τ' αφτί του και τους κύτταξε όλους αυστηρά. Στο χέρι του βαστούσε ένα δισκάκι σταυρωμένο με δύο ψιλά κεριά και με λιβάνι σκόρπιο ανάμεσα. Πήρε σειρά τα τραπέζια κ' έριχνε κι' από κανένα λόγο.

- Λεημοσύνη χριστιανοί, για τον Αγωνιστή. Πέθανε ο γέρο - Χιονιάς... στην ψάθα πάνου πέθανε. Κατοχρονίτης και πολύ βασανισμένος. Οι πληγές του - όπου έκανε να σκύψει, και μια πληγή ξετρύπωνε από τα κουρέλια του. Με το σιδερένιο παράσημο ζητιάνευε. Όλο τη σύνταξη 'νειρεύονταν, όλο αναφορές έστελνε στην κυβέρνηση. Μεθούσε, ο συχωρεμένος, για να σβήνει τα φαρμάκια του. Κατάντησε τρελός. Έβλεπε τα νιάτα του, τα καλοπερασμένα. Θησαυρούς 'νειρεύονταν - αυτό γε-

λούσατε; Είχε κάποιο δίκιο μεσ' την τρέλλα του - κάτι ξέρω 'γω γι' αυτό...

Τώρα θα μας αφήσει κ' εμάς ησύχους. Δεν θάχουμε με ποιόνε να γελάμε. Πάει κ' η σύνταξη, πάνε κ' οι κρυμμένοι θησαυροί! Πάει ο γερο - Χιονιάς, που μας γλεντούσε με τις φαντασίες του. Νηστικός, χαροκοπούσε τους χορτάτους. Πεθαμένος θα μας χαρατσώσει τώρα... Λεημοσύνη για το θάνατό του!

Κι' ο επίτροπος πικρογελούσε κι' αυτός μέσα στη λύπη για το γέρο φίλο του."

Έτσι ήτανε

"Παππού, σήκου, παππούλη: Σήμερα είναι μέρα επίσημη: Τι φυλάς το στρώμα και βογγάς; Όλο βογγάς, κι' όλο μαλλώνεις - σώνει πιά: Έβγα να ιδείς: Έλα ν' αλλάξεις και να πας στην αγορά. Ο κόσμος έχει πανηγύρι σήμερα - Σάββατο Λαζάρου:

Το μαθητούδι ζωηρό, καθώς μπήκε στο σπίτι, έφυγε κιόλα. Το 'ξερε ο παππούς, πως ήταν η τραγή Παραμονή, της Έξοδος η μέρα... Αχ, τέτοια μέρα δε θα ξαναφανεί - μήτε ο Θεός να δώσει.

Το 'ξερε ο παππούς, κι' αυτό από μέρες κι' από νύχτες συλλογιόταν. Ο πονεμένος νους του σερνότανε τριγύρω στη μεγάλη Θύμηση. Και την περίμενε τη μέρα αυτή, σα να 'τανε να 'ρχόταν άλλη μια φορά, πρώτη φορά - του κάκου.

Μα του μικρού τ' αγγόνου οι χαρωπές φωνές του ξάφνισαν το νου. Κ' εκεί, να πάλι το τρελόπαιδο μπροστά του. Άφησε τις τρεχάλες για να ξαναρθεί να του γίνει πειρασμός και πάλι.

- Ακόμη κάθεσαι παππούλη; Λεχώνα θα μου γίνεις αυτού πέρα; Απόλυσε κ' η εκκλησιά:

- Καλά, καλά, μωρέ παιδί, μη με μαλλώνεις τόσο, γέρος είμαι, δεν μπορώ να σηκωθώ. Εδώ άσε με να σήπωμαι...

- Τι είπες; Δεν ακούς; Περνάει η Έξοδο!

Αυτός ο λόγος χτύπησε το γέρο αλλόκοτα. Της λιτανείας η βοή, που έφτανε απ' τον άλλο δρόμο, κρυφή τρεμούλα τού 'χυσε στα σωθικά, ο νους του σάλεψε άξαφνα.

- Έφτασα: Τ' άρματά μου:

Ορθός τινάχτηκε, σαν παλληκάρι. Ανάλλαγος, ανάμαλλος ζώστηκε το σπαθί. Και βγήκε. Τα μάτια αγριωπά στυλώνει γύρω του. Κάτι σα να ζητεί. Το κανόνι και το τουφέκι γεμίζει όλη τη χώρα μ' αμέτρητη βοή. Κόσμος πολύς στην αγορά. Όλοι ντυμένοι τα καλά τους. Όλοι τ' άρματα κρατούν - και ρίχνουν. Ο λαός παίζει με τη φαντασιά του το παιγνίδι αυτό, στο χρόνο μια φορά. Θέλει να ξαναζωντανέψει τη μεγάλη εικόνα, έτσι για να δει "πως ήτανε" κι' ο γέρος πάει να το πιστέψει.

Βρίσκεται με τ' αγγόνι στης λιτανείας την ουρά, κι' ακολουθούν. Τέλος στους Τάφους έφτασαν. Εκεί χιλιάδες συναγμένοι στέκονται κι' ακούν έναν που βγάνει λόγο, μα ο λόγος είν, ατέλειωτος. Ο γέρος ακούει, και δεν καταλαβαίνει. Ακούει και καρτερεί, σαν κάτι φαίνεται να καρτερεί...

- Ωρέ, δεν ήταν έτσι: κράζει με δυνατή φωνή.

Αφησε στη μέση τη γιορτή και πήρε το δρόμο πίσω για το σπίτι. Θυμωμένος φαίνεται. Βογκάει, στ' αγγόνι δε μιλεί. Άξαφνα σταματάει. Εκεί κοντά του κάποιος τραγουδεί. Ένας τυφλός, χωριάτης διακονιάρης, στρωμένος καταγής, παίζει τη λύρα του και τραγουδεί. Λέει το θλιμμένο, το μοιρολόγι του Μεσολογγιού.

Ορθός ο γέρος, άσειστος ακούει. Βρύση πάνε τα μάτια του. Κλαίει ήσυχα, και δε μιλεί. Τέλος κόπηκε το τραγούδι.

- Να, ωρέ, έτσι ήτανε:

Αυτό είπε μοναχά. Και γύρισε στο σπίτι του και στον καϊμό του."

ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Αποκρυπτογράφηση μηνύματος μετά από 64 χρόνια

● **Στις αρχές του 1940** η Βρεταννία, στην προσπάθειά της να αποκρυπτογραφήσει τα 8.500 ημερήσια μηνύματα του Στόλου του Γ' Ράιχ, συνεργάστηκε με μια ομάδα επαγγελματιών πρωταθλητών του σκακιού. Ένας από τους κύριους στόχους ήταν και τα υποβρύχια των Γερμανών και η αποκρυπτογράφηση μόνο εύκολο έργο δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί καθώς οι κωδικοί άλλαζαν συχνά στοιχεία. Η ομάδα του Μπλέτσλεϊ Παρκ (όπως έγινε γνωστή) κατάφερε να πλησιάσει στην αποκάλυψη του μηνύματος με κωδική ονομασία "Ενίγκμα" γεγονός που ενέπνευσε κινηματογραφικές ταινίες και μυθιστορήματα στο παρελθόν. Όμως το έργο τους δεν ολοκληρώθηκε ποτέ.

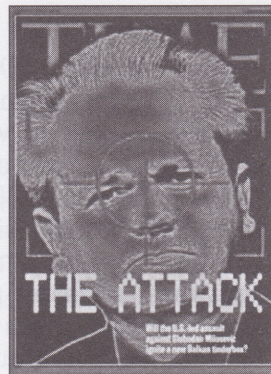
Εκεί που σταμάτησαν οι Βρεττανοί σκακιστές εξήντα χρόνια πριν, ήρθε να ολοκληρώσει το έργο τους ένας άγνωστος Γερμανός μουσικός, ο Στέφαν Κραχ. Για τον σκοπό αυτό επιστράτευσε 2.500 ηλεκτρονικούς υπολογιστές και ερασιτέχνες που δούλεψαν με ενθουσιασμό για την υπόθεση.

Το εν λόγω μήνυμα είχε σταλεί από το υποβρύχιο U-264 στις 25 Νοεμβρίου του 1942, τότε που ο Γερμανικός στόλος βύθιζε εκατοντάδες συμμαχικά πλοία στον ωκεανό. Το μήνυμα δεν αφορά κάποιο μεγάλο μυστικό. Προσδιορίζει όμως τη θέση του εχθρού και επίσης αναφέρει: "Υποχρεωμένοι να καταδυθούμε στην επίθεση, νάρκες βυθού!"

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Νεκρός ο Μιλόσεβιτς

● **Νεκρός βρέθηκε στο κρεβάτι του ο 64χρονος πρώην ηγέτης της Σερβίας** Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς, στις φυλακές της Χάγης. Δικάζονταν στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο του ΟΗΕ με την κατηγορία εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας. Ο Μιλόσεβιτς στο παρελθόν είχε καρδιολογικά προβλήματα, γεγονός που οδήγησε αρκετές φορές στην διακοπή της δίκης. Το αίτημά του για μεταφορά στη Μόσχα για λόγους υγείας είχε απορριφθεί και ο συνήγορος του Στήβεν Κέι δήλωσε μετά την είδηση του θανάτου του πως ο Μιλόσεβιτς αποκλείεται να αυτοκτόνησε. Μάλιστα σε επιστολή που έδωσε στη δημοσιότητα ο ίδιος καταγγέλλει προσπάθειες δηλητηρίασης: "Θέλουν να με δηλητηριάσουν", έγραφε μία μέρα πριν το θάνατό του, ο Σλόμπονταν Μιλόσεβιτς σε επιστολή του προς την πρεσβεία της Ρωσίας στην Ολλανδία...

ΙΤΑΛΙΑ

"Καλύτερα Φασίστας παρά κίναιδος"

● **Με αυτή την ξεκάθαρη φράση** υπερασπίστηκε την πολιτική της ταυτότητα η Αλεσσάντρα Μουσολίνι, εγγονή του Ιταλού Ηγέτη του Μεσοπολέμου. Μόλις ένα μήνα μετά την εκλογική συνεργασία (για λόγους εκλογικού συστήματος) με το κόμμα του Μπερλουσκόνι, η κα Μουσολίνι δεν φοβάται να υποστηρίξει δημόσια τον Φασισμό. Σε τηλεοπτική εκπομπή όπου διαρκώς επιχειρούνταν να "κατηγορηθεί" για τις σχέσεις αίματος με τον Duce εκείνη απάντησε ευθέως πως είναι υπερήφανη για την οικογένεια της και τις ρίζες της. Στις εκλογές του επόμενου μήνα, πρόκει-

ται να συμμετέχει και ο/η πρώτος/η (διαλέξτε μόνοι σας το φύλο!) transsexual υποψήφιος. Ο Vladimir Luxuria, φιλοδοξεί να εκλεχθεί βουλευτής με το Κομουνιστικό Κόμμα Ιταλίας (με τί άλλο θα μπορούσε να ήταν;) και συμμετέχοντας στην εκπομπή ρώτησε την κα Μουσολίνι αν απορρίπτει τους κίναιδους από την Ιταλική κοινωνία. Εκείνη απάντησε πως είναι καλύτερα να είναι κανείς Φασίστας παρά αδελφή!

● **Μεγάλες υλικές ζημιές** προκλήθηκαν στο Μιλάνο από "αντιφασίστες" που επιχείρησαν να ματαιώσουν προγραμματισμένη προεκλογική συγκέντρωση της Flamma Tricolore. Οι αριστεροί εξάντλησαν τα αποθέματα της ...επαναστατικότητάς τους, πυρπολώντας αυτοκίνητα πολιτών και ολόκληρο κτίριο σε πολυσύχναστο δρόμο της πόλης! Αυτά γίνονται συχνά θα πει κάποιος... Η διαφορά όμως εδώ είναι στο ότι οι καταστηματάρχες της περιοχής βγήκαν σε έξαλλη κατάσταση περνώντας τον νόμο στα χέρια τους (στην κυριολεξία) και συνεπλάκησαν με τους "οργισμένους νεαρούς" δίνοντας τους ένα μάθημα αληθινής οργής! Ο ιταλικός τύπος έγραψε πως τα επεισόδια ήταν τα σοβαρότερα από αυτά της Γένοβα το 2001.

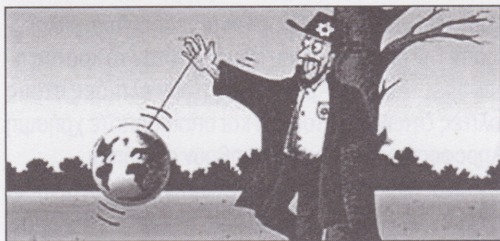
ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

● ***Καταζητούνται Λευκοί Αυστραλοί*** για τις ταραχές
Η αστυνομικές αρχές της Αυστραλίας έδωσαν στη δημοσιότητα φωτογραφίες των 20 βασικών υπόπτων για τις φυλετικές ταραχές που έγιναν τον περασμένο Δεκέμβριο στις ακτές της Cronulla. Υπενθυμίζουμε ότι τον Δεκέμβριο του 2005, εκατοντάδες νεαροί Λευκοί, εξεγέρθησαν εναντίον της κοσμοπλημμύρας των παράνομων αλλοδαπών που δεν αρκέστηκαν στην υποβάθμιση της χώρας, αλλά θέλησαν να επικρατήσουν και στους δρόμους.
Φυσικά αποδείχθηκε το αυτονόητο, όταν ο κόμπος έφτασε στο χτένι και αυθόρμητα οι νεαροί Αυστραλοί έδωσαν την απάντηση που αρμόζει, όταν το κράτος αδιαφορεί. Τώρα οι Αρχές αναζητούν ελπίδες στους πολίτες ζητώντας στοιχεία και οποιαδήποτε χρήσιμη πληροφορία για να ενοχοποιηθούν οι ντόπιοι.
Δεν είναι διόλου παράξενο βέβαια, πως η αστυνομία δεν έκδωσε ΠΟΤΕ φωτογραφίες των ξένων κακοποιών οι οποίοι βρίσκονται υπό την προστασία τους. Ο Carl Scully που διατελεί Υπουργός Δημοσίας Τάξης μάλιστα δεν αφήνει περιθώρια παρεξηγήσεων για τις προθέσεις του κράτους: "Αυτό που έχω να συμβουλέψω τους αναζητούντες από την αστυνομία, είναι να παραδοθούν για να αποφύγουν την διαπόμπευσή τους από την δημοσίευση των φωτογραφιών στα ΜΜΕ!" Αν δεν είναι αυτό ωμός εκβιασμός, τότε τι είναι;

ΙΡΑΝ

Συνεχίζεται ο διαγωνισμός γελοιογραφιών για το "Ολοκαύτωμα"

● Μεγάλη αίσθηση έχει προκαλέσει ο διαγωνισμός γελοιογραφίας που διοργανώθηκε στο Ιράν και αποτέλεσε κατά κάποια έννοια απάντηση στα σκίτσα που δημοσιεύθηκαν στην Ευρώπη εναντίον του Ισλάμ. Εδώ σας παραθέτουμε μερικά από αυτά και όπως θα δείτε εκτός της καλλιτεχνικής τους αξίας περνάνε και συγκεκριμένο μήνυμα κατά της υπόθεσης του "Ολοκαυτώματος" των 6.000.000 εβραίων από τους Εθνικοσοσιαλιστές.
Οι χρήστες του διαδικτύου μπορούν να βρουν πολλά ακόμη στη διεύθυνση www.irancartoon.com
Υπάρχουν βεβαίως και σημαντικές αντιδράσεις από ...ένθερμους υποστηρικτές του Ισραήλ όπως ο Γερμανός συγγραφέας Gunther Grass που είναι βραβευμένος με νόμπελ λογοτεχνίας το 1999 και το έργο του φέρει έντονη πολιτική σφραγίδα. Ο εν λόγω συγγραφέας έδωσε συνέντευξη τύπου στην Πορτογαλία με αφορμή την κυκλοφορία του νέου του βιβλίου και σύγκρινε τις γελοιογραφίες του Ιρανικού διαγωνισμού με εκείνες των Εθνικοσοσιαλιστών για τους εβραίους. Είπε πως δεν διαφέρουν σε τίποτε από αυτές που δημοσίευε από το 1926 η εφημερίδα "Der Sturmer" του στελέχους του NSDAP, Julius Streicher. Επίσης προσδιόρισε πολιτικά τους υπεύθυνους της Δανέζικης εφημερίδας Jyllands-Posten ως "ριζοσπάστες ακροδεξιούς".
Εκείνο που μάλλον δεν έχει ακούσει ο κος Grass, εί-

ναι τις φήμες (;) για την εβραϊκή καταγωγή του εκδότη της εφημερίδας που προκάλεσε τόσο θόρυβο...

ΓΑΛΛΙΑ

Πρόστιμο 5000...σε νέγρο κωμικό

● **Όταν απειλείται η ιουδαϊκή φήμη**, τότε οι εβραίοι δεν κάνουν διακρίσεις ανάμεσα σε εκείνους που πρόκειται να τιμωρήσουν νομικά...

Ο 40χρονος Καμερουνέζος κωμικός με το ...Γαλλικό όνομα Dieudonne M'Bala M'Bala δέχθηκε πρόστιμο 5000 ευρώ από Γαλλικό δικαστήριο για αντιεβραϊκά σχόλια που έκανε προ δυο ετών σε συνέντευξη που έδωσε σε καθημερινή εφημερίδα. Συγκεκριμένα είχε πει ότι οι εβραίοι είναι φυλή εμπορίας σκλάβων που απλώς έχει μεταφέρει το εμπορικό της ενδιαφέρον στον τραπεζικό τομέα! "Σήμερα" συνεχίζει, "δεν κάνουν τίποτε άλλο από τα υποστηρίζουν τις πολιτικές τρομοκρατίας του δολοφόνου ηγέτη τους Σαρόν..." Μάλιστα για το συγκεκριμένο απόσπασμα δέχονταν και ανώνυμες απειλές κατά της ζωής του, που ο ίδιος απέδιδε σε εβραϊκούς κύκλους.

Το πρόστιμο που καλείται να πληρώσει ο Καμερουνέζος, θα μοιραστεί σε τρεις αντιρατσιστικές οργανώσεις εβραϊκών πεποιθήσεων...

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Συνεχίζεται η τρομοκρατία
σε ιερούς χώρους της Παλαιστίνης

● **Να πυρπολήσει τον καθολικό ναό** του ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Ναζαρέτ, επιχείρησε ομάδα εβραίων, προκαλώντας ταραχές και μίσος στην κατεχόμενη Παλαιστίνη.

Σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες, ένας εβραίος μεσήλικας και δυο γυναίκες-ανήκοντες στην ίδια οικογένεια-πυροδότησαν αυτοσχέδιο εμπρηστικό και εκρηκτικό μηχανισμό μέσα στην ιστορικής αξίας εκκλησία, προκαλώντας φωτιά. Και οι τρεις είχαν μεταμφιεστεί σε τουρίστες χριστιανούς, όταν εισήλθαν στον ναό λίγο μετά την δύση του ηλίου χρησιμοποιώντας ένα καροτσάκι για μωρό για να κρύψουν τα εμπρηστικά τους υλικά.

Αμέσως μετά την τέλεση της βάρβαρης κι απρόκλητης πράξης τους, οι παρακολουθούντες την λειτουργία χριστιανοί περικύκλωσαν τους τρεις δράστες και τους συνέλαβαν. Ταυτόχρονα σε ένα κύμα αντισιωνιστικού μένους ένα πλήθος Παλαιστινίων χριστιανοί και μουσουλμάνοι μαζί, συγκεντρώθηκαν έξω από την σωζόμενη ρωμαιοκαθολική εκκλησία διαμαρτυρόμενοι για την υποκίνηση αυτών των πραγματικά τρομοκρατικών πράξεων όσο και για την απροκάλυπτη ανοχή και υπόθαλψή τους από τις ισραηλινές αρχές (αστυνομία και ΜΜΕ) που αμέσως απεφάνθησαν ότι οι δράστες "είχαν ψυχολογικά προβλήματα και ήσαν διαταραγμένοι".

Αντιθέτως ο Παλαιστίνιος δήμαρχος της Ναζαρέτ, Ramez Jarayseh στηλίτευσε τον ισχυρισμό, λέγοντας ότι:

"Ήταν ένα προετοιμασμένο ψέμα που χρησιμοποιεί το ισραηλινό κατεστημένο, κάθε φορά που εβραίοι εξτρεμιστές επιτίθενται σε ιερούς χώρους χριστιανών και μουσουλμάνων".

Η αστυνομία του Ισραήλ ανέφερε ότι ο κύριος υπεύθυνος, στο πρόσωπο του οποίου αναγνωρίστηκε ο 44χρονος Haim Eliyahu Havivi, είχε ανακριθεί και στο παρελθόν, συσχετιζόμενος με υποθέσεις παρομοίων επιθέσεων σε μουσουλμάνους και σε διάφορους ιερούς τόπους καθώς είχε κατηγορηθεί επανειλημμένα για διάφορες απειλητικές δηλώσεις του.

Η επίθεση αυτή πυροδότησε τις δυναμικές διαμαρτυρίες όλων των κατοίκων της περιοχής, που συγκεντρώθηκαν έξω από την εκκλησία φωνάζοντας συνθήματα εναντίον της απροκάλυπτης χαλαρότητας που επιδεικνύει η κυβέρνηση του Ισραήλ σε ότι αφορά τους εβραίους τρομοκράτες. Όταν επενέβησαν αστυνομικοί για να εισέλθουν και να παραλάβουν τους δράστες, οι συγκεντρωμένοι τους εμπόδισαν. Αμέσως κλήθηκε η ειδική αστυνομική μονάδα χρησιμοποιήθηκαν αφειδώς δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης και ανταλλάχτηκαν καπνογόνα, πέτρες και φλεγόμενα ξύλα. Οι συγκεντρωμένοι επιτέθηκαν και στο ασθενοφόρο που κλήθηκε να παραλάβει πέντε αστυνομικούς. Από τους συγκεντρωμένους σημειώθηκαν δυο σοβαροί τραυματισμοί καθώς χτυπήθηκαν άγρια κατά την σύγκρουση αφού είχαν προηγουμένως ακινητοποιηθεί εξαιτίας της προσβολής τους από δακρυγόνα.

περιοδικό
RESISTANCE-ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

το τεύχος 26 κυκλοφορεί
στα περίπτερα
και κεντρικούς πάγκους

σε αυτό το τεύχος διαβάστε:

> *"-Η Μητερα όλων των Μαχών"*
του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
> *"Η Διαχρονικοτητα της Αρχαιας Λατρειας"*
του Θ. Κουκοβίστα
> *"Η εσωτερική διάσταση του Εθνικοσοσιαλισμού"*
Μύθοι και αλήθειες για την Εταιρία της Θούλης
> *"10 χρονια απο την Μεγάλη Προδοσία των Ιμίων"*
του Ιωάννη Μάνεση
> *Συνεντευξεις:*
DER STURMER [ΕΛΛΑΣ] / **WARBRINGER** [ΦΙΛΑΝΔΙΑ]
SAGA [ΣΟΥΗΔΙΑ]

ΔΩΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟΣ ΣΚΟΥΦΟΣ
ΣΕ ΤΡΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ!

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

εναντίον όλων!

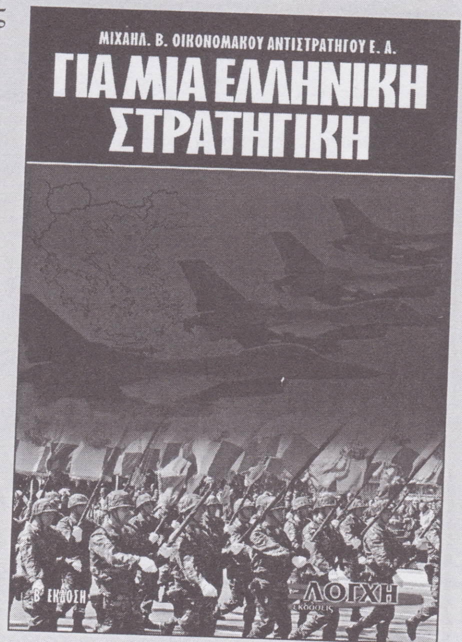
Αντιστρατήγου Ε.Α. Μιχαήλ Β. Οικονομάκου

«ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ»

β' έκδοση

Είναι πραγματικότης ότι η Γεωπολιτική είχε περιορισμένο ενδιαφέρον στην ελληνική βιβλιογραφία με την εξαίρεση βέβαια κάποιων συγγραφέων όπως του μεγάλου έλληνα φιλοσόφου Π.Κονδύλη, ο οποίος ασχολήθηκε με την θεωρία της γεωπολιτικής. Το πόνημα του Αντιστρατήγου Οικονομάκου είναι μία "επί του πρακτέου" διαπραγμάτευση της στρατηγικής θέσεως της χώρας μας και κείμενο ρεαλιστικής προτάσεως ως προς την αμυντική προετοιμασία της χώρας.

Η εν λόγω κυκλοφορία των εκδόσεων "Λόγχη" είναι έργο που είχε εκδοθεί πρώτη φορά το 1980. Εν τούτοις δεν χάνει τη σημασία του, καθώς είναι όχι μόνο ενδεικτικό της περιόδου του "Ψυχρού Πολέμου", αλλά και υποδεικνύει τις περιοχές μελλοντικών κρίσεων και προτείνει την αποφασιστική και δυναμική αποτροπή της τουρκικής επεκτατικότητος

Πιο συγκεκριμένα αφού γίνεται συνοπτική αναφορά στην ιστορική διαδρομή του Έθνους μας , ακολουθεί λεπτομερής εξέταση του ρόλου της διπλωματίας , της επιδιωκόμενης Ελληνικής στρατηγικής, των πάσης φύσεως κινδύνων (εξ Ανατολών και από Βορράν) και των παραγόντων που επηρεάζουν την εξωτερική πολιτική του ελληνικού κράτους . Εν συνεχεία παρουσιάζεται η κατάσταση στον ευρύτερο γεωπολιτικό χώρο της Βαλκανικής και της Ανατολικής Μεσογείου. Ο συγγραφέας παραθέτει με οξυδέρκεια τόσο τις προοπτικές και την εξωτερική πολιτική εκάστου κράτους της περιοχής, όσο και τις διμερείς του σχέσεις. Πρέπει να αναφέρουμε την -σχεδόν προφητική- αναφορά στο μέλλον της -τότε- πολυεθνικής και μετατιτοϊκής Γιουγκοσλαβίας. Επιπροσθέτως μελετώνται παράμετροι των διεθνών σχέσεων, όπως η επιλογή συμμάχων, η εθνική ομοψυχία και η ευρύτερη στρατηγική. Έμφαση δίνεται στο Αιγαίο το οποίο άλλωστε ήταν και είναι ο ζωτικός χώρος του Έθνους μας. Ο Αντιστράτηγος Οικονομάκος προτείνει μια ρεαλιστική εξωτερική πολιτική βασισμένη στην στρατιωτική και οικονομική ισχύ, και όχι σε πασιφιστικές πομφόλυγες και μυθοπλασίες. Η διπλωματία είναι απλά η απεικόνιση των εκάστοτε συσχετισμών ισχύος.

Το ύφος του κειμένου είναι λιτό, δωρικό και η διαπραγμάτευση των θεμάτων κατατοπίζει πλήρως. Το περιεχόμενο είναι προσιτό στο ευρύ κοινό και βάζει τον αναγνώστη στην πρακτική προβληματική των διεθνών σχέσεων , μακριά από διεθνιστικά φληναφήματα. Παρά τα 26 χρόνια από τη συγγραφή και έκδοσή του είναι επίκαιρο τόσο όσον αφορά τις διαπιστώσεις του όσο και τις προτάσεις του.

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Μέσα στις επόμενε μέρες πρόκειται να κυκλοφορήσει η β' έκδοσις του βιβλίου του Ν.Γ. Μιχαλολιάκου "ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΛΟΓΟΣ". Στην πραγματικότητα πρόκειται περί της τρίτης εκδόσεως, αφού η πρώτη έκδοση έχει εξαντληθεί εδώ και δέκα περίπου χρόνια και από τότε μέχρι σήμερα έχουν κυκλοφορήσει με την μέθοδο των φωτοτυπημένων αντιγράφων αρκετές εκατοντάδες αντίτυπα του βιβλίου. Το εν λόγω βιβλίο αποτελεί μία προσπάθεια (επιτυχημένη ή αποτυχημένη θα κρίνει ο αναγνώστης) εμβαθύνσεως στο πνευματικό έργο ενός μεγάλου διανοουμένου του 20ου αιώνος, για τον οποίο έγραψαν κολακευτικά λόγια και συγκλονίστηκαν από τον θάνατό του μεγάλες μορφές του πνεύματος όπως ο ΄Ιων Δραγούμης (πνευματικός του αδελφός), ο Κωστής Παλαμάς και ο Άγγελος Σικελιανός.

Το έργο του Περικλή Γιαννόπουλου, ο οποίος υπήρξε ένα ξεχωριστό και μοναδικό πνεύμα, σήμερα είναι για τους περισσότερους λησμονημένο και πώς να μη είναι, όταν αυτά που πίστευε και εκήρυσσε ο Περικλής Γιαννόπουλος είναι εντελώς αντίθετα από τον ζόφο και την απαξία που κυριαρχεί στις ημέρες μας!

Το βιβλίο εκδόθηκε πρώτη φορά στα 1982 πριν από 23 ολόκληρα χρόνια και πολλοί ήσαν αυτοί που ισχυρίστηκαν ότι δεν αφορά ακριβώς τον Περικλή Γιαννόπουλο... Πράγματι έτσι είναι. Δεν πρόκειται περί μίας αποστεωμένης φιλολογικής επισκοπήσεως των γραπτών του μεγάλου αυτού ΄Ελληνα, αλλά περί μίας προσπαθείας να δοθεί διάσταση μέσα στην σύγχρονη εποχή στον πύρινο Απόλυτα Ελληνικό Λόγο του. Πολλοί είναι αυτοί που επιθυμούν(γιατί έτσι τους βολεύει...) τα όσα έγραψαν ή είπαν όχι πριν από 23 χρόνια, αλλά και πολλές φορές και πριν από 3 μόλις χρόνια να λησμονούνται. Ο συγγραφεύς, όμως, του συγκεκριμένου βιβλίου δεν έχει κανέναν λόγο να απαρνείται το παρελθόν του και τα όσα έχει υπογράψει. ΄Ετσι, λοιπόν, αποτελεί συνειδητή επιλογή του η επανέκδοση του βιβλίου αυτού, το οποίο μπορεί σε κάποια σημεία ίσως να έχει ξεπεραστεί, αλλά στην ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ουσία του παραμένει ζωντανό.

Ο Περικλής Γιαννόπουλος ήθελε προπαντός να είναι ένα παράδειγμα και η ύστατη πράξη του ήταν μία πράξη περιφρονήσεως προς τους μικρούς που εχειρίζοντο και δυστυχώς συνεχίζουν και σήμερα να χειρίζονται τα πράγματα του Μεγάλου μας ΄Εθνους. Κατά τούτο λοιπόν, η απαίτησή του, απαίτηση για έναν νέο Ελληνισμό αντάξιο του αρχαίου ενδόξου, για μια Αληθινή Ελλάδα παραμένει επιτακτική.

Από το βιβλίο Περικλής Γιαννόπουλος και το παρακάτω χαρακτηριστικό απόσπασμα:

Ευθύνες δι' ό,τι κακό μας συμβαίνει, είτε εις προσωπικόν, είτε εις Εθνικόν επίπεδον και πρέπει να ζητούμε από τους άλλους, αλλά πρώτα απ' όλα από αυτόν τον ίδιον τον εαυτό μας.

"Ελληνική φυλή ο μεγαλύτερος εχθρός Σου είναι:
Ο ΕΑΥΤΟΣ ΣΟΥ".

(΄Εκκλησις προς το Πανελλήνιον Κοινόν, σελίς 167)

Τα παράπονα δεν αρμόζουν εις τους Δυνατούς Ανθρώπους ούτε εις τας Ισχυράς Φυλάς, είναι δε ανήθικος διέξοδος η διαμαρτυρία και Ηθικόν Καθήκον η Πράξις, η Δράσις, η Κίνησις, η Ενέργεια.

"Ελληνική Φυλή τι φωνάζεις;
Μπήκαν κλέφτες στο μανδρί;
Εάν σου βαστά έμπα διώχτους"

(΄Εκκλησις προς το Πανελλήνιον Κοινόν, σελίς 168)

Η πορεία του ανθρώπου πρέπει να είναι πάντοτε Δυναμική, να πορεύεται δε προς πραγματικότητας ζώσας και όχι να προσκολλάται εις πτώματα.

"Πτωματομανείς, ξεκολλήστε από τα Πτώματα. Παύσατε την Πτωματοφαγίαν. Δια να υπάρξη Αήρ Αναπνεύσιμος προς Ζωήν: ΘΑΨΤΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΤΩΜΑΤΑ".

(Νέον Πνεύμα, παράγραφος 15)

Ο άνθρωπος ως κανόνα του βίου του πρέπει να έχη την Δύναμιν, το Σπαθί, διότι η Ζωή είναι προπαντός Κίνησις. Και ο άνθρωπος εάν θέλει να είναι Ζωντανός πρέπει να είναι Δυνατός και εάν θέλει να είναι Υπερήφανος, και όχι μέλος της αγέλης των ταπεινών, δεν πρέπει να καταδέχεται τίποτα το οποίον δεν έχει κατακτήσει με το Σπαθί του.

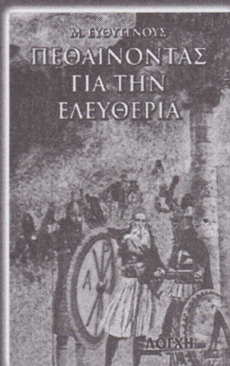
"Η ΜΟΝΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΠΑΘΙ. Και είνε ανήθικον και άσκοπον και το να Σας δώσουν και το να δεχθείτε τι. Και να Σας δώσουν, αν είσθε Σάπιοι, ο πρώτος Δυνατός θα Σας το πάρη. Το Ηθικόν είνε αν είσθε Σάπιοι, να Σας ξεπατώσουν και καθαρίσουν τη Γη. Φυλάτε τη Γη Σας και την Τιμή της, μόνο με Σπαθί. Πάψετε Σαπιοδιδάσκαλοι και Σαπιορήτορες -ΑΝΑΔΟΡΑΤΖΗΔΕΣ- να εξευτελίζετε τη Φυλή. Πάψετε Παλιόγρηες τις κλάψες, τα σάλια, τα μελάνια και πιάστε το ΣΠΑΘΙ. Τα πάντα στη Ζωή -Η ΦΥΣΙΣ ΤΟ ΛΕΕΙ- κατακτώνται με το ΣΠΑΘΙ. Και έτσι είνε και μόνο έτσι πρέπει να είνε".

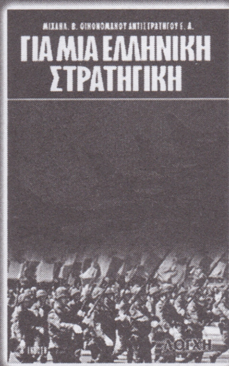
(΄Εκκλησις προς το Πανελλήνιον Κοινόν, σελίς 165)

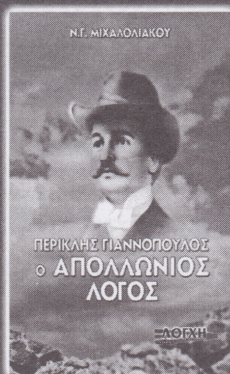
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΛΟΓΧΗ
εκδόσεις

ΒΙΒΛΙΑ, CD ΕΜΒΑΤΗΡΙΩΝ,
ΡΕΠΛΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ,
ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ, T-SHIRTS
www.logxi.com

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

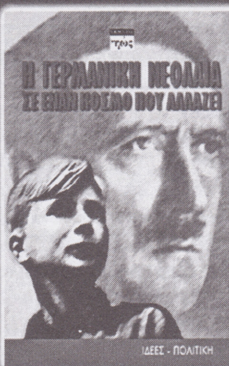

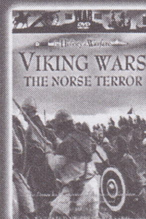

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ DVD

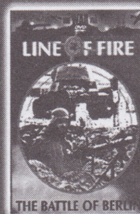

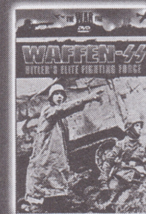
Σπάνιο οπτικο-ακουστικό υλικό με τις αξεπέραστες, ακόμη και σήμερα, παρελάσεις του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος των Γερμανών Εργατών

12 ευρώ

CD ΕΜΒΑΤΗΡΙΩΝ

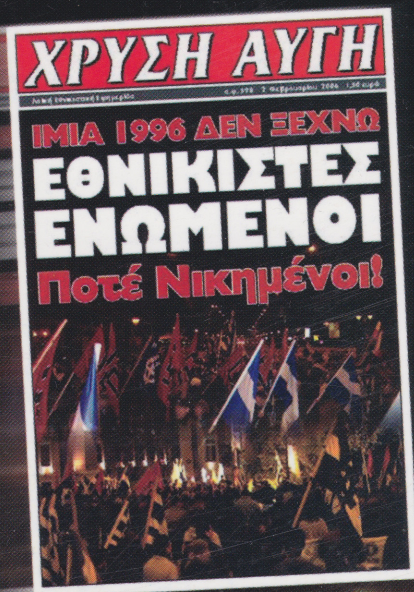

Ζαλοκώστα 5, 2ος όροφος Αθήνα τηλ: 2103611590 6945173680
Τρίτη 10.00 -14.30 Τετάρτη 10.00 -14.30 Πέμπτη 10.00 -20.00
Παρασκευή 10.00 -20.00 Σάββατο 10.00 - 14.30

Λαϊκή Εθνικιστική Εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
την πρώτη Πέμπτη
κάθε μήνα στα περίπτερα
όλης της Ελλάδος

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΙΜΙΑ 1996 ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ

Ποτέ Νικημένοι!

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Ετοιμάζουν «πορτοκαλί» εξέγερση και στην Πατρίδα ΜΑΣ

Σχέδιο πολιτικής και κοινωνικής αναταραχής σε εξέλιξη

ΕΛΛΗΝΕΣ ΞΥΠΝΗΣΤΕ!

Πολιτική αστάθεια, κοινωνική και οικονομική κρίση, ξενοκίνητα ΜΜΕ και ομάδες βίας προετοιμάζουν το κλίμα

Και νέες διώξεις κατά της «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ»;

Ιός και Παρατηρητήριο ζητούν την δίωξη των ηγετικών στελεχών των Εθνικιστικών Κινημάτων!

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

Η καταδίκη του Ίρβινγκ

Η επίσκεψη του ηγέτη του NPD κ. Ούντο Βόιτ στην Ελλάδα

